

Obsah

Jméno písně

Strana

AG Flek	1
Rehradice	1
Anna K	1
Chvíli nad vodou	1
Nebe	2
Nelítám nízko	2
Argema	3
Jarošovský pivovar	3
Tohle je ráj	3
Balada pro banditu	4
Ani tak nehoří	4
Jatelinka drobná	4
Křížem krážem	5
Nepůjdu od tebe	5
Řekněte mámce prokrista	5
Tam u řeky na kraji	6
Zabili, zabili	6
Bílá Lucie	6
Láska je láska	6
Bobek Pavel	7
Lásko, mně ubývá sil	7
Oh, Ruby, nechtěj mi lásku brát	8
Pojď dál a zpívej	9
Veď mě dál, cesto má	9
Bobři	9
Strč prst skrz krk	10
Brichta Aleš	10
Barák na odstřel	10
Dívka s perlami ve vlasech	11
V uniformě lokaje	11
Buty	12
Demáček	12
František	13
Chtěl bych se jmenovat Jan	13
Jednou ráno	14
Krtek	14
Malinkého ptáčka	15
Mám jednu ruku dlouhou	15
Nad stádem koní	16
Tata	17
Tramtáryje	17
Vrána	18
Černoch Karel	19
Láska prý	19
Ona se brání	20
Víc než přítel	20
Černý Miroslav	21
Balíček karet	21
Poslední večere	22
Daněk Wabi	22
Cingylyngbom	23
Co dál, brácho	23
Dívce v mercedesu	24
Fotky	25
Fram	26
Franta má péra	26

Hejkal	27
Hudsonský šífy	28
Mávej	28
Na cestě - On the Road	29
Nevadí	29
Outsider waltz	30
Papírové řetězy	31
Píseň, co mě učil listopad	31
Pořekadla	32
Poslední vagón	33
Ročník 47	34
Rosa na kolejích	34
Stromy	35
Dobeš Pavel	35
Jarmila	35
Nashville	36
Něco o lásce	37
Pražce	38
Zum zum II.	39
Elán	40
Kočka	40
Sestrička z Kramárov	42
Tanečnice z Lúcnice	43
Voda čo ma drží nad vodou	44
Fešáci	44
Jaro II.	44
Já tajně cvičím	45
Filipová Lenka	45
Za všechno může čas	46
Filmy a Pohádky	46
Arizona	46
Whisky, to je moje gusto	47
Dáme klukovi školy	47
Lepší než almužna	47
Mniši jsou tiší	48
Nám se stalo něco překrásného	48
Pod dubem, za dubem	49
Do věží	49
Hoja hoj	50
Je v tom něčí dcera	50
Když mám tekutou révu	51
Lásko má, já stůňu	51
Bossa nova	52
Den je krásný	52
Kdyby sis oči vyplakala	53
Milenci v texaskách	53
Život je bílý dům	54
Což takhle dát si špenát	54
Dávej, ber	55
Dělání	55
Hlupáku najdu tě	56
Jednou mi fotr povídá	56
Jen pro ten dnešní den	57
Kdyby se v komnatách	58
Křídla iluzí	58
Muzikantova písnička	59
Nech brouka žít	60
Není nutno	61
Petře Petříčku	61
Princezna ze mlejna	61
Rozvíjej se poupátko	62

Večerníček	62
Včelka Mája	63
Vinnetou	63
Saxana	64
Sladké mámení	64
Statistika	65
Sugartown (Š, š, š)	65
Tři oříšky	66
Z mechu a kapradí	67
Znám jednu starou zahradu	67
Fleret	68
Takú ti lištím	68
Zafúkané	68
Gott Karel	69
Čau, láska	69
Kdepak ty ptáčku hnízdo máš	70
Lady Carneval	70
Zvonky štěstí	71
Greenhorns	71
Blues folsomské věznice	72
Blízko Little Big Hornu	72
Blizard	73
Cizinec	73
Co se bude dít	74
Červená řeka	74
Divnej smích	75
Drnová chajda	76
Hardy	76
Když náš táta hrál	77
Oranžový expres	77
Proklatej vůz	78
Rovnou, tady rovnou	78
Šest bílých koní	79
Šlapej dál	80
Za chvíli už budu v dáli	80
Zátoka	81
Zatracenej život	81
Hašler Karel	82
Písnička česká	82
Hlas Ivan	82
Aranka umí hula hop	82
Jednou mi fotr povídá	83
Karlín	84
Malagelo	84
Na kolena	85
Holki	85
Už mi nevolej	85
Hop trop	86
Amazonka	86
Betty	87
Bláto na botách	87
Čas to vzal	88
Fajn džob	88
Kláda	89
Kulatý obdélníky	89
Lodníkův lament	90
Nehrálo se o ceny	91
Psí závody	91
Škrábej	92
Švorcák	92
Tři kříže	93

Hutka Jaroslav	94
Havlíčku, Havle	94
Pochopím	95
Chinaski	95
Dlouhej kouř	95
Drobná paralela	96
Jaxe	97
Klára	98
Kutil	99
První signální	99
Stejně jako já	100
Vinárna U Valdštejna	101
Dajána	101
Mackie Messer	102
Jahelka Ivo	102
Balada in Trabanti	102
Balada letní	103
Balada o detekční trubičce	104
Balada o hrubé neslušnosti	105
Balada o naprosté degradaci účastníků půlnočního pouťového	106
Balada o podivuhodných okolnostech znečištění oděvu	107
Balada o rozvodech	108
Balada zimní o smutném osudu zdomácnělého divočáka	110
Případ nudisty Bédi Šulisty	111
Kabát	111
Bruce Willis	112
Colorado	112
Láďa	113
Moderní devče	114
Žízeň	114
Kalousek Jan	115
Chodím ulicí	115
Kamelot	116
Honolulu	116
Zachraňte koně	117
Katapult	117
Někdy příště	117
Klasické trampské písně	117
Až ztichnou bílé skály	118
Bessie	118
Chajda malá	119
Chlapci z Rikatáda	119
Marta	120
Niagára	120
Okoř	121
Řeka hučí	121
Ruty-šuty	122
Rodné údolí	123
Zlatokop Tom	123
Kryl Karel	124
Anděl	124
Bratříčku, zavírej vrátka	125
Hannibal	125
Jeřabiny	126
Král a klaun	127
Lásko!	128
Morituri te salutant	128
Nevidomá dívka	129
Píseň Neznámého vojína	130
Salome	130
Veličenstvo Kat	131

K.T.O	132
Buráky	132
Nelly Blay	133
Zrádný banjo	133
Kubišová Marta	133
Časy se mění	134
Modlitba	134
Zvonkoví lidé (Ring-o-ding)	135
Landa Daniel	135
Chcípily dobrý víly	136
Jó, ulice	136
Motýlek	137
Pozdrav z fronty	138
Lidové písně	139
Čerešničky	139
Černé oči	139
Dobrou noc, má milá	140
Išiel Macek do Malacek	140
Já jsem muzikant	140
Kdyby tady byla taková panenka	141
Když jsem já sloužil	141
Když jsem šel z Hradišťa	142
Kolíně, Kolíně	142
Na tu svatú Katerinu	143
Nezacházej slunce	143
Okolo Hradce	144
Piju já	144
Študentská halenka	144
To ta Hel'pa	145
Už se ten tálinskej rybník nahání	145
Víněčko bílé	145
V širém poli studánečka	146
Ledecký Janek	146
Budu všechno co si budeš přát	146
Pěkná, pěkná, pěkná	147
Proklínám	147
Sliby se maj plnit o Vánocích	148
Lokálka	148
Kouřová	148
Lucie	149
Amerika	149
Černí andělé	150
Dotknu se ohně	150
Chci zas v tobě spát	151
Medvídek	153
Panic	154
Pohyby	155
Sen	155
S tebou	156
Svítání	157
Šrouby do hlavy	157
Šťastnej chlap	158
Matuška Waldemar	159
Já nemám ráda muže	159
Jó, třešně zralý	159
Když máš v chalupě orchestrion	160
Kristýnka	160
Míle	161
Růže z Texasu	162
Sbohem, lásko	162
Sedm dostavníků	163

Slavíci z Madridu.....	163
Tisíc mil	164
Už koníček pádí.....	165
Maxa Martin	165
Cest la vie.....	165
Michal David	166
Céčka, sbírá céčka.....	166
Colu, pijeme colu.....	166
Decibely lásky.....	167
Děti ráje.....	168
Discopříběh.....	168
My máme prima rodiče.....	169
Největší z nálezů a ztrát.....	169
Nonstop.....	170
Šoumen.....	170
Mišík Vladimír	171
Variace na renesanční téma.....	171
Mládek Ivan	171
Jez.....	171
Jožin z bažin.....	172
Láďa jede lodí.....	172
Medvědi nevědí.....	173
Prachovské skály.....	173
Müller Richard	174
Nebude to ľahké.....	174
Po schodech.....	175
Srdce jako kníže Rohan.....	175
Šťěstí je krásná věc.....	177
Nagy Peter	177
Láska je tu s nami.....	177
Neckář Václav	178
Lékořice.....	178
Ze soboty na neděli.....	179
Nedvědi	179
Albatros.....	179
Bible.....	180
Brdskej kemp.....	180
Copánek.....	181
Cos' mi chtěl.....	181
Co týden dal.....	182
Čárky.....	183
Číše.....	183
Čtyřlístek.....	184
Dobrej den.....	184
Frankie Dlouhán.....	185
Generační.....	185
Hance.....	186
Hanka.....	187
Hejna včel.....	187
Hlídej lásku, skálo má.....	188
Honzík.....	188
Hopsinky.....	189
Hrášek.....	189
Hráz.....	190
Igelit.....	190
Jarní tání.....	191
Jaro.....	191
Ještě ne.....	192
Jižní kříž.....	193
Johanka.....	193
Kahánek.....	194

Kamarád.....	194
Kamínky.....	195
Kočovní herci.....	195
Kroužek.....	195
Křeček.....	196
Křížek.....	197
Kyjov.....	197
Kytka.....	198
Luka pod Medníkem.....	198
Manitu.....	199
Mayovky.....	200
Mrazík.....	200
Nad Sázavou.....	201
Na kameni kámen.....	201
Občanka.....	202
Obrázek - oblázek.....	202
Toronto - Osadní píseň.....	203
Ostružiny.....	203
Petrolejky.....	204
Písek.....	204
Písnička na dobrou noc.....	205
Piškotka.....	205
Plakát.....	206
Podvod.....	206
Pražce.....	207
Proužek.....	207
Ptáci.....	208
Ptáčata.....	208
Puškin.....	209
Razítka.....	209
Růže z papíru.....	210
Říp.....	211
Sedmikráska.....	211
Sílu mi dej.....	212
Skládanka.....	212
Slunovrat.....	213
Spánembohem.....	213
Splav.....	213
Sponky.....	214
Stánky.....	215
Stloukám den.....	215
Střecha.....	216
Šňůrky.....	216
Táta.....	217
Tma.....	217
Toronto - Osadní píseň.....	218
Toulám se klínem skal.....	218
Tulácký ráno.....	219
Valčíček.....	219
Večerka.....	220
Vlasy.....	220
Vodník.....	221
Všechno nejlepší.....	221
Výroční oheň.....	222
Zeptej se mě.....	222
Nezmaři	223
Ráno bylo stejný.....	223

Rehradice

AG Flek

- Dmi**   **C**   **F**
1. A te Rehradice na pěkný rovině,
G   **Ami**   **Dmi**   **G⁷ C**
teče tam voděnka dole po dědině,
Gmi   **Ami**   **Dmi**
je pěkná, je čistá.
2. A po tej voděnce drobný rybe skáčou,
pověz mi, má milá, proč tvý oči pláčou
tak smutně, žalostně.
3. Pláčou oni, pláčou šohajó pro tebe,
že sme sa dostali daleko od sebe,
daleko od sebe.
4. = 1.

Chvíli nad vodou

Anna K

D
Svítá noc končí, srdce mi buší
                                 C⁷maj
a oči se loučí s tebou

D
Stmívá se z loucí pokape smůla jak vosk
                                 C⁷maj   **G**
a do očí nejdou

hée.. hóó..
A
Chvíli nad vodou

Svítá noc končí, ráno tě budí
a po tmě se loučíš nejdou
dívá se z loucí pokape smůla a noc
se otočí s tebou

hée.. hóó..

chvíli nad vodou

D   **G**   **G**   **A**
Je to krásný / .. krásný

D   **G**   **G**   **A**
pomalu krásný / pomalu krásný

D   **G**   **G**   **A**
je to krásný / .. krásný

D   **G**   **G**   **A**
pomalu krásný / pomalu krásný

hée.. hóó..

chvíli nad vodou

je to krásný / .. krásný
pomalu krásný / pomalu krásný
je to krásný / .. krásný
pomalu krásný / pomalu krásný

Nebe

Anna K

B^b **Dm**
Odlítaj za jiným světem
B^b **Dm**
Odlítaj za lepším stínem
B^b **Dm** **C**
Nezůstane ani jediný
F **DmF** **Dm**
Krásný Krásný nejsou stejný
F **Dm**
Krásná tvář
C
Vypálená svatozář

Dm **B^b**
S oblohou se znali ze starejch časů
Dm **B^b** **C**
S oblohou je spojil déšť do vlasů sní

F **C** **Dm** **F** **B^b** **C** **F** **C** **Dm**
R. A tak ná-m vzali nebe vzali nebe Ná-m vzali nebe
B^b **C** **F**

Vzali nebe

Zůstali jsme sami prázdný
Nevlídny a příliš vážný
Spoutaný a v púlce zlomený
Krásný
Krásný nejsou stejný
Krásná tvář
Vypálená svatozář
Chtěli jsme mít všechno stejný
Srovnaný a samozřejmý
Zůstali jsme sami šedivý a zlomený

R.

Nelítám nízko

Anna K

H **C[#]m** **E**
taptapta.....
H **C[#]m** **E** **H**
Hvězdy na nebi bdí a ty dlouho spíš
H **C[#]m** **E** **H** **C[#]m** **E**
přijdeš o svůj hlas dřív než ho uslyšíš
F[#] **E**
Možná ví co tvý křídla
A
a noc ji nedá,
F[#] **E** **A** **F[#]** **E**
něco okusíš .. v dálce pomalu svítá
A
už se vítr zvedá
F[#]
a ty poletíš
H **G[#]m**
Papapa .....

Ref:

E
Všechno nečeká blízko
F# **G#m**
tak nelítej nízko
E

Všechno nečeká blízko
F#

tak nelítej nízko
E **H** **C#m** **E**
Snad se probudíš
taptararratapta..

hloupě se ptáš a ty netušíš
já už svý křídla sám to hned uvidíš
jak nelítam nízko
a noc mi nedá - něco okusíš
v dálce pomalu svítá
už se vítr zvedá
a já poletím

Jarošovský pivovar

Argema

G **D** **C** **G** **D**
1. Léta tam stál, stojí tam dál, pivovar u cesty,
C **D** **G** **D** **C** **G**
každý ho znal, léta tam stál, stát bude dál,
G **D** **C** **G**
ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

C **D** **G** **Emi** **C** **D** **G** **G7**
R. Bílá pěna, láhev orosená, chmelový nektar já znám,
C **D** **G** **Emi**
jen jsem to zkusil a jednou se napil,
C **D** **G**
od těch dob žízeň mám.

2. Bída a hlad, kolem šel strach, když bylo piva dost,
mohl ses smát, třista let stál, stát bude dál,
ten, kdo zná Jarošov, zná pivovar.

R. Bílá pěna, ... (3x)

Tohle je ráj

Argema

C **Am**
1. Před kým dveře zavíráš, proč se stále schováváš,
Em **F**
bojíš se prý nočních můr, kam to utíkáš,
G
počkej na mě baby.

2. Pořád mě jen odmítáš, proč už něco neříkáš,
blízko už je věčný ráj, tam tě nečekám,
moje smutná Lady.

Am **Em**
R. Pojd' ke mně a dej mi ruku, ať ji políbím,
Am **Em**
tvé oči jsou tak blízko, já ti nabízím,

F   **G**   **F**   **G**
 nabízím toulání, poslouchej volání:
           C   **Am**   **F**   **G**
 Tohle je ráj, tohle je ráj, tohle je ráj, tohle je ráj.

2. Neboj se jít kousek blíž, konečně snad uvidíš,
je to jako v pohádkách, jsi tak bláznivá,
budu Tě jen líbat.
3. Zavři oči, neváhej, jenom kousek srdce dej,
polož hlavu na mou dlaň, teď už můžu sám,
na Tebe se dívat.
R.

Ani tak nehoří

Miroslav Donutil / Balada pro banditu

- G**   **C**   **D**
 1. Ani tak nehoří svíčka farářovi,
       G   **C**   **D**   **G**
 /:jako se bělají mojí milé nohy :/
 2. Ani tak nevoní kořalička sladká,
 /:jako mně vonějí mojí milé jabka :/
 3. Ani tak nebolí rána do srdéčka,
 /:jako mě bolela milé zahrádečka :/

Jatelinka drobná

Miroslav Donutil / Balada pro banditu

- Ami**   **C**
 1. Jatelinka drobná trávu převyšuje,
Ami   **G**   **C**   **G**   **Ami**   **Dmi**   **G**   **Ami**
 ať se u mé milé žádný nestavuje, žádný nestavuje.
C   **Emi**   **F**   **Emi**   **C**
 Jatelinka drobná   trávu převyšuje,
C   **Emi**   **Dmi**   **F**   **C**
 ať se u mé milé   žádný nestavuje,
F   **Emi**   **C**   **Dmi**   **F**   **C**
 ať se u mé milé   žádný nestavuje.
2. A když se zastaví, ať ji nemiluje
nebo se krvavé polévky napije, polívky napije.
A když se zastaví, ať ji nemiluje
nebo se krvavé polívky napije,
nebo se krvavé polívky napije.
  3. Krvavá polívka, ta je tuze horká,
však ji navařila moje milá holka, moje milá holka.
Krvavá polívka, ta je tuze horká,
však ji navařila moje milá holka,
však ji navařila moje milá holka.

Křížem krážem

Balada pro banditu

A

1. Křížem krážem chodím,

Hmi D E

nevidím nikoho

A

Křížem krážem chodím,

D A

nevidím nikoho.

A D A D A D A G E

2. Někdo mě zabije,

nebo já někoho,

Někdo mě zabije,

nebo já někoho.

A D A D A D A G E

Nepůjdu od tebe

Miroslav Donutil / Balada pro banditu

Emi A

Nepůjdu od tebe,

Dmi C G

má milá bělavá,

Emi A

dokud má košilka

Dmi C

nebude krvavá.

C F

Košilka krvavá,

G C

rozsekaná hlava,

Ami D

nepůjdu od tebe

F C

má milá bělavá.

Řekněte mámce prokrista

Miroslav Donutil / Balada pro banditu

G

D

G

1. Řekněte mámce prokrista, ať mi večeri nechystá,

C D C G D G

večeri ani snídani, že já jsem zbitý, spoutaný.

2. Řekněte mámce prokrista, ať mi pár košil přichystá,
tu první tenkou, kmentovou, tu druhou lněnou, bělavou.

3. V té první budu seděti, v té druhé budu viseti,
nevěšte vy mě na duby, tam by mě snědli holubi.

4. Nechte mě viset na jedli, kam chodí milá ke studni,
až bude milá vodu brát, krkavce může odehnat.

5. Hej hešů, hešů ptáčata, už je má hlava načatá,
hej hešů, hešů krkavec, že jsem byl dobrý mládenec.

Tam u řeky na kraji

Balada pro banditu

G C G C

1. Tam u řeky na kraji chlapci se tam koupají,
chlapci se tam koupají, koupají.
2. Chlapci se tam koupají na děvčata volají,
na děvčata volají, volají.
3. Kdo tu vodu přeplave, ten to děvče dostane,
ten to děvče dostane.
4. Byl tam s nima jeden chlap, ten tu vodu přeplaval
a když doplul ke kraji, volal na ně ze skály.
5. Dobře, chlapci, dobře je, už to děvče moje je,
už to děvče moje je.

Zabili, zabili

Balada pro banditu

G C Ami C G

1. Zabili, zabili chlapa z Koločavy,
G C Ami C G
řekněte hrobaři, kde je pochovaný.
G C
R. Bylo tu, není tu, havrani na plotu,
G D
bylo víno v sudě, teď tam voda bude,
G D G
není, není tu.
2. Špatně ho zabili, špatně pochovali,
vlci ho pojedli, ptáci rozklovali.
R.
3. Vítr ho roznesl po dalekém kraji,
havrani pro něho po poli krákají.
R.
4. Kráká starý havran, krákat nepřestane,
dokud v Koločavě živý chlap zůstane.

Láska je láska

Lucie Bílá

C F

1. Zas je tu jaro je tu, lidé šílí
C F
Líbaj se jak o život navzájem
Dmi F
Tohle známe, zas tu máme
G
Máj ten divnej měsíc
Všichni na Petřín
2. Zas je tu zima je tu, lidé šílí
Líbaj se jak o život navzájem
Tohle známe, zas tu máme
Leden ten divnej měsíc
Všichni na Petřín

C F F E
 R. Láska je láska
 Dmi G
 Když choděj kluci s holkama
 C F F E
 Láska je láska
 Dmi G
 Když choděj kluci s klukama
 A holky s holkama

3. Zas je tu podzim je tu, lidé šílí
 Líbaj se jak o život navzájem
 Tohle známe, zas tu máme
 Říjen ten divnej měsíc
 Všichni na Petřín
 R.

*: My dvě divný holky to pozorujem ze křoví
 Co lidi všechno dělaj z toho jsme teda hotový
 Koukaj si z oka do oka, ochutnávaj si hlavy
 My řveme smíchy ve křoví, to nás děsně baví
 To tuhle jeden inženýr furt koktal láskou ko-ko
 A pak si gumou z podprdy div nevystřelil oko
 Venku je třeba zima, lidi tu lezou nahý
 Po Petříně se válej šílenci z celý Prahy
 Bejby, ó bejby
 A jejich plnejch Petřín

Mácha má štěstí
 Že je kamenej
 Jinak by už nestál
 Smíchy by řval
 A byl by v pase zlomenej
 R.

Lásko, mně ubývá sil

Hudba a původní text Bowling A Hal Bynum, český text Michael Janík

A
 1. Já sám pozdě večer jsem do sálu vešel,
 E
 sedl za stůl a uslyšel smích,
 Hmi E⁷ Hmi E⁷
 krásná se zdála a na mne se smála,
 Hmi E⁷ A
 já se zeptal, jak říkat jí smím,
 jestli chceš, tak mi tykej a jak chceš mi říkej,
 A⁷ D
 máš-li touhu, tak líbat mě smíš,
 E⁷
 a bílá jak svíce už neřekla více,
 A
 já se díval, jak sedá si blíž.

2. Pak jsem ho spatřil, on k silákům patřil,
 a vzápětí zamířil k nám,
 já cítil, jak blednu a dech můj se krátí,
 já malý byl a byl jsem sám,
 to, co potom se stalo, mě úplně vzalo,
 měl začít a právě mě zbít,
 však zničil mé plány, řek' namísto rány
 slov pár, dodnes slyším je znít.

A D
R: Řekl jí: Lásko, mně ubývá sil,
já říkal si dávno, že bídným jsem byl,
D A
já cítil se králem, teď chudák jsem málem
A
a v mlhách se ztrácí můj cíl,
E7 A
řekl jí: Lásko, mně ubývá sil.

3. Dál vím, že zmizel jak spadané listí,
ale jeho stín nezmizel s ním,
my dál tu hru hráli a ve dveřích stáli,
i tam s námi stál ten stín,
byla krásná jak nebe, já slyšel sám sebe,
jak si říkám, že nepůjdu dál,
teď nevím nic o ní, jen hlavou se honí
těch slov pár a stín, co tam stál.
R:

Oh, Ruby, nechtěj mi lásku brát

Pavel Bobek / Mel Tillis

(C) (F) G7 Dmi
1. Mám naději, že uslyším tvé tiché volání,
C F G
stín už padá na zdi bílé, nic mu nebrání,
Dmi G Dmi
já tuším že jsi hezká, jak bývalas' tolikrát,
C F F/e F/D C
ó, Ru -by, nechtěj mi lásku brát.

Dmi C
Ref. Já nevymyslel válku, to jen prstem někdo kýv',
Dmi F G
mě učili jen střilet, jenže druhý střelil dřív,
Dmi G Dmi
a nevím sám: je mi přáno živořit či žít,
C F F/e F/D C
ó, Ru-by, chci nablízku tě mít.

2. Je zázračné to vědomí, že ještě vůbec bdím.
že tím, co je muž ženě, nemohu ti být, Ruby, já pochopím,
je možná hloupost nesmírná, když odvážím si přát,
ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát.

Ref. Proč utápíš se do mlhy, snad nechystáš se jít,
a nechápu, proč po létech se zase slyším klít,
jen ruku vztáhnu za tebou, když nemůžu už vstát,
ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát,
C F F/e F/d C
ó, Ru-by, Ruby, jak žil bych rád ...

Pojď dál a zpívej

Pavel Bobek

1. $\begin{matrix} G & C & D & G \\ C & D & G \end{matrix}$
Píseň jak pláč v uších mi zní
 $\begin{matrix} D & C & G \end{matrix}$
vchází vždy s tmou, ty přicházíš s ní,
 $\begin{matrix} C & D^7 & D^+ \end{matrix}$
do mých dveří tiše vstoupí tvůj smích,
sám teď být byl by hřích.
- R. $\begin{matrix} G & C \\ G & D^7 & D^+ \\ G & C \end{matrix}$
Pojď dál a zpívej a se mnou se dívej
jak stárne svět a my stárnem s ním.
Mám stále rád, co rád měl jsem dříve,
 $\begin{matrix} G & D^7 & C \end{matrix}$
jen teď možná líp už to vím.
2. Krásnou a zvláštní léta tě znám,
pojď dál a zhasni, já bydlím tu sám.
Jen málo, ale trápím se tím,
mám spoustu chyb, já to vím.
R.

Ved' mě dál, cesto má

Pavel Bobek / John Denver, Danoff, Niverty

1. $\begin{matrix} G & Emi \\ D & C & G \end{matrix}$
Někde v dálce cesty končí,
každá prý však cíl svůj skrývá,
 $\begin{matrix} Emi \\ D & C & G \end{matrix}$
někde v dálce každá má svůj cíl,
ať je pár mil dlouhá, nebo tisíc mil.
- R: $\begin{matrix} G & D & Emi & C \\ G & D & C & G \end{matrix}$
Ved' mě dál, cesto má, ved' mě dál, vždyť i já
tam, kde končíš, chtěl bych dojít, ved' mě dál, cesto má.
2. Chodím dlouho po všech cestách,
všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
je jak dívky, co jsem měl tak rád,
plná žáru bývá, hned zas samý chlad.
R: $\begin{matrix} Emi & D & G \\ C & G & D \end{matrix}$
*: Pak na patník poslední napíšu křídou
jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
 $\begin{matrix} Emi & F \\ C & G & D & D^7 \end{matrix}$
písně své, co mi v kapsách zbydou,
dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.
R: + [: ved' mě dál, cesto má ... :]

Strč prst skrz krk

Bobři

G
R: Strč prst skrz krk zřetelně nám přeříkej,
D
strč prst skrz krk zřetelně nám přeříkej,
G
strč prst skrz krk zřetelně nám přeříkej,
D **G**
bude z tebe zpěvák velikej, Pájo.

- G**
1. Na cvičišti čtyři svišti piští,
D
na cvičišti čtyři svišti piští,
G
na cvičišti čtyři svišti piští,
D **G**
těším se na lekci příští, ach jo.
R:
2. Dalajláma v lomu láme slámu,
dalajláma v lomu láme slámu,
dalajláma v lomu láme slámu,
já si na tom jazyk zlámu, ach jo.
R:
3. Jak Julie olejuje koleje,
jak Julie olejuje koleje,
jak Julie olejuje koleje,
smrtný pot ze mě leje, votři mě.
R:
4. Teď už umím kaplan plakal v kapli ,
teď už umím kaplan plakal v kapli ,
teď už umím kaplan plakal v kapli ,
hlasivky se mi už naply, ach jo.
R:

Barák na odstřel

Aleš Brichta

- Emi** **D** **Ami** **C**
1. V tom šeru dvorů trpěly místy zbytky trávy,
Emi **D** **Ami** **C**
z pavlačí dolů visely stonky zvadlejch květin.
Emi **D** **Ami** **C**
Jen okna zaprášený s čarami teď už prošly zprávy,
Emi **D** **Ami** **C** **Emi**
dvě srdce nakreslený, písmena, co měl dávno smazat děšť.
- C** **G** **D** **Ami**
1.. Tenhle barák na odstřel je dopis promlčený lásky.
C **G** **D** **Ami**
Tenhle barák na odstřel, kam večer chodilo se na zed' psát.
C **G** **D** **Ami**
Tenhle barák na odstřel, co odpovídat měl nám na otázky.
C **G** **D** **C** **Emi**
Tenhle barák na odstřel už nebudeš se jeho stínů ptát.
2. Dav čumilů civí, těší se až ta barabizna zmizí,
kdekdo se diví, že tu mohla takhle dlouho stát.
Vzpomínky mávaj' a Ty procházíš svou malou krizí.
Času se nedostává - na pohled zbejvá už jen vteřin pár.

- 2.. Tenhle barák na odstřel a na Tvý tváři pár let starý vrásky
 Tenhle barák na odstřel, kde ze zdí číší vyklizenej chlad.
 Tenhle barák na odstřel, co půvab má už jenom pro obrázky
 Tenhle barák na odstřel, proč najednou už se Ti vůbec nechce smát?

Dívka s perlami ve vlasech

Aleš Brichta

- Em D Am Em
 1. Zas mě tu máš, nějak se mračíš
 Em D Am Em
 vybledlej smích už ve dveřích.
 S čelenkou z perel svatozář strácíš
 kolik se platí za vláčnej hřích.
- G D
 1.. No tak lásko, co chceš mi říct
 Am Em
 máš už perly možná i víc
 G D Am Em
 lásko na co se ptáš, svíčku zhasínáš.
 Nemám láska co bych ti dal,
 chtělas' všechno, nebyl jsem král
 láska na co se ptáš, perly ve vlasech máš.
2. Tvý horuky rty, víc radši ne,
 nejsou už mý, nejsi má Cher.
 Něco snad chápu, to ne, to ne,
 bolí to hořím, jak černej thér.
- 2.. No tak láska, kdo mi tě vzal,
 komu dalas tělo i duši,
 láska na co je pláč,
 když to skončit má.
 R1.
3. Chtěla jsi víc pro svoje touhy,
 já chudej princ, mám jen co mám
 Co vlastně zbývá jen slzy pouhý
 ze svatebních zvonů, z nebeskejch bran.
- 2..
 R1.
 R2.
 R1.

V uniformě lokaje

Aleš Brichta

- Ami G
 1. V uniformě lokaje za kočárem dnešní doby
 Ami G
 zmrzlá cesta roztaje, kola do hlíny se boří.
 Loukotě se otáčí, slunce jimi prosvítá,
 věnec slibů z bodláčí už se těla dotýká.
- Ami F Dmi F G
 R. Vyvolený, vždycky vyvolený, jsou někteří z nás a stále stejný zdá se.
 Povolený, všechno povolený, maj někteří z nás a srážej hlavy kráse.
2. Jasně, tenhle svět je náš, opilej páter se kácí,
 plete se mu otčenáš, modlí se a tiše zvrací.
 Jedna sláva pomíjí a novej film se promítá,

starej děj se odvíjí, policajt tě zatýká.

R.

sólo

3. = 1.

mezihra

R. (3x)

Demáček

R. Pastrňák/R. Pastrňák

Ami F C

C Ami D G

O tom, co je velká láska,

Ami D G

asi nevím vůbec nic,

Ami G E

někde ve vzpomínkách praská postel,

Ami D

nebo kostel,

G A⁷

co jsem to chtěl.

Dmi G C

Poškrábej mi záda,

Dmi G C

zazpívám ti kus,

Dmi G C G Ami

který dnešní móda žá - dá,

D F C

mám vytříbený vkus.

O tom, co je velká láska,

asi nevím vůbec nic,

někde dál je možná válka,

jenom kousek,

malý kousek.

Nevím, proč to říkám,

vlastně nevím vůbec nic,

je tu komár, který píchá,

poškrábej mě a nic víc.

F Emi

Nejsem miláček,

Dmi C

natočím ti demáček,

F Emi

kousek nazpívám

G

a zbytek jenom povídám.

lalala...

Nejsem miláček,

natočím ti demáček,

kousek nazpívám

a zbytek jenom povídám.

Nejsem miláček,

natočím ti demáček,

kousek nazpívám

a zbytek jenom povídám.

A zbytek jenom povídám,

a zbytek jenom povídám...

František

R. Pastrňák/R. Pastrňák

G **C**
Na hladinu rybníku svítí sluníčko
Emi **G**
a kolem stojí v hustém kruhu topoly,
Ami **Hmi**
které tam zasadil jeden hodný člověk,
Ami/C **D**
jmenoval se František Dobrota.

František Dobrota, rodák z blízké vesnice,
měl hodně dětí a jednu starou babičku,
která když umírala, tak mu řekla, Františku,
teď dobře poslouchej, co máš všechno udělat.

C **D** **C**
Balabambam, balabambam,
C **D** **C**
balabambam, balabambam,
C **D** **C**
balabambam, balabambam.
Ami **D**
A kolem rybníka nahusto nasázet topoly.

František udělal všechno, co mu řekla,
balabambam, balabambam.
A po snídani poslal děti do školy,
žebříňák s náradím dotáhl od chalupy k rybníku,
vykopal díry a zasadil topoly.

Od té doby vítr na hladinu nefouká,
takže je klidná jako velké zrcadlo,
sluníčko tam svítí vždycky rádo,
protože v něm vidí Františkovu babičku.

Chtěl bych se jmenovat Jan

Buty

C **Dmi**
1. Chtěl bych se jmenovat Jan,
F **C**
být přítel dívek a dam,
Dmi
přicházet k nim nepozván
F **C**
a odcházet nepoznán.

Ami Emi **F** **C/E** **F** **F#** **G**
R. Celé mládí,
Ami Emi **F** **C/E** **F** **F#** **G**
celé stáří,
C
chtěl bych se jmenovat Jan.
2.=1.
R.

Jednou ráno

Buty

Dmi G⁷mi A⁷⁺ D⁷mi
Jednou ráno přišel vítr,
G⁷ B^b A⁷⁺ D⁷mi
vzal si střechu i s pokrývačem
G⁷ B^b A⁷⁺ D⁷mi
i s klempířem i s kominíkem.
G⁷ B^b A⁷⁺ Dmi
jenom dláždě zůstal dole.

Mezihra:

G⁷mi A⁷⁺ D⁷mi G⁷ B^b A⁷⁺ Dmi
Dmi G⁷mi A⁷⁺ D⁷mi
Zůstal dole, chodník dláždil,
G⁷ B^b A⁷⁺ D⁷mi
plival na zem a byl sprostý.
G⁷ B^b A⁷⁺ D⁷mi
Kamarádi někam letí a on tady
A⁷⁺ D⁷mi G⁷ B^b A⁷⁺ D⁷mi
musí klečet a on tady musí klečet.

Krtek

Buty

Ami

*. V zemi se narodil krtek
D F⁷maj
tam svoje mléko sál
Dmi B^b
do pusy vlezla mu hlína
G F E
a on ji vykuckal jé

Ami

1. Chtěl se na ni podívat,
D Ami
ale byla tam tma
Dmi B^b
ty nikdy nebudeš vidět
G Ami
řekla mu maminka

G C **Ami**

R. Zaměstnávám pána se žlutým sakem
Dmi C
do práce mi nosí fajfku s tabákem
Ami
s tabákem co voní přesně nevím čím,
Dmi C
v duši se mi honí jeho saka stín.

Ami

Pán se žlutým sakem, mi sirku rozhoří
Dmi C
zapálím si fajfku a plyně hovořím
Ami
hovořím a kouřím, bajky vyprávím
Dmi C
a v tom kouře dýmu náhle uvidím.

C **Ami**
*.. Ufo sifon, Milan silon,
Dmi **C**
to pěkně zapadá, kytky lopata

2. Lopata do země jede
otvírá se škvírka
vidíme normální nebe
všichni až na krtka

+ fajront!

Malinkého ptáčka

Buty

E
1. Jednou jsem v lese ptáčka zabil
H⁷ **E**
malinkého ptáčka
hajný se za to na mě zlobil
H⁷ **A**
malinkého ptáčka měl
E
když z lesa domů šel
pod kamenem našel
H⁷ **E**
malinkého ptáčka.

2. Jednou jsem v lese ptáčka zabil
malinkého ptáčka
hajný se za to na mě zlobil
malinkého ptáčka měl
pod kamenem ho našel
našel pod kamenem
malinkého ptáčka.

Mám jednu ruku dlouhou

R. Pastrňák

E **C[#]mi** **G[#]mi** **F[#]mi**
Najdem si místo kde se dobře kouří
E **C[#]mi** **G[#]mi** **F[#]mi**
kde horké slunce do nápojů nepíchá
H **H⁷** **E** **A**
kde vítr snáší žmolky ptačích hovínek
H **A** **H**
okolo nás a říká
E **C[#]mi** **G[#]mi** **F[#]mi**
Můžeme zkoušet co nám nejlíp zachutná
E **C[#]mi** **G[#]mi** **F[#]mi**
a klidně se dívat jestli někdo nejde
H **H⁷** **E** **A**
někdo kdo ví, že už tady sedíme
H **A** **H⁷**
a řekne nazdar kluci

E **C[#]mi** **A** **E**
[: Mám jednu ruku dlouhou :]

A **F#mi** **C#mi** **Hmi**
 Posad' se k nám, necháme tě vymluvit
A **F#mi** **C#mi** **Hmi**
 a vzpomenout si na ty naše úkoly
E **Hmi** **A** **D** **E**
 tu ruku nám dej a odpočívej v pokoji
A **F#mi** **C#mi** **Hmi**
 tam na tom místě, kde se dobře není

A **F#mi** **D** **A**
 [: Na nananana ná ná :] 6x

Ami **D** **A**
 na nananana na nananana na nananana ná ná

A **F#mi** **D** **A**
 [: Mám jednu ruku dlouhou :] 8x

Nad stádem koní

Buty

D **A**
 Nad stádem koní
Emi **G**
 podkovy zvoní, zvoní,
D **A**
 černý vůz vlečou
Emi **G**
 a slzy tečou
D
 já volám

Tak neplač můj kamaráde
 náhoda je blbec, když krade

D **A**
 Je tuhý jak veka
Emi
 a řeka ho splaví
G
 máme ho rádi

C **G** **A**
 No tak co tak co tak co

Vždycky si přál
 až bude popel
 i s kytarou
 vodou ať plavou
 jen žádný hotel
 s křížkem nad hlavou

Až najdeš místo
 kde je ten pramen
 a kámen, co praská
 budeš mít jisto
 patří sem popel
 a každá láska

No tak co tak co tak co

Nad stádem koní
 podkovy zvoní zvoní
 černý vůz vlečou
 a slzy tečou
 a já šeptám

D A G
 Vysyp ten popel kamaráde
 D A G
 do bílé vody vody
 D
 vyhasnul kotel
 A Emi
 a náhoda je G D G D G
 štěstí od podkovy

Tata

Buty

Ami

1. Musíme zajet na chatu,
Emi
 musím se podívat na tatu,
Dmi
 chtěl bych se za ním podívat,
Ami
 tra-la-la-la-la la-la-la.

C Emi Dmi

R. /: Tata - tatatatatatata - tata. :/

2. Dneska ho stáhnem na pivo,
 jenom se rýpe do hlíny,
 má tam ty svoje okurky,
 tra-la-la-la-la la-la-la.

3. Nasadí staré tepláky,
 všechno co umím je od taty,
 musíme zajet na chatu
 za mojím tatu. Jo!

4. = 1.

5. = 3.

Ami Emi Dmi Ami

*. /: Tata, tata, tata, tata. :/

R.

C Emi Dmi

+ tatata ...

Tramtáryje

Buty

E⁶mi E⁷mi Ami F E⁹mi H⁺ C
 Ří kala mi jedna paní od komedie,
H^{7/4}sus E⁶mi E⁷mi Ami F E⁹mi H⁺ C
 že mě jednou vezme s sebou do Tramtáryje,
H^{7/4}sus A⁷mi D⁴sus C
 do Tramtáry, do Tramtáry, do Tramtáryje,
D C Emi/H A⁷mi
 do Tramtáry, do Tramtáry, do Tramtáryje.
H⁷mi D
A⁷mi D⁴sus C D
 Do Tramtáry, do Tramtáry, do Tramtáryje,
C Emi/H
 do Tramtáry, do Tramtáry...

A⁷mi
 Mraky letí nízko nad zemí,
D/F[#]
 letí rychle, hlava se mi točí, se mi,
Ami/E **D**
 mraky letí nízko nad zemí.
A⁷mi
 ... že mě jednou ...
D/F[#]
 Naposledy mrakům závidím,
Ami/E
 kolik toho na tom světě uvidí,
D
 mraky letí nízko nad zemí.
G **D/G** **C/G D/G G**
 ... že mě jednou vezme s sebou do Tramtáryje.
Emi **D/E** **Emi D/E Emi**
 vezme s sebou do Tramtáryje,
Ami
 vezme s sebou do Tramtáryje,
G
 až Tramtáryje,
Emi Ami G
 na ná na ...

Vrána

R. Pastrňák/R. Pastrňák

D[#] **Cmi**
 Letí vrána, letí vzduchem,
Fmi **B^b**
 nepospíchá, šetří síly.
D[#] **Cmi**
 Jedním okem, jedním uchem
Fmi **B^b**
 sleduje co ostatní vrány.
F **Dmi**
 Taky letí, taky letí,
Gmi **C**
 druhá vrána, třetí vrána.
F **Dmi**
 Nespěchají, šetří síly,
Gmi **C**
 ještě dlouho poletí vzduchem.
G **Emi**
 Letí vrány, letí, letí,
Ami **D**
 nepotí se, vzduch je chladí,
G **Emi**
 letí dlouho všechny spolu,
Ami **D**
 jedna vrána jako druhá.
A **F[#]mi**
 Na chvíli se vystřídají,
Hmi **E**
 první vrána už se cítí
A **F[#]mi**
 unavená, unavená,
Hmi **E**
 tak se schová na konec hejna.

H   **G#mi**   **C#mi**   **F#**
 Letí, letí, letí, letí ...
Db   **Bbmi**   **Ebmi**   **G#**
 Letí, letí, letí, letí ...
Eb   **Cmi**
 Letí vrány, letí, letí,
Fmi   **Bb**
 ještě pořád letí vzduchem.
Eb   **Cmi**
 Nic si spolu neříkají
Fmi   **Bb**
 unavené černé vrány.
Gmi   **Cmi**
 Až si najdou dobré místo,
Fmi   **D#**
 sednou si a budou klidně spát.

Láska prý

Zpívá Karel Černoš a Peter Dvorský, hudba a původní text John Denver, český text Z. Rytíř

- G**   **Emi**   **A7mi**   **D7**
 1. Láska prý je jako sklípek, kde vasedávám sám
G   **Emi**   **A7mi**   **D7**
 a kde z kamenného džbánku mladé víno nalévám.
Hmi   **Emi**   **C**   **D**
 Proč mám se trápit žízní? To je láska, příteli,
A7mi   **D7**   **G**   **D**
 a jestli ne, tak jsme se zmílili.
2. Láska prý je jako okno otevřené dokořán,
 a tak láká mě ten výlet, jako by byl zakázán.
 Ač vím, že trpím závratí, to je lásky manifest,
 a jestli ne, tak musel jsem se splést.
- Hmi**   **Emi**   **C**   **D**   **G**
 R. A nejsi sám, kdo tolikrát se v lásce pomýlil,
Hmi   **Emi**   **C**   **D**   **G**
 a jaký to má smysl a jaký to má cíl?
Hmi   **Emi**   **C**   **D**   **G**
 Když někdo říká nádherná , tak já mu uvěřím,
Hmi   **Emi**   **A7mi**   **D7**
 a když jí říká nevěrná , tak neví, co já vím.
3. Láska prý je jako moře, když se v bouři utiší,
 každý z nás je vážně přesvědčen, že on to vyřeší.
 Pak se nová bouře přizene, to je láska, příteli.
 A jestli ne, tak jsme se zmýlili.

Ona se brání

Karel Černoch

- E**
1. Mám, svý děvče mám,
                  F   **E**
je prima, jenže se brání
          H⁷
ví, že mám ji rád,
                  A   **E**
chce se však prát, když se k ní skláním.
2. Mám, svý děvče mám,
je prima, i když se brání
já chtěl bych ji mít,
ona chce snít bez objímání.
3. Zná, tvý ústa znám,
jsou prima, když se tak brání
jen nevím zda znáš,
na co je máš, jsou na líbání.
4. Tak mi je dej, ty mi je dáváš,
jsi prima, chvěješ se bázní,
tmou vyšlehla zář,
barví tvou tvář a srdce blázní.
5. S tmou odchází sen,
přichází den, v očích máš mír,
podívej se už svítá.

Víc než přítel

Karel Černoch & Filip Brabec

- D**   **A**
R. Chtěl bych být víc než přítel tvůj
          D
Dej si říct a chvíli stůj
                                  G
Kamarád mi schází čím dál víc
          A   **D**
Víc než táta dá se říct
1. Byl to malý špunt ze susedství
Co sám nabídnul mi své přátelství
Pro kuráž si nejspíš víckrát šel
A tak mi řek' co říct mi chtěl
- R. Chtěl bych být víc než přítel tvůj
Dej si říct a chvíli stůj
Kamarád mi schází čím dál víc
Víc než táta dá se říct
2. Měl svých osm let o dost míň než já
A ústa jak se patří výřečná
Kde mají být fousy neměl vůbec nic
A tak já jsem řekl to co mněl jsem říct
- R. Koukej koukej já jsem chlap
o moc dřív mně přines čáp
tvou mámu znal jsem už jako kluk
a byl jsem jí tenkrát myslím fuk
3. Chvíli stál a pak si utřel nos
A jakoby v ten moment povyrost'

Teprv pak jsem pochopil bohužel
Co všechno vlastně říct co říct mi chtěl

R. Chtěl bych být víc než přítel tvůj
Dej si říct a chvíli stůj
Kamarád mi schází čím dál víc
Víc než táta dá se říct

4. Tenhle kluk měl nos stejný jako já
A podobný oči to poznat se dá
Tak šel jsem zpátky svojí dlouhou pamětí
A všechno došlo mi to hned v zápětí

5. On svých osm let jen svou mámu znal
s níž já se dřív jednou málem bral
jenže odjet někam právě musel jsem
a po návratu jsem ji potkal s kočárkem

R. Koukej koukej na můj nos
Podobný je tvému dost
Tak dej si říct a chvíli stůj
Chtěl bych být víc než jen přítel tvůj

Balíček karet

Rangers-Plavci/Miroslav Černý

E⁷ A D A

Povím vám podivný příběh z války, který mi vyprávěl T. Taxis Taylor. Jeho hrdinou je voják a balíček karet.

Bylo to skoro na konci války. Po mnoha bojích, vítězstvích i nezdarech se dostala hrstka vojáků konečně do města, které leželo u hranic a kde byl také vojenský tábor. Druhý den byla neděle, a tak hned ráno někteří chlapci odešli do kostela. Přišli pozdě, kázání už začalo. Vojáci proto rychle vyhledali volná místa, usedli a vyndali modlitební knížky. Všichni, až, až na jednoho. Ten vytáhl z kapsy karty a začal je před sebou na stole rozkládat jednu vedle druhé. Seržant, který vojáky do kostela přivedl, to spatřil a tak, když se vrátili, předvedl vojáka k veliteli.

Proč jste přivedl toho vojáka, seržante?

Hrál v kostele karty, pane.

Velitel se udiveně obrátil na vojáka. Můžeš mi to nějak vysvětlit?

Zajisté, pane.

Doufám, protože jinak bych tě musel přísně potrestat.

Nuže, pane, víte, byl jsem celý rok v první linii a s sebou jsem neměl nic než tenhle balíček karet. Věřím však, že vás uspokojím čistotou svých myšlenek stejně, jako tyto karty uspokojily moji touhu po slově božím.

A s těmito slovy začal voják své vyprávění.

Podívám-li se na eso, vzpomenu, že nad námi v nebi je jen jediný Bůh. Dvojka mi připomene, že bible má dvě části: Starý a Nový zákon. A trojka, trojici Boží. Čtyřka, to jsou Marek, Matouš, Lukáš a Jan, evangelisté, kteří hlásali víru svatou. S pětkou vzpomenu na pět panen, které vyčistily lampy své. Bylo jich vlastně deset, ale jen pět bylo moudrých, a ty byly spaseny. Šestka znamená, že za šest dní stvořil Bůh tuto zem, a sedmička den, kdy odpočíval po své práci. Vidím-li osmičku vzpomenu na osm lidí, které Bůh zachránil,

když seslal potopu na tuto zem. Byli to Noe a jeho žena, jejich tři synové a jejich manželky. Devítka mi připomene malomocné, které Bůh očistil. I těch bylo deset, ale devět z nich Bohu ani nepoděkovalo. Desítka, pak má stejně bodů jako přikázání, která Bůh seslal Mojžíšovi a jeho lidu, přikázání, kterými se všichni řídíme, nebo která aspoň se snažíme plnit. Král mi připomene znovu jediného pána nebes, královna blahoslavenou Pannu Marii a spodek, pane, spodek, to je ďábel.

Sečtu-li body na všech kartách, dojdou k číslu 365, stejně jako když sečtu všechny dny do roka. Je tu 52 karet jako do roka týdnů, 13 štýchů jako týdnů za čtvrt roku, 12 obrázkových karet jako měsíců v roce a čtyři barvy, stejně jako jaro, léto, podzim a zima.

Jak vidíte, pane, můj balíček karet mi posloužil stejně jako bible, modlitební knížka i kalendář.

A, přátelé, tento příběh je pravdivý. Ten voják se totiž jmenoval T. Taxis Taylor.

Poslední večeře

Rangers/Miroslav Černý, Antonín Hájek

Ami Dmi G C F Dmi E⁷

Slavné obrazy velkých mistrů zdobí sbírky světových galerií a v kopiích přináší tajemnou krásu palety a štětců, prózu dlouhých hodin a bezesných nocí, bohatství ducha a dovednosti rukou i do nejprostších domků.

Každý z nich má, stejně jako jejich tvůrci, svoji historii.

Avšak ne každý malíř dokázal namíchat do barev dech věčného života a štětce vést tahem nesmrtelnosti. Mezi ty, kterým se to podařilo patří italský malíř Leonardo da Vinci. Jedním z jeho nejslavnějších obrazů je Poslední večeře Páně, který provází zajímavý a poučný příběh jako přesvědčivé svědectví o věčném boji dobra se zlem a jejich neustálých vzájemných proměnách.

Když se Leonardo da Vinci rozhodl, že obraz namaluje, hledal nejprve model, podle něhož by vytvořil postavu Krista. Stovky mužů přicházely a nabízely své tváře očím mistra, který toužil nalézt obličej Kristovy krásy a ušlechtilosti.

Po dlouhých týdnech usilovného hledání našel konečně vhodný model.

Šest měsíců kreslil da Vinci hlavní osobu svého obrazu. V průběhu dalších šesti let našel postupně jedenáct mužů, kteří vytvořili vzor pro zobrazení jedenácti apoštolů. Jen jedno místo zůstalo prázdné - místo pro tvář Jidáše.

Opět dlouhé týdny pátral da Vinci po muži s tváří poznamenanou kletbou pokrytectví, podvodu a zločinu, s obličejem, který by představoval povahu schopnou zradit nejlepšího přítele. Po mnoha bezvýsledných pokusech našel jej,

se da Vinci dozvěděl, že v Římě byl odsouzen mnohonásobný zločinec k trestu smrti.

Mistr hned odjel do Říma a vyhledal vězení, v němž se onen muž našel.

Když ho vyvedli na nádvoří a sluneční paprsky se zabodly do jeho tváře, poznal da Vinci, že našel poslední model svého obrazu. Dlouhé rozčuchané vlasy pokrývaly trestancova ramena a hřích se zločinem vepsaly do jeho tváře hluboké jizvy nenávisti, zbabělosti a hrůzy.

Šest týdnů maloval da Vinci třináctou postavu Poslední večeře.

Když obraz dokončil a strážníci odváděli odsouzence naposled, otočil se a zvolal:

Pane da Vinci, vy mne neznáte? Vy opravdu nevíte, kdo jsem? Ne, nikdy v životě jsem vás neviděl, odpověděl mistr. Tázavý pohled trestancových očí spadl do prachu nádvoří. Pak se ještě jednou obrátil, pohlédl na dokončený obraz a rozpraskané rty zašeptaly: Vždyť podle mne jste před šesti lety maloval Krista.

Cingylingybom

Wabi Daněk

1. Mal som dievča z Popradu, cingylingybom, Ami
bol som jej len po bradu, cingylingybom, E7 Ami E7 Ami
[: keď som ju chcel pobožkať, cingylingybom-bom-bom, C G7 C G E7
na schode som musel stáť, cingylingybom. :] Ami E7 Ami E7 Ami
2. Mal som dievča zo Spiša, cingylingybom,
ta bola ešte vyššia, cingylingybom,
[: keď som ju chcel pobožkať, cingylingybom-bom-bom,
na stole som musel stáť, cingylingybom. :]
3. Ej, mám dievča z Oravy, cingylingybom,
neide mi do hlavy, cingylingybom:
[: ako ju mám pobožkať, cingylingybom-bom-bom,
keď tu nie sú žeriavy, cingylingybom? :]

Co dál, brácho

Wabi Daněk

1. Kam se schováš, brácho, kam hlavu dáš, G G/F# Emi C G
až vítr a déšť, ty kapky ledový, C G C G
ti na ramenou začnou tančit čardáš, Hmi D
kam hlavu dáš, hm, kam ji dáš? C G
- R: U dobřejch lidí vždycky najdu jídla plnej stůl C D G G/F# Emi
nebo aspoň chléb a sůl, C D
postel nebo kousek místa někde v podkroví, C D G G/F# Emi
u dobřejch lidí vždycky najdu slovo vlídny, G G/F# Emi
tam přečkám zlý dny, C D
jó, tak mi brácho na otázku odpoví, C G
on to ví, hm, on to ví.
2. Kam se schováš, brácho, kam hlavu dáš,
až dusno a prach, to slunko srpnový
ti na ramena padne jako těžkej mrak,
co, brácho, pak, hm, co pak?
R:
3. Kam se schováš, brácho, kam hlavu dáš,
až zásluhou aut a tuzexovejch kont
ti všichni dobří lidi zmiznou jako dým,
co, brácho, s tím, hm, co s tím?
- R: Dobrý lidi nejsou pára, tomu nevěřím,
že zmiznou jako dým,
že peníze je v darebáky promění,

a kdyby jednou snad, tak radši prášky pro spaní,
sladký dřímání
spánek beze snů dva metry pod zemí,
bez snění, hm ...

Dívce v mercedesu

Wabi Daněk

1. Po zádech mi stéká déšť
a ty si suchá, dívko v mercedesu,
je pátek večer, nejraději
bych zalez' někam, kde je suchá zem ,
tak ze silnice zahnu někam k lešu
a ty máš, co jsi chtěla, čert tě vem-.

2. Ten pán, co drží drahej volant,
to je šance, dívko v mercedesu,
má zlatej prsten, zlatý srdce,
zlatý zuby, prostě zlatej chlap,
já mám jen to, co na zádech si nesu,
a ty máš, co jsi chtěla, tak se trap.

- R: Před chvílí svět byl jenom náš,
ty kytky stále ještě kvetou,
co u silnic jsme občas nacházeli,
když hledali jsme spolu vrátka,
jimiž pátky jdou do nedělí.

3. Ta vůně ohňů ve vlasech,
ta nevyvane, dívko v mercedesu,
to nepřerazej' drahý šminky
ani parfém Chanel číslo pět,
od longdrinků a nablejskanejch plesů
tě za pár tejdnu vrátí zase zpět.

4. Až poznáš, co jsi vlastně chtěla,
vem si rtěnku, dívko v mercedesu,
slova dlouho nehledej
a na dlaň levý ruky začni psát,
ten dopis potom pošli na adresu:
patník u cesty číslo padesát.

- R: Pak bude svět zas jenom náš,
vždyť ty kytky stále ještě kvetou,
co u silnic jsme spolu nacházeli,
a vím, že jednou najdem vrátka,
jimiž pátky jdou do nedělí.

Fotky

Wabi Daněk

- G** **Gmaj7**
1. Včera uklízel jsem ve skříni,
G⁶ **Gmaj7** **D⁷**
a když jsem chumáč prachu ze dna zvedal,
znenadání našel jsem
- G**
ten sešit, co jsem kdysi marně hledal,
Gmaj7
měl desky z kůže králíčí
G⁶ **Gmaj7** **D⁷**
a místy se už moli do něj dali,
však slabou vůni jehličí,
G
tu ani moli z něj už nedostali.
2. Tak sedl jsem si do křesla
a prolistoval sešit jedním dechem,
co stránka - kousek víkendu
vystřiženej aparátem s měchem,
pár fotek party drsňáků,
co nevědí a zatím jenom tuší
a pod krempama širáků
jim odhodlaně odstávají uši.
C **Hmi** **Ami**
R: Těm fotkám nijak neuškodil čas,
C **D** **G**
čas inkasovat chodil kolem nás.
3. Jak listoval jsem stránkami
a v duch zase šlapal suchou trávou,
nějakej bacil toulavej
si na svý poutí našel moji hlavu,
tak dal jsem sešit do kapsy
a starou tornu na záda si hodil
a vydal jsem se přes lesy
tam, kam jsem kdysi s touhle partou chodil.
4. Pak jsem se toulal z místa na místo
a přirovnával je k těm starým fotkám
a cestu střídal za cestou
a čekal, že je na jedný zas potkám,
zase to nekoneční bloumání
a stovky otázek a odpovědí
a slunce skloní hlavu do strání
a stráně budou mít zas barvu mědi.
R:
5. Já coural mezi skalami
a tušil, že co hledám, už tu není,
Tom občas píše z Panamy
a Danny, ten se dneska znovu žení,
i ostatní už sebral čas
a jako voda obrousil jim hrany
a z velikánských balvanů
na drobný písek semlel všechny plány.
6. Pak vařil jsem si snídani
a ze sešitu přikládal jsem listy,
skončilo můj hledání,
zejtra do něj vlepím zase čistý,
teď šlapu dolů k nádraží

a lidi kolem slepí jsou a hlší,
neslyší mů zpívání
a nevidí, že odstávají' mi uší.
R:

Fram

Wabi Daněk

- Ami**   **A⁶mi Ami**   **D**
- Zas mě to táhne o kus dál,   zas nemám doma nikde stání,
Dmi E⁷   **Ami A⁶mi**
desítky důvodů si sháním, už abych na cestu se dal.
  - Pelikán křídly zamával, vítr je příhodný a stálý,
za námi slunce mosty pálí, tak proč bych ještě vyčkával.
- Ami**   **Ami/G[#] Ami/G**   **Ami/F[#]**   **Emi**
- R: Klenotník měsíc zavřel krám,   z výkladu svoje šperky sklízí,
Dmi   **Emi Dmi**   **E⁷**
obrysy domů v dálce mizí, tak naposled ti zamávám
Ami
z paluby lodi jménem Fram.
- Dávno už vyvětral se dým mých věčných cigaret a dýmek,
ty žiješ jenom ze vzpomínek, a já se stále nevracím.
  - Námořní mapy pokryl prach, mé knihy nikdo neutírá,
nevíš, zda právě neumírám tam někde na ledových krách.
- R: Klenotník měsíc zavřel krám, z výkladu svoje šperky sbírá,
chlap jen tak lehce neumírá, na modré lodi jménem Fram
tě za pár roků vyhledám.

Franta má péra

Wabi Daněk

D
Franta má péra
E   **A**   **D**   **E**
ježiši, Franta má péra
barevný péra
ježiši, Franta má péra

Šel jsem v novém kvádru na trh
někdo mi ho zezadu natrh
natrh mi ho hřebíkem
já při tom vlek pytlík s mlíkem
je to setsakramentský
v čem budu proháňet .... seňority.

Vejda do kavárny zřel jsem mloka
jak sedě zpříma lokal moka
měl černý kvádro s žlutými fleky
já při tom pohledu pukal vzteky
od těch dob když vidím mloka
fláknů ho pěští do voka.

Ráno jsem vyšel z Liberce
a už mě z toho bolí bérce
ten kdo to tu zná jistě uzná
že jsou tu cesty samá džuzna
tak šlapu od Ještědu
a jsem rád že ještě jdu

Měl jsem jet hrát do Třebíče,
jenže jsemv autě zlomil klíče
tlačít se nedá je to těžký
nezbývá než to dojít pěšky
tak šlapu ku Třebíči
no je to .... prostě těžký.

Dnes ráno u dveří mého bytu
potkal jsem na schodech vepřovou kýtu
to ovšem zdaleka není všecko,
s tou kýtou se za šlachu vedlo plecko
asi byl bezmasý pátek
tak šly na procházku z jatek.

Franta má péra
ježiši, Franta má péra
barevný péra
ježiši, Franta má péra
Franta má péra
ježiši, Franta má péra
barevný péra
z ocasu foxteriéra.

Hejkal

Wabi Daněk

Ami

1. Divnej jekot po lesích se prohání,
Dmi Ami F E
až v žilách tuhne krev a zuby cvakaj' SOS,
Ami
utichá až u potoka pod strání,
Dmi Ami E Ami
jó, takovýhle řvaní by nesnes' ani pes.
Dmi Ami Dmi Ami
Žhavý rudý oči a drápy krvavý,
F E
kosti chřestěj' v rytmu kastanět,
Dmi Ami Dmi Ami
strašidelný vytí a skřeky chraplavý,
F E Ami
tak to je hejkal, na to vemte jed.

C F C

- R: U nás hej, hej, hejkal straší v lese,
D7 G
jen ten, kdo něco snese, tam může v noci jít,
C F C
jeho hej, hej, hejkání se nese,
F C F C
každej se strachy třese, k ohni nesedneme se,
F C G C E
neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt.

2. Kdo z vás tady na hejkaly nevěří,
ten může u nás přespát, až se zastaví,
nevyrččí špičku nosu ze dveří
a bude jásat, že se dožil rána ve zdraví.
Jenom kalný oči a rysy ztrhané,
kalhoty si bude muset prát,
a děs a hrůza v hlase, jó, to mu zůstane,
až koktavě bude povídat, že:

F C G C

- R: + neboť za boudou v lese zase hejkal začal výt, hej!

Hudsonský šífy

Wabi Daněk

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený
jako já, jó, jako já,
kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla sířený,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
2. Ten, kdo nepřekládál uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
málo zná, málo zná,
ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
- R: Ahoj, páru tam hod',
ať do pekla se dříve dohrabem,
johoho, johoho.
3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků
jako já, jó, jako já,
ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
4. Ten, kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
málo zná, málo zná,
kdo necejtil hrůzu z vody, kde se málem utopil,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
R:
5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad
jako já, jó, jako já,
kdo chce celý noci čuchat pekelnýho vohně smrad,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
kdo je sám, jó, jako já,
kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě příma kluk,
ať se na hudsonský šífy najmout dá, johoho.
R: + johoho ...

Mávej

Wabi Daněk

- R: Mávej, mávej, mávej, mávej, mávej, mávej jen,
nic nepomůže, že tu stojíš sama skoro celej den,
tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem.
1. Jó, nemáš, holka, páru, jakej pocit mám,
když prásknu do kočáru a rukou zamávám
a cesta už mě zdraví a říká mi těpic ,

E H⁷ E
tak tohle je to pravý, jó, já už nechci víc.
R:

2. Jó, prošlapaný boty, pingl, tulácká hůl
a na jazyku noty a pod pažema sůl
a cesta, která mluví a říká: jenom pluj,
a žlutý pero žlůví, jó, to je život můj.

H⁷ A E A E
R: + tak jen si mávej, mávej, mávej, mávej a dávej sbohem ...

Na cestě - On the Road

Wabi Daněk

- G D G
1. Vždycky u silnice stával, deku do půl zad,
D G
ať si mával, jak si mával, nechtěli ho brát,
C Ami E Ami
nikdy Kerouaca nečet' a neznal třetí proud,
C G D G D G D G
přesto býval spolu s Deanem každéj víkend on the road.

2. Nikdy neměl ani zdání, jak se hrával bop,
měl jen slinu na toulání a překážel mu strop,
životem na plný pecky a neubírat plyn,
tuhle víru na svý pouti vždycky vzýval Sal i Dean.

C G C G
R: Tak mi řekni, na co vlastně mám
C G A D
moudrosti vyčtený z knížek,
C G C G
co je dobrý, na to přijdu sám,
C G F Ami D
co je špatný, za tím křížek udělám.

3. Tohle na cestě mi říkal, já ho jednou vzal,
potom zavolal jen díky a já frčel dál,
od těch dob jsem vždycky hlídal, ať kamkoliv jsem jel,
nestojí-li u patníku se svou vírou Dean a Sal.
4. Kdysi u silnice stával, vlasy do půl zad,
ať si mával, jak si mával, nechtěli ho brát,
nikdy tuhle knížku nečet' a neznal třetí proud,
přesto býval spolu s Deanem každéj víkend on the road.

Nevadí

Wabi Daněk

- A E
1. Napůl jako hrou a napolovic vážně,
D A
čerstvou maturitou zmužnělý,
E
chtěl jsi dobýt svět, a svět se tvářil vlažně
D AE
na tvý bubnování nesmělý,
A E
hlavu plnou věd a nadějí svý mámy,
G D A E
zkoušky přijímací, potom pád,

A E
 znalosti jsi měl, cos' neměl, byli známí,
 D A
 takže litujeme, za rok snad,
 Hmi F[#] H⁷mi E A
 a tehdy poprvé jsi řekl: nevadí, zase bude líp.

2. Pomalu šel rok, a zase stejná škola,
 čekáš předvolání každé den,
 předvolání máš, a na něm: vlast tě volá,
 takže za dva roky s úsměvem,
 dva roky vzal čert, a za nějaký týden
 stojíš na radnici s holkou svou,
 bylo to s ní fajn, tys věřil, že to vyjde,
 kde tvý nebetyčný plány jsou,
 a tehdy podruhé jsi řekl: nevadí, zase bude líp.
3. Neměli jste byt a vlastně ani prachy,
 prej, že ve dvou se to táhne líp,
 jenže už jste tři, a máma s dvěma bráchy,
 starej dvoupokoják - špatnej vtip,
 tak jste žili rok v tý supertěsný kleci,
 vzteky vysušení jako troud,
 potom jeden den si žena vzala věci,
 další připomínky řešil soud,
 a tehdy potřetí jsi řekl: nevadí, zase bude líp.
4. Už jsi dlouho sám a věci, co se stanou,
 se tě nedotýkaj', byl jsi bit,
 všechno už jsi vzdal a postavil se stranou,
 vzal sis dovolenou, chceš mít klid,
 osamělý dům u rychlíkové trati,
 oči za záclonou zapranou,
 vlaky jedou dál a málokdy se vrátí,
 život nemá brzdu záchrannou,
 tak řekni, sakra, to svý nevadí, zase bude líp ...

Outsider waltz

Wabi Daněk

1. Dnes ráno, když bylo půl, při pravidelný hygieně
 Ami(Hmi, Dmi) C(D, F) D(E, G)
 poklesls' hodně v ceně, když jsi zahlíd' svůj zjev,
 Ami(Hmi, Dmi) D(E, G) G(A, C) Emi(F[#]mi, Ami)
 už nejsi, co jsi býval, tu tvář nespraví ti masáž,
 Ami(Hmi, Dmi) D(E, G) G(A, C) D(E, G)
 marně se, hochu, kasáš, už nejsi lev a velkéj šéf.
 G(A, C) Emi(F[#]mi, Ami)
 R: Máš svůj svět a ten se ti hroutí,
 G(A, C) E(F[#], A)
 to dávno znám, já prožil to sám,
 Ami(Hmi, Dmi) D(E, G) Ami(Hmi, Dmi) D(E, G)
 kráčíš dál a cesta se kroutí,
 Ami(Hmi, Dmi) Hmi(C[#]mi, Emi) D(E, G) G(A, C)
 až potkáš nás na ní, tak přidej se k nám.
2. Jsi z vojny doma čtrnáct dnů, a na radnici velká sláva,
 to se ti holka vdává, cos' jí dva roky psal,
 ulicí tiše krouží ten blbej motiv z Lohengrina,
 není ta – bude jiná, dopisy spal a jde se dál.

Ref.

3. Za sebou máš třicet let a zejtra ráno třetí stání
a nemáš ani zdání, jak to potáhneš dál,
ten, komus' kdysi hrával, se znenadání někam ztratil,
už nemáš, čím bys platil, no tak se sbal a šlapej dál.

Ref.

Ref.

Papírové řetězy

Wabi Daněk

- A** **Hmi**
1. Slepuje očko do oka, řetězy z papíru,
C#mi **E7**
není to jen tak z plezíru a v domě voní vánočka,
A **Hmi**
co kdyby právě zrovna teď, pohyby prstů stále stejný,
C#mi **E7**
už ví, že je to beznadějný, už to ví, že se nedočká.
- D** **E7** **A** **F#mi**
R: Řetězy papírový změni se na okovy,
D **C#mi** **E7**
nikdo jí neodpoví, nikdo se nezeptá,
D **E7** **A** **F#mi**
za šperky safírový nekoupí to, co není,
D **C#mi** **Dmi** **A** **Dmi** **A**
je jako ve vězení, vánoční noc, vánoční noc.
2. Pomalu chystá večeri, prostírá po paměti,
venku jsou slyšet hlasy dětí a někdo zvoní u dveří,
běží jak voda v potoce, je to jen pošťák s telegramem,
zarámovaný dveřním rámem přeje veselé Vánoce.
R:
3. Nemusí ani slova číst, je jí to dávno všechno jasné,
tak zavře dveře, světlo zhasne, ke stolu nese bílý list,
nůžkama proužek po proužku odštíhuje z něj mechanicky
a na řetězech jako vždycky přibývá kroužek po kroužku.
Dmi **A**
R: + vánoční noc ...

Píseň, co mě učil listopad

Wabi Daněk

- G** **C** **G** **C**
1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G **Hmi** **Ami** **D7**
málokdy si nechám něco zdát,
C **G** **G/F#** **Emi** **C**
doma nemám stání už od jarního tání,
F **G**
cítím, že se blíží listopad.
F **C** **G**
R: Listopadový píseň od léta už slýchám,
Ami **C** **G**
vítr ledový přinesl je k nám,

F   C   G

tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám,
                   Ami C   G

listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
 k zemi padá zlatý vodopád,
 pod nohama cinká to poztráčené listí,
 vím, že právě zpívá listopad.

R:

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
 co mě nutí do zpěvu se dát,
 tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
 píseň, co mě učil listopad.

R:

Pořekadla

Wabi Daněk

G   H⁷

1. Rád bych se zeptal těch, kteří vědí,
       Emi   C
 proč místo zlatem platíme mědí,
       G   D
 proč nejsme bílí a proč jsme jen šedí,
       C   D   GEmi
 ti, co chytrou kaši jedí,
       C   D   G C G

určitě mi odpovědí:

C   Hmi

R: Že z nouze si žijem a milujem z nouze,
       H⁷   Emi   C
 zpíváme málo a kecáme dlouze
       G   D
 a tváře si myjem v blátivý strouze,
       C   D   G Emi
 když se čistá nesežene
       C   D   G C G

ani v lese u pramene.

2. Tak dlouho se džbánem, až ucho upadne,
 jablko od stromu daleko nepadne,
 než holub na střeše, líp vrabec v hrsti -
 - tohle mi jde proti srsti,
 zatraceně proti srsti.

R: Z nouze si žijem a milujem z nouze,
 zpíváme málo a kecáme dlouze
 a tváře si myjem v blátivý strouze,
 když se čistá nesežene,
 nesežene, a ne že ne.

3. Řekni mi, holka, čím je to vinou,
 že ty chceš jiného, on zase jinou,
 čím je to daný, že ti praví se minou,
 ti nepraví že se berou,
 potom se div nesežerou.

R: Z nouze si žijem a milujem z nouze,
 zpíváme málo a kecáme dlouze
 a tváře si myjem v blátivý strouze,
 když se čistá nesežene,
 je to pravda, a ne že ne,

C D G Emi
 že cesty už jsou vychozené
 C D G Emi
 a uzené je vyuzené
 C D GEmi
 a pivo dobře vychlazené,
 C D GEmi
 žádná nouze vlastně není,
 C D G C G
 tak načpak tohle pozdvižení?

Poslední vagón

Wabi Daněk

Ami

1. Vod rána tu čekám na svůj vagón,
 Dmi
 kterej by mě vodsud' někam svez',
 Ami
 jó, pobíhám a hledám díru,
 F E
 co by měla správnou míru,
 Ami E Am(G)
 do který bych na tu cestu vlez'.
2. Průvodčí je nějak divnej patrón,
 jen mě zahlíd', hned mě holí hnál,
 jó, nemá pro mě kousek místa,
 vostrej je jak policista,
 dvě červený světla mizí v dál.

C

R: Poslední vagón v dáli zmizel,
 G
 nechal mě tu mejm starostem,
 C C⁷ F Fmi
 do rána mě čeká smůla a svízel,
 C G C
 zas budu chrápat pod mostem,
 pánbůh ví, kam se vydám ráno,
 G
 možná mě chytanou poldové,
 C C⁷ F Fmi
 vagabund a tulák stojí v mým pasu psáno
 C G CE
 vod mládí, a je to tutové.

3. Vagabund, jó, to se lehko řekne,
 on má celý Státy pro sebe,
 jednou se mu ruka smekne,
 pustí se a tiše hekne
 a má přímej lístek do nebe.

4. Kamarádi, s tímhle nejsou fóry,
 koleje jsou vostře broušený,
 i když na nás holky mávaj',
 všichni nám za pravdu dávaj',
 že jsme kluci těžce zkoušený.

C C⁷ F Fmi

R: + vagabund a tulák stojí v mým pasu psáno
 C G C
 vod mládí, a je to tutové.

Ročník 47

Wabi Daněk

- A**   **Emi**   **E⁷mi**   **A**
1. Nás bylo sedm romantiků netušících, že se všechno mění,
                                 Emi   **E⁷mi**   **A**
a stačilo pár okamžiků, patnáct let, to vlastně tolik není,
F[#]mi   **C[#]mi**   **HmD** **E⁷**
však sotva pátek odhoukaj', to pomyslení každého z nás svádí:
A   **Emi**   **E⁷mi**   **A**
svý tělo sádlem obalený napasovat do maskáčů z mládí.
2. Léta kráse nepřidaj' a nevyléčí naše ztuhlý klouby,
jen v uších pořád zvoní blues, co na mýtinách jazzman vítr troubí,
zas jdeme známým údolím, tak jako v čase naší zašlý slávy,
a slova městem neředená snášejí se do vyrezlý trávy.
3. Pak čaj s příchutí jehličí a cigaretu zapalovat třískou,
a kytaru vzít do klína a zpívat si tu píseň, kdysi blízkou,
text není žádnéj Kainar, dávno víme, že je vlastně hloupá,
tak proč nám slzí oči, není přece vítr a kouř vzhůru stoupá.
4. A je tu konec víkendu a všechno jako v obráceným filmu,
každej si schová do kapsy ten žhavej uhlík, kterej ještě zbyl mu,
[: ten uhlík, to je jistota, že všední dny člověka neumoří,
čas od času se podívá a řekne: je to dobrý, ještě hoří ... :]

Rosa na kolejích

Wabi Daněk

- C**   **F⁶**   **F^{#6} G⁶**   **C**
1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,
                                 F⁶   **F^{#6} G⁶**   **C**
tak se vracím k svému nádraží, abych šel zas dál,
                                 F⁶   **G⁶**   **Ami**   **Cdim**
přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží
                                 F⁶ F^{#6} G⁶   **C**
podivnej pták, pták nebo mrak.
                                 F⁶   **G⁶**   **F⁶ C**
R: Tak do toho šlapni, ať vidíš kousek světa,
                                 F⁶ G⁶ F⁶ C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
                                 F⁶ G⁶ F⁶ C
telegrafní dráty hrajou ti už léta
                                 F⁶ F^{#6} G⁶ F^{#6} F⁶ C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
                                 F⁶ F^{#6} G⁶ F⁶ F^{#6} C
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.
2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj',
co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál,
po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí
celej svůj dům, deku a rum.
C   **F⁶ F^{#6} G⁶**   **F⁶ F^{#6} C**
R: + nohama stíráš rosu na kolejích ...

Stromy

Wabi Daněk

- G**
1. Dýmem výfukovým zamlženej svět,
  D⁷ **G**
uprostřed šňůry vozů pomaloučku vpřed,
výlet rodinný se koná právě dnes,
  D⁷ **G**
mý děti chtějí vidět, jak vypadá les.
Emi **C** **G** **G/F[#]** **Emi**
Už jsem byl s nima skoro všude
C   **Hmi** **Ami** **G**
a děti louděj': táto, kdy už ten les bude?
  D⁷ **G**   **C**   **G**   **C**   **D⁷** **G**
Copak já vím?
2. Dívka v informacích, když jsem se jí ptal,
řekla: někde jistě bude, musíte jet dál,
prý snad na Moravě nebo u Semil
podle tajné zprávy ještě kousek lesa zbyl.
Proč místo lesa moje děti
nechtějí navštívit třeba skládku smetí?
Těch máme dost.
3. Ráno, až se skončí tenhle divnej sen,
obujem si boty-šlapky, vyrazíme ven,
půjdem za nosem a vím, že ještě dnes,
najdeme skládku smetí, ale taky les.
Pohoří z rezavého plechu
krásně se vyjímá v kapradí a mechu,
  D⁷ **G**
popel a dým, kdo mi poví, co s tím?

Jarmila

Pavel Dobeš

- G** **Hmi**
1. Jarmila vždycky mi radila,
  D⁷ **G** **D⁷**
abych pracovní dobu dodržel,
  G **Hmi**
dneska mně ale náramně
  D⁷ **G**
táhlo domů, a tak jsem prostě šel
Emi
Jarmila má totiž dneska narozeniny,
D⁷
proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
  G **Hmi**
na stole sklenice, smích slyšet z ložnice,
  D⁷ **GD⁷**
v předsíni stojí pánské střevíce.
2. Vytahuji z aktovky květiny,
uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
tipuji nejspíše na strýce,
kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny,
vzpomenul si na Jarmilu, nejsem jediný,
v ruce mám kytici, už stojím v ložnici,
vidím, že nevymřem po přeslici.

3. Kdepak, jejda, není to strejda,
Františku, ty máš boty úplně jak on,
příčemž nechávám prostor úvahám,
vyhledávám optimální tón,
kterým bych oba dva jednak pohanil,
přitom abych nikoho slovem nezranil,
takže jsem chvíli stál, pak říkám: Krucinál,
tebe bych, soudruhu, tady nehledal.
4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý
a že jsem pracovní kázeň porušil,
dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu,
čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
Oba si mě postavili na kobereček
a to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
z nevěry nedělám závěry,
mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry.

Nashville

Pavel Dobeš

1. Kdo umí zahrát gé-á-há-cé, od přírody touží
aspoň jednou podívat se za pořádnou louži.
A (B^b, H) D(D[#], E) E A
- R: Hej, Mary Lou, sejdem se v Nashvillu,
sejdeme se v Nashvillu, hej, hej, Mary Lou!
E(F, F[#]) A(B^b, H)
2. Diváci se rozcházej', muzikanti balej' kajtry,
právě končí v Opeře grand show ve stylu country.
R:
3. Až slunce mine Tennessee a město spolkně stín,
sejdeme se na parníku Music City Queen.
R:
B^b F D[#] F B^b
4. Na tý horní palubě bourbon teče proudem,
dělá skvělý myšlenky a projde každým oudem.
R:
5. Je tu houslák Jimmy a je tu basák Ben,
prostě celá squadra samejch slavnejch jmen.
R:
H F[#] E F[#] H
6. Chlap, co má černou bonanzu a obě boty bílý
říká: Já jsem fotr bluegrassu, nákej Monroe Billy.
R:
7. A pak přichází Mary Lou a učí nás svý tance
a na břehu řeky Cumberland si zalamujem palce.
R: Hej, Mary Lou, sejdem se v Nashvillu,
zase někdy v Nashvillu, hej, hej, Mary Lou!
C F G C C

8. A kdyby ptal se na mě Monroe Bill, kdyby položil tu větu,
vyříd' mu, že včera pil s fotrem Jumbo Jetu.

R: Hej, Mary Lou, sejdem se v Nashvillu,
sejdeme se v Nashvillu, tak někdy, Mary Lou!

Něco o lásce

Pavel Dobeš

1. Za ledovou horou a černými lesy
je stříbrná řeka a za ní kdesi
stojí domek bez adresy a bez dechu,
bydlí v něm - nechci říkat víla ,
ale co na tom, i kdyby byla,
před lidmi se trošku skryla
a víme o ní hlavně z doslechu.

R: Že lidi rozumné blbnout nutí
a není na ni nejmenší spolehnutí,
co ji zrovna napadne, to udělá:
z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky,
o ženských nemluvím, tam to platí taky,
a urážlivá je a hořkosladkokyselá.

*: Genetičtí inženýři lámou její kód ,
po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají,
strkají hlavy pod vodovod
a pak i oni nakonec podléhají.

R: A holubicím dál rostou křídla dravců,
družstevním rolníkům touha mořeplavců
a lásce, té potvoře, sebevědomí,
že jednou bude vládnout světem,
tedy i nám a po nás našim dětem,
které na tom budou stejně špatně jako my.

R: Když chlap zmagoří láskou, utíká za ní,
platí i s úroky a napočítá s daní,
u ženských je to přímo námět na horor,
papuče letí pod pohovku,
nákupní tašky padaj' na vozovku,
ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.

2. Až vám ta potvora zastoupí cestu,
sedněte na zadek a sed'te jak z trestu,

jen ať si táhne, jak to dělají vandráci,
láska se totiž, i když je prevít,
nikomu dvakrát nemůže zjevit,
láska se totiž, i když je prevít, nevrací.

3. A nesmí vám to nikdy přijít líto,
kupte si auto a cucejte Chito,
odreagujte se psychicky,
protože jestli byste na ni měli myslet,
to radši vstaňte a jděte za ní ihned,
utíkejte, než vám zmizí navždycky.

R: Převrhňte stůl, opusťte dům,
fíkusy rozdejte sousedům,
nechte vanu vanou, ať si přeteče,
na světě není větší víra,
pro žádnou z nich se tolik neumírá
ani v žádné jiné zemi na světě.

Pražce

Pavel Dobeš

A

1. Házím tornu na své záda, feldflašku a sumky,
E⁷
navštívím dnes kamaráda z železniční průmkky.

A

- R1: Vždyť je jaro, zapni si kšandy,
E⁷ A
pozdravuj vlaštovky a, muziko, ty hraj.
2. Vystupuji z vlaku, který mizí v dálce,
stojím v České Třebové a všude kolem pražce.
R1:
3. Pohostil mě slivovicí, představil mě Mařce,
posadil mě na lavici z dubového pražce.
R1:
4. Provedl mě domem - nikde kousek zdiva,
všude samej pražec, jen Máňa byla živá.

R2: To je to jaro, zapni si kšandy,
pozdravuj vlaštovky a, muziko, ty hraj.

5. Plakáty nás informují: Přijď pracovat k dráze,
pakliže ti vyhovují rychlost, šmír a saze.
R1:
6. A jestliže jsi labužník a přes kapsu se praštíš,
upečeš i krávu na železničních pražcích.
R1:
7. A naučíš se skákat tak, jak to umí vrabec,
když na nohu si pustíš železniční pražec.
R1:
8. Když má děvče z Třebové rádo svého chlapce,
posílá mu na vojnu železniční pražce.
R1:
9. A když děti zlobí, tak hned je doma mazec,
Děda Mráz jim nepřinese ani jeden pražec.
R1:

10. Před děvčaty z Třebové chlubil jsem se silou,
pozvedl jsem pražec, načež odvezli mě s kýlou.

R1:

1.. Pamatuji pouze ještě operační sál,
pak praštili mě pražcem a já jsem tvrdě spal.

R3: A bylo jaro, zapni si kšandy,
lítaly vlaštovky a zelenal se háj.

Zum zum II.

Pavel Dobeš

G D⁷ G D⁷ G

G D⁷

1. Zpívají o tom vrabci na Rokytě,

že učenec je horší nežli dítě,

se žábami hraje si pan Galvani,

Archimedes potápí se do vany

a, nepoučen událostmi ráje,

Isaac Newton s jabkama si hraje.

G

D⁷

G

R: Zum zum zum zum, a nejde mi to do kebuly, zum,

D⁷

G D⁷

G

D⁷

G

zum zum zum, a nejde mi to na rozum.

2. Bylo to jak výbuch, jako salva,
když se žárovkou přišel Thomas Alva,
do pochodu vyhrávaly kapely,
muži pili šampus, ženy šilely,
jak když pustíš tygry do arény,
a začalo se dělat na tři směny.

R:

3. Kdyby naši předci vstali z ledu,
podivili by se, jak jsme vpředu,
jak závazky předhánějí úkoly,
Einstein by se těžko dostal na školy,
Mozart by moh' dneska u klavíru
jen těžko dělat do muziky díru.

C

G⁷

*: Michelangelo by sebral sochy

a hodil by je všecky do Macochy,

Lumiřre by zčervenal jak malina,

kdybyste ho vzali s sebou do kina,

jen u elektrotechnického vesla

ještě nákou dobu moh' by sedět Tesla.

C D⁷

G

D⁷

G

D⁷

G

4. Vědeckotechnická revoluce
uvolňuje lidem obě ruce,
dnes má každý vědátor už od plínky
sunarku a digitální hodinky,

s optimismem hledí k stratosféře
a Brano samo zavírá mu dveře.
R:

5. Kdyby starý Tháles nemoh' čmárat
a kreslit si do phísku podle nálad,
Mendělejev kdyby musel, vážení,
periodicky vykazovat hlášení
a osm hodin zvedat telefony,
svět by stál za pytlík bikarbony.

R:

6. Nikdo z nás by doma neměl Sony,
dvakrát třicet wattů, čtyři ohmy,
lidé by se hnali kamsi za hmotou,
však regály by nejspíš zely prázdnotou,
neměli bychom šajn o opeře
a válčilo by se u Sodoměře.

*: Zem by byla rovná jako deska,
nebyla by kulatá jak dneska,
Adam s Evou nemuseli z ráje ven,
Giordano Bruno by nebyl upálen,
jen temno, jak když vstoupíš do komory,
a škoda každé rány z Aurory.

7. Ze všech zvířat archy Noemovy
a ze všeho, co můžem popsat slovy,
jen balvany a lidé mají odvahu
urvat se od skály a padat dolů po svahu
a na světě, který se furt mění,
překonat, co překonáno není.

R: Zum zum zum zum, protože to, co nejde do kebuly, zum,
zum zum zum, rádo leze na rozum.

R: Zum zum zum zum, hm ..., zum,
zum zum zum, rádo leze na rozum.

Kočka

Elán

G **Emi** **G**
1. Básnik by povedal, že máš oči ako súmrak nad milovaným mestom
Emi **G**
A pusu - keď vystúpiš z autobusu
Emi **D**
celá, celučká ulica otočí hlavu
Ami **D**
Postavu máš - hm,
Ami **D**
s jej popisom by básnik asi nemal veľa práce,
Ami **D**
povedal by len: zraniteľná a vyzývavá zároveň,
G
ako stvorená na materstvo a veci s tým súvisiace.

2. Minule, už ani neviem kde to bolo,
si zasa raz nahodila ten svoj pohľad
a posmešne zdvihla kútik
a všetci muži naokolo sa zatýrili
D
akoby sa v tej chvíli musel svet zrútiť
Básnik by povedal že je to mágia večnej ženy v tebe,

a žiadúca ako soľ v chlebe
Básnik by o tebe určite napísal veľkú
G
velikánsku básnickú zbierku - ak nie dve.

C H
*: Ale ja som len úplne normálny cvok
D Emi
a jediné v čom sa vyznám je rock
C H
Píšem len muziku na každý deň
D F
a tak ti to tu teraz zahrám a zaspievam
Ami D
jednoducho ako viem

G
R: Si kočka, si kočka, si kočka
D
A perfektne urobená
Ami F
Si krajšia než obloha nočná
D G
Než modlitba na kolenách.
G
Si kočka, si kočka, si kočka
D
A pre mňa si jediná z žien
Ami D
v tom najhoršom pekle ťa počkám
D
Ak povieš, že ľúbiť ťa, ak povieš, že ľúbiť ťa,
G
Ak povieš, že ľúbiť ťa - povieš, že ľúbiť ťa smiem

3. Básnik by povedal, že si krajšia ako revolúcia
a mocnejšia než cigaretové monopoly,
lebo jediný tvoj pohľad
je účinnější a aj viac bolí
než vážna kampaň v médiach.
Naozaj, si presvedčivá
ako červené Ferrari
alebo ako socha, kniha, či pieseň,
keď sa podarí a básnik by o tom
všetkom určite napísal
tisíce krásnych slov.

*:

G
R: Si kočka, si kočka, si kočka
D
A perfektne vydarená
Ami F
Si krajšia než obloha nočná
D G
Než modlitba na kolenách.
G
Si kočka, si kočka, si kočka
D
Si všetko, čo na svete chcem
Ami D
V tom najhoršom pekle ťa počkám
D
Ak povieš, že ľúbiť ťa, ak povieš, že ľúbiť ťa
G
Ak povieš, že ľúbiť ťa - povieš, že ľúbiť ťa smiem.

A
R: Si kočka, si kočka, si kočka ...

Sestrička z Kramárov

Elán

Bmi G Bmi G
Milá, tichá, super pichá infúzie i injekcie
Bmi G F# A
Keď je pri mne znova dýcham, keď ju cítim, tak rád žijem
Bmi G Bmi G
Od jej čaju zrazu majú starčekovia erekcie
Bmi G F# A
Hojí lieči, dáva klystír, modlia sa k nej ateisti

D A Bmi F#mi
Sestrička z Kramárov, sen všetkých klamárov,
G F#mi G A
Ktorí jej sľubujú modré z neba

D A Bmi F#mi
S úsmevom, bez reči za pár dní vylieči
G F#mi G A
Láska vždy vylieči to, čo treba

Usmievavá, modro-biela, podobá sa na anjela
Vždy, keď na ňu rukou myslím, nestačia mi dávať kyslík
Vážne neviem, čo si počnem, zdá sa mi, že nemám nárok,
Keď sa pri nás zjaví v nočnej, kolabuje celé ÁRO

Sestrička z Kramárov, sen všetkých klamárov,
Ktorí jej sľubujú modré z neba
S úsmevom, bez reči za pár dní vylieči
Láska vždy vylieči to, čo treba

Angína pectoris, šepkajú doktori
Srdce mám na mraky, škoda debát
Ty nežná potvora, až ma raz otvorí
Tak zistia príčinu - mám to z teba

Sestrička z Kramárov, sen všetkých sviniarov,
Ktorí jej sľubujú modré z neba
S úsmevom, bez reči za pár dní vylieči
Láska vždy vylieči to, čo treba

Sestrička z Kramárov, sen všetkých klamárov,
Ktorí jej sľubujú modré z neba
S úsmevom, bez reči za pár dní vylieči
Láska vždy vylieči to, čo treba

Tanečnice z Lúčnice

Elán / Jožo Ráž

Dm **C**
Raz nás stopli strašne dobré baby.

B^b **F**
Mohli sme sa desať razy zabiť.

Dm **C**
Celú cestu som sa obzeral,
Am **Dm**
zostal po nich iba úsmev vo dverách.

Bolo s nimi podozrivo dobre,
adresy však veľmi nerád žobrem.
Študentky a možno učnice.

B^b **A**
Kto mal vedieť, že boli z Lúčnice?
Hej, hej, hej

Azda sú to iba slová, slová,
ja som sa však vážne zamiloval.
Možno viete, čo to znamená,
hľadať dievča bez adresy bez mena.

Bolo s nimi podozrivo dobre,
adresy však veľmi nerád žobrem.
Študentky a možno učnice.

B^b **A**
Kto mal vedieť, že boli z Lúčnice?
Hej, hej, hej

Dm **Am**
R. Teraz už viem,
Dm **Am**
prečo každý chce
Dm **B^b** **A** **Dm**
tanečnice z Lú, Lúčnice.

R.
F **G**
Zrazu som ich stretol,
C **F**
na potulkách svetom.
F **G**
Tam kde je to vhodné,
C **F**
priamo vo Východnej.

Ešte mám z ich vystúpenia lístok.
Páry sa mi zdali príliš blízko.
Počkal som si kým sa odkrojí.
Ešte krajšia bude v bielom závoji.

Zrazu prišli dáki veľkí chlapi,
spýtali sa, či ma niečo trápi.
Mocní z bryndze, rýchli z žinčice.
Kto mal vedieť, že boli z Lúčnice?
Hej, hej, hej

R.
R.
R.
R.
R.

Voda čo ma drží nad vodou

Elán / Jožo Ráž

- C F G C**
1. Keby bolo niečo, čo sa ti da zniesť
C F G F
Okrem neba nadomnou a miliónou hviezd
C F G F C
Tak by som to zniesol vždy znova a rá-ád
F C G F
K tvojím nohám dobré veci ako vodopád
2. Keby som mal kráčať sám a zranený
Šiel by som až tam, kde tvoja duša pramení
Keby som ten prameň našiel nahodou
Bola by to voda, čo ma drží nad vodou
- Emi Ami F C**
*: Môžeš zabudnúť, stačí kým tu si
Emi Ami F G E
Iba dialej buď, nič viac nemusíš
- E Ami C G E**
R. Chcem sa s teba napiť, šaty odhod' preč
Ami F
Čo ma byť sa stane, tak ces moje dlane
Dmi E
Ako čistý prameň teč
Ak ťa ešte trápi smútok z rozchodov
Ono sa to podá, ty si preca voda
Čo ma drží nad vodou
3. Keby bolo niečo, čo sa ti da zniesť
Okrem neba nadomnou a miliónou hviezd
Tak by som to zniesol vždy znova a rád
K tvojím nohám dobré veci ako vodopád
Aaaaaa
- R. Chcem sa s teba napiť, šaty odhod' preč
Čo ma byť sa stane, tak ces moje dlane
Ako čistý prameň teč
Ak ťa ešte trápi smútok z rozchodov
Ono sa to podá, ty si preca voda
Čo ma drží nad vodou

Jaro II.

Fešáci

- Ami C G Ami**
1. My čakali jaro, a zatím prišiel mráz,
C G Ami
tak strašlivou zimou nezažil nikdo z nás,
C G Ami
z ťeských černých mraků se stále sypal sníh
C G Ami
a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
Dmi G
do sýpek se raději už nikdo nedívá,

C G
zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
Dmi G Ami
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.

2. Jednoho dne večer, to už jsem skoro spal,
když vystrašenej soused na okno zaklepal:
Můj synek doma leží, v horečkách vyvádí,
já do města bych zašel, doktor snad poradí.
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
Nejezdi naší zkratkou, je tam příkřej sráz
a v týhletý bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj!

3. Na to strašný ráno dnes nerad vzpomínám,
na tu strašnou chvíli, když kuň se vrátil sám,
trvalo to dlouho, než se vítr utišil,
na sněhové pláně si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou až k místu, které znám,
kterým bych v té bouři nejel ani sám,
a pak ho někdo spatřil, jak tam leží pod srázem,
krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já klobouk sňal.

Ami C G Ami
*: Někdy ten, kdo spěchá, se domů nevrací ...

Já tajně cvičím

Fešáci / Merle Haggard

G
1. Chtěl bych začít cvičit gymnastiku,
D
chtěl bych dělat balet sólový,
D⁷
tělocvičny denně leštit kliku
G
nebo vyhrát turnaj šachový.

2. Bůček, ovar, sádlo, nákyp, párky,
svíčková či husí paštika,
čokoláda, dorty, buchty, škvarky,
tohleto mně už nic neříká.

G(G[#])
R: Já sám už tajně cvičím roky,
D(D[#])
za chvíli to na mně bude znát,
D⁷(D^{#7})
zatím ovšem mám jen štíhlé boky,
G(G[#])
švédská bedna je můj kamarád.

G[#]
3. Řekli mi: když plaveš, stoupne voda,
D[#]
není ze mě ani akrobat,
D^{#7}
na nářadí vzniká velká škoda,
G[#]
přes to všechno mám sport strašně rád.

D^{#7}
R: + zatím ovšem mám jen štíhlé boky,
G[#]
švédská bedna je můj kamarád.

Za všechno může čas

Lenka Filipová

- F**   **G**   **C**
1. Lásku si odpřísáhli
Ami   **G**   **C**
pod mostním obloukem
Ami   **F**   **G**
a dál to pak společně táhli
Ami   **F**
tím svým životem.
Ami   **G**   **C**
Lásku si odpřísáhli ...
2. Měli jen skromná přání v srpnový léta hic
a snad kromně milování je netrápilo nic.
Měli jen skromná přání ...
- C**
R. Za všechno může čas
Ami
ten co se skrývá v nás
F   **C**
1. náhle si zrychlí ten svůj krok.
2. a v něm vteřina je delší než rok
3. Z příběhu zbývá jen málo
jen úsměvy na fotkách
a co dřívě se věčné zdálo
teď končí ve výčitkách.
Z příběhu zbývá jen málo ...
4. Odešla jednoho rána
vzpomínky ty s sebou vzal
chybělo jen slovo vlídné
a vůbec nikdo neplakal.
Odešla jednoho rána ...
R.

Arizona

Píseň z filmu Limonádový Joe

- D**
1. Arizona, Arizona
G   **D**
to je pravých mužů zóna,
A⁷
karty šustí, kulky bzučí,
D
krávy cituplně bučí.
G   **D**
Cítím se v té pohodě
G   **A⁷**   **D**
jako ryba ve vodě.
2. Arizonských mužů plémě
k ženám chová se tak jemně.
Gentlemaní ranou pěstí
hrubiánů mravy pěstí.
Ve znamení pokroku
střílí rovnou od boku
.... Pif, paf

Whisky, to je moje gusto

Píseň z filmu Limonádový Joe

R: Whisky, to je moje gusto, bez whisky mám v srdci pusto,
Dmi G C Ami Dmi G
kdyby ji můj táta pil, byl by tu byl mnohem dýl,
C G C F
když se ve skle leskne whisky, tak má barman dobrý zisky,
Fmi C Ami C Ami
život se dá zkrátka žít, jen když je co, jen když je co,
C G C
jen když je co pít.

*: Tu láhev baculatou, tu pestrou vinětu,
Cmi Fmi
tu whisky temně zlatou pije i Manitou,
Cmi Fmi
kdo chce se státi mužem, ten whisky pije rád,
G C
a proto všichni můžem společně zazpívat:
R:

Dáme klukovi školy

Lotrando a Zubejda

1. Dáme klukovi školy, ať to stojí cokoli,
G C F C
nešetříme na chlapci, táto šahni do kapci.
F C F C
Když zná lupič písmena, stane se z něj proměna,
G C G C
když zná lupič dějiny, tak je úplně jiný.
C F C G C F C G
R. Bude to ozdoba loupežnické bandy, bude mít brejličky a možná i kšandy,
C F C G C F C G C
posune řemeslo zas o kousek dál, bude to lotr - intelektuál.

2. Naučí se francouzsky, bude nosit licousky,
naučí se mluvnici všech i všecky pravníci.
Naučí se německy, řekne troky, ne necky,
když bude mluvit plyně, může loupit v cizině.

R.

Lepší než almužna

Lotrando a Zubejda

R. Lepší než almužna, lepší než lup,
C F C
je pila dvojmužná, ostrý má zub,
Dmi G
jdi na to s fortelem, nedři se moc,
C F C
ať se s tím poperem než bude noc,
F C G C
ať se s tím poperem než bude noc.

- C F G C Dmi G
 1. Řízni, řízni, řízni, ať to krásně vyzní,
 Ami Dmi C Dmi C Dmi G C
 řízni, řízni, řízni, ať to má-á-á-á-á-á-á ten švuňk.
2. Žízni, žízni, žízni, klidně si nás trýzni,
 s hostinským jsme v přízni, nachystá-á-á-á-á-á... nám truňk.

R.

Mniši jsou tiší

Lotrando a Zubejda

- C Ami C Ami
 1. Mniši jsou tiší, jsou tiší, jak myši
 Dmi G F G C F C
 a do kroniky píší, že Léta Páně 5, zas nezměnil se svět.
2. Lidé jsou hříšní, jak v Praze, tak v Míšni
 a letos je dost višně a svatá Lucie zas noci upije.
- F C F C
 R. V klášteře nemají pohodlí, celý čas prakticky promodlí,
 F Emi Dmi G
 když utichne bzukot včel, jdou spáti do prostých cel.
3. Mniši jsou tiší a od lidí se liší,
 že zájmy mají vyšší a ne ty pozemské, nemyslí na ženské.
4. Dosti se postí a jen když přijdou hosti,
 tak ve vši počestnosti si přihnou ze sklínky, však z takhle malinký

R.

5. = 4.
 + však z takhle malinký, však z takhle malinký.

Nám se stalo něco překrásného

Lotrando a Zubejda

- C Ami
 1. Nám se stalo něco překrásného, nám se stalo něco divného,
 G Emi Ami F C
 našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.
2. Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného,
 našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.
- C Ami
 R. Já jsem ten nešťastník, já jsem ta slečna,
 G F G C
 je z toho najednou láska neskutečná. :/
3. Na světě mě pranic netěšilo, teď mi přijde, že je bezvadný,
 mně se taky zdá, že je tu milo - přibrála jsem kilo za dva dny.
4. Ptaly se jí, proč si vyvolila, právě toho muže za muže,
 řekla, že to způsobila síla, která všechny síly přemůže.
5. Jim se stalo něco překrásného, jim se stalo něco divného,
 našla dívka kluka nešťastného, zamilovala se do něho.
- R. Já jsem ten nešťastník, (jim se stalo něco překrásného)
 já jsem ta slečna, (jim se stalo něco divného)
 je z toho najednou (našla dívka kluka nešťastného)
 láska neskutečná. (zamilovala se do něho)
- R.
 R.

Pod dubem, za dubem

Lotrando a Zubejda

Ami

1. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,
E G⁷
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.
C
- R. Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
G
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.
C
My řekneme: Růce vzhůru a hned máme peněz fůru,
G C E
žádné jiné řemeslo nikdy tolik neneslo.
2. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.
- R. Hloupý koupí, chytrák loupí, dej sem cukr, dej sem kroupy,
seď, formánku, na houni, přepadli tě vrahouni!
Loupežník je nesmlouvavý, loupení ho strašně baví,
co šlohe, to nevydá, jelikož je nelida.
3. Pod dubem, za dubem - tam si na tě počiháme,
pod dubem, za dubem - tam tě voškubem.
- R. Špatná věc se podařila, hrubá síla zvítězila,
tak to chodí na světě, na vzdory vši osvětě.
Loupežníci z povolání, to jsou páni, to jsou páni,
loupežníci z profese, nejlepší jsou v okrese.

Do věží

Noc na Karlštejně

G

1. Prozrad' mi můj pane vážený
G⁷
kampak vedou dveře zamčený
C Ami
kudy kráčí tajně ten,
D⁷ G
kdo je láskou popleten.
2. Prozrad' mi můj pane ctihodný,
proč je tvůj hrad k lásce nevhodný
a kam skrývá vyznání,
kdo se lásce nebrání.
D⁷ G
- R. Asi do věží. asi do věží, asi do věží. asi do věží.
3. Prozrad' mi můj pane šlechetný,
kudy vedou dveře záletný
kde se schází potají,
ti co láskou roztají.
4. Já ti za to potom prozradím,
jak se struny v ženě naladí,
za to chtěl bych pouze znát,
kam se skrývá kdo má rád.
R.

Hoja hoj

Noc na Karlštejně

- G C D C G**
1. Chceš-li na světě býti převesel
C D G D G
zvol si nejlepší, ze všech řemesel.
2. Chceš-li okouzlit dívku nevinou
staň se vojákem, staň se hrdinou.
- G C D⁷ G**
R. Hoja hoj, hoja hoj v králi máme zastání
G C D⁷ G
Hoja hoj, hoja hoj bůh nás zachrání
G C D⁷ G
Hoja hoj, hoja hoj hmoždíře a palcáty
G C D⁷ G
Hoja hoj, hoja hoj holky vokatý.
3. Rány na buben máš-li ve vínku
nesmíš zaváhat ani vteřinku.
4. Sláva až přilbu tvojí pozlatí
stal ses mužem tím co se neztratí.
- R.
R.

Je v tom něčí dcera

Noc na Karlštejně

Ami

1. Včera z večera mor a cholera
E
napadli mě páni.
E⁷
Včera z večera mor a cholera
Ami
zkazili mu spaní.
2. Dna a oubytě v šedým hábitě
přišli ke mně včera.
Dna a oubytě v šedým hábitě
přišla něčí-přišla něčí dcera.
- C G**
*: Dna a oubytě, v šedým hábitě
Ami E⁷
dna a oubytě, čert už aby tě.
- C E**
Dna a oubytě, čert už aby tě,
Ami
je v tom něčí - je v tom něčí dcera.

Když mám tekutou révu

Noc na Karlštejně

C

Marvan: Když mám tekutou révu,

G tak věnuji se zpěvu a život krutý - lepší je. **C**

Matuška: Když mám tekutou révu,
tu sháním krásnou děvku,
neb pravý muž sám nepije.

F

Matuška: Révo, révo požehnaná

Emi

jiskrná jak mladá panna

Dmi

révo, révo tekutá

C Ami Dmi G

Marvan: zabarvená do žluta.

Cha, cha, cha.

Marvan: Když mám tekutou révu,
tak cítím každou cévu, jako strunu loutnovou.

Matuška: Když mám tekutou révu,
jsem Adam a chci Evu, ať takovou či makovou.

Matuška: Révo, révo požehnaná

zrádná jako žena vdaná,

révo, révo tekutá

Marvan: zabarvená do žluta.

Cha, cha, cha.

Oba: Když mám tekutou révu,
tak věnuji se zpěvu
a život lepší zdá se nám.

Lásko má, já stůňu

Z filmového muzikálu Noc na Karlštejně

Ami

Emi

D

E

Ami

1. Já, ač mám spánek bezesný mně včera sen se zdál,

Ami

Emi

D

E

F

i když dávno nejsem s ním, mě navštívil sám král.

C

G

Dmi

Ami

R. Řekl lásko má já stůňu, svoji pýchu já jen hrál,

C

F

C

G

E

kvůli vám se vzdávám trůnu, klenotů i katedrál.

2. Ač den mám jindy poklidný, dnes nevím kudy kam,
trápí mě sen ošidný a trápí mě král sám.

R.

R.

Bossa nova

Starci na chmelu

Ami G G#dim Ami G#7

Hanka: Modleme se, modleme se, bossa nova, bossa nova!

Dívky: Opakujme ta dvě slova, bossa nova, bossa nova!

Chlapci: Modleme se zas a znova, bossa nova, bossa nova!

Ami G#dim

Bosa nova, bossa nova,

Ami G#7

bosa nova, bossa nova

G D^{b9}

Bosa nova, bossa nova,

G

bosa nova, bossa nova

G A⁷

Ta modlitba ti vrátí zdraví chatrné

D⁷ G

to je zcela mimo diskusi

A⁷

ač, Jan Ámos Komenský byl bratr,

D⁷ G

nezavrhuje ho soudruzi.

G# F7 – 5b B^{b7}

S tou modlitbičkou dojdeš vždycky nejdál

E^{b7} G#

a dosáhneš s ní všechno cos kdy chtěl.

G# F7 – 5b B^{b7}

Ač Karel Čtvrtý byl ukrutný feudál

E^{b7} G#

tak zaved u nás víno a né chmel.

Hmi G#dim Hmi B^{b7}

Bosa nova, bossa nova,

A F#9

bosa nova, bossa nova.

Den je krásný

Z muzikálu Starci na chmelu

C⁷ F⁷ B C⁷ F⁷ B

Den je krásný, den je krásný, den je krásný s tebou.

D⁷ G Emi Ami D⁷

Když dva se rádi mají i v lednu je jak v máji

Ami D⁷ G

i v lednu je jak v máji s tebou,

Emi C⁷mi F⁷

s tebou, s tebou, s tebou.

Noc je krásná, noc je krásná, noc je krásná s tebou.

Když dva jsou jako jeden, tu v máj se změní v leden,

tu v máj se změní leden s tebou,

s tebou, s tebou, s tebou.

Svět je krásný, svět je krásný, svět je krásný s tebou.

D⁷ G Emi Ami D⁷
 Když dva se rádi mají i v lednu je jak v máji
Ami D⁷ G
 i v lednu je jak v máji s tebou,
Emi C⁷mi F⁷
 s tebou, s tebou, s tebou.
 Svět je krásný, svět je krásný, svět je krásný s tebou.

Kdyby sis oči vyplakala

Z muzikálu Starci na chmelu

G Emi
 1. Kdyby sis oči vyplakala
C D⁷
 a jako moře byl tvůj žal,
Hmi Emi
 nikomu tím nepomůžeš,
A⁷mi D⁷
 život půjde dál.
G G⁷
 Na slzy vždycky je moc brzy
C Cmi
 a jenom slaboch by jich dbal.
G Emi
 Planým nářkem málo zmůžeš,
A⁷mi D⁷ G
 život půjde dál.

2. Nevěř, že zrada nepřebolí,
 ten zázrak už se stokrát stal,
 ať se trápíš pro cokoli,
 život půjde dál.

I pro tvé oči, moje milá,
 čas dávno lék svůj uchystal,
 kdyby sis oči vyplakala,
 slepý bych tu stál.

Milenci v texaskách

Hudba J. Bažant, J. Malásek, V. Hála, text V. Blažek

C Ami F Ami G⁷
 Chodili spolu z velké lásky a sedmnáct jim bylo let
C Ami F Ami
 a do té lásky bez nadsázky se vešel celý širý svět.
F Dmi Emi F G⁷
 Ten svět v nich ale viděl pásy a jak by mohl nevidět.
C Ami F Ami
 Vždyť horovali pro texasky a sedmnáct jim bylo let.

A v jedné zvláště slabé chvíli, za noci silných úkladů,
 ti dva se spolu oženili, bez požehnání úradů.
 Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
 Odpusťte dívce provinilé, jestli vám o to bude stát.

Ať vám to je či není milé, měla ho ráda, měl ji rád.
 A bylo by moc pošetilé, pro život hledat jízdní řád.

Tak jeden mladík s jednou slečnou, se spolu sešli na trati.
 Kéž dojedou až na konečnou, kéž na trati se neztratí,
 kéž na trati se neztratí.

Život je bílý dům

Starci na chmelu

- G** **Emi**
1. Život je bílý dům
C **Gdim** **G**
s vyhlídkou do zahrady
Emi
k největším zázrakům
A⁷ **D⁷**
patří fakt, že jsi tady.
2. Život je bílý dům,
dům od pólu až k pólu
k největším zázrakům
A⁷ **D⁷** **G**
patří, když dva jsou spolu.
- G[#]** **Fmi**
3. Vyrůstá ze země
D^b **G^{#dim}** **G[#]**
a dotýká se nebe
Fmi
když stojíš vedle mě
B^{b7}mi **E^b** **G[#]**
když stojím vedle tebe.

Což takhle dát si špenát

Jiří Schelinger

- G** **D**
1.. Což takhle dát si špenát,
C **Emi**
špe-špe-špe-špe-špe špenát.
G **D**
Králem všech květin je špenát
C **Emi**
ten zeleňoučký špenát.
- Emi** **C** **H** **C** **H** **Emi**
1. Na talíř, když šéfkuchař ho dává, dává n-ám
G **F^{#dim}** **G** **D** **G** **D**
strávník volá vivat hurá sláva - špenát mám.
- 2.. Zdroj vitamínů skýtá
to organismus vítá
elixír mládí skrývá
uvěří kdo se dívá.
2. S tělem tvým pak energie mává, mává dál
on se zdrojem inspirace stává, stává nám.
R1.
3. Žen-šen ten je proti němu sláma, vím to sám
špenát baští sportsmen, dítě, dáma, též si dám.
- D** **D[#]**
*: Co chceš více - chop se lžíce!
- G[#]** **D[#]**
1..Což takhle dát si špenát,
C[#] **Fmi**
špe-špe-špe-špe-špe špenát.

G# D#
 Králem všech květin je špenát
 C# Fmi
 ten zeleňoučký špenát.

Dávej, ber

Z filmu Kamarád do deště, hudba J. Baláž, text B. Janíček

- Ami F G F
 1. Až do teďka jsi byl jen samá bota,
 C F Dmi G
 teď dostáváš se sám už do života,
 Ami F G F
 pojd', otevřem a jdem do jeho dveří,
 C F Dmi G
 tak vystartuj a vlítnem tam!
2. Už neváhej, tak pojd' a zmáčkni kliku
 a v životě my dva jsme v okamžiku,
 tak zabouchej jen víc, tak zakřič na něj:
 Ten za dveřma jsem já, jsem já!

C Dmi F G
 R. Dávej, ber, dávej, co máš, co můžeš,
 C Dmi F G
 dávej, ber, třeba se svlíkni z kůže,
 C Dmi F G
 dávej, ber, nedělej fóry,
 Dmi B^b
 no tak dávej, tak dávej!

3. Na ten život už dýl ve frontě stojíš,
 jsi nabitej, tak co, tak co se bojíš,
 vem za kliku a vstup a zakřič na něj:
 Ten za dveřma jsem já, jsem já!

R.
 R.
 R.

Dělání

Hudba J. Uhlíř, text Z. Svěrák

- G C
 1. Když máš srdce zjihlé, když máš potíže,
 G C
 tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
 Ami D⁷ G Emi
 upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
 C D⁷
 žal se krásně vstřebá,
 G G⁷ C D⁷ G
 začni s tím hned teď, začni s tím hned teď.
 2. = 1.

C D⁷ G C
 R. Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
 Ami D⁷ G G⁷
 dělání, dělání je lék.

C D7 G C
 Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
 Ami D7 G
 dělání, dělání je lék.

+ upeč třeba chleba, postav třeba zeď, ...
 R.

Hlupáku najdu tě

Uhlíř - Svěrák

C F C G
 1. Někdo má hadry na těle, někdo je nosí v hlavě
 C F C G C
 Berme ten rozdíl vesele, berme ten rozdíl hravě
 C F C G
 Nadutec hloupost nese si důstojně jako páv
 C F C G C
 Platí to v každé profesi, švec nebo doktor práv.

C G
 R. Hlupáku najdu tě, tváříš se nadutě
 C F G C
 Když lezeš na kutě, když ráno vstáváš
 G
 Ať jedeš v kočáře a nebo na káře
 C F G C
 Můj pyšný hlupáku, tebe já znám.

2. Sotva byl váš svět stvořený, sotva byl váš svět stvořen
 Pustila hloupost kořeny, pustila hloupost kořen
 Rodina zdravých mamlasů valí se jako proud
 Jde s námi z časů do časů, dá se s tím vůbec hnout.

R.

Jednou mi fotr povídá

Martin Dejdar ve filmu Šakalí léta

A7
 1. Jednou mi fotr povídá
 D7
 zůstali jsme už sami dva,
 E7 A7
 že si chce začít taky trochu žít.
 Nech si to projít palicí
 D7
 a nevracej se s vopicí
 A7 D7
 snaž se mě hochu trochu pochopit.

E7 A7
 R. Já šel, šel dál baby, kam mě pán bůh zval
 E7 D7
 já šel, šel dál baby a furt jen tancoval.
 A7 D7
 Na každý divný hranici, na policejní stanici,
 E7 A7 D7 E7
 hrál jsem jenom Rockn Roll for You.

2. Přiletěl se mnou černej čáp,
 zobákem dělal rockinklap
 a nad kolíbkou Elvis Presley stál.

Obrovskej bourák v ulici,
po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj přijel nějakej král.
R.

3. Pořád tak nějak nemohu,
chytit štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout.
Blázniví ptáci začnou řvát
a nový ráno šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud.
R.

Jen pro ten dnešní den

Píseň z filmu Kristián

D   Ddim E⁷mi   A⁷
Nesmíš oči klopat, že jsem jednou klopýt,
D   E⁷   A⁷
musíš odpustit můj hloupý hřích.
D   Adim E⁷mi   Gmi
Dej mi, prosím, raděj sebemenší naděj,
D   E⁷   A⁷⁺
že smím smutek slíbat ze rtů tvých.

Ref:

D   Dmaj D⁶   Ddim   A⁷ Adim
Jen pro ten dnešní den   stojí za to žít,
A⁷ G   A⁷   E⁷mi
jen klid svůj tichý mít,
A⁷   D Ddim
víc po ničem netoužit.
A⁷   D   Dmaj D⁶   Ddim   A⁷ Adim
Jen pro ten dnešní den,   snad pro úsměv váš
A⁷ G A⁷ E⁷mi A⁷
se život změnil v sen
E⁷mi   A⁷   D
ten den, kdy štěstí potkáváš.
D⁷   G   Gmi   D
Nesmíš se ptát, co bylo včera, bude zítra snad,
F[#]mi   Hmi
jen dnešek uchopit a pochopit,
E⁷   A⁷⁺
že nejkrásnější den je dnešní den.
D   Dmaj D⁶   Ddim A⁷ Adim
Jen pro ten dnešní den   stojí za to žít,
A⁷ G   A⁷   E⁷mi   A⁷
jen klid svůj tichý mít
D   B⁷ A⁷ D⁶
a víc po ničem netoužit

Kdyby se v komnatách

Uhlíř - Svěrák

- C** **Gmi**
1. K životu na zámku, mám jednu poznámku,
F **C**
Je tu neveselo, je tu truchlivo.
Gmi
V ostatních královstvích, nezní tak málo smích,
F **C**
Není neveselo, není truchlivo.
- C⁷** **F** **C**
R. Kdyby se v komnatách, běhoun jak hrom natáh,
Dmi **G** **C**
a na něm akrobati, začali kejklovati.
C⁷ **F** **C**
Kdyby nám v paláci, pištěli dudáci,
Dmi **G** **C**
To by se krásně žilo, to by byl ráj.
2. Kde není muzika, tam srdce utichá,
tam je neveselo, tam je truchlivo.
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry,
kde není neveselo, žádné truchlivo.
R.

Křídla iluzí

Jak básníci přicházejí o iluze

- E**
1. Klapla školní vrátka maturitu máš tak plav
Na tenkých křídlech iluzí
Sbohem nevinátka, dospělost je zkrátka stav
Už plav bez dlouhých diskuzí
A **H**
Chlapec, v kterém básník dřímá
G[#]mi **C[#]**
Učí se teď rány přijímat
A **H** **E**
Láska není rýma kde že zůstal Šrámkův Splav
2. Běž a nehleď zpátky, na nádraží houká vlak
Jen chraň svá křídla iluzí
Na měsíční splátky život už ti stříhnul frak
mít smůlu vždycky zamrzí
Básník v tobě chvíli zloumá
Žárlivost s ním kapku cloumá
Koumák nebo ňoumák to se pozná teprv pak
A **H** **G[#]mi** **C[#]mi**
- R: /: Zmizla s ním, nevadí..
A **H** **G[#]mi** **C[#]mi**
Přijde jiná, pohladí..
G[#]mi **C[#]mi** **A** **H**
Další jsou v pořadí co s tím? :/
3. K čemu plané nářky, řekni si jen byl to šok
Zlá rána v křídlech iluzí
Hurá přes překážky hlavně ať nám vyjde krok
Jen blázen žehrá na múzy
Kdo má rozum rád se přidá, básníci jsou přece třída
Štěstí smůlu střídá, kdo se diví, ten je cvok

R:

4. K čemu plané nářky, řekni si jen byl to šok
Zlá rána v křídlech iluzí
Hurá přes překážky hlavně ať nám vyjde krok
Jen blázen žehrá na múzy
Kdo má rozum rád se přidá, básníci jsou přece třída
Štěstí smůlu střídá, kdo se diví, ten je cvok

Štěstí smůlu střídá, kdo se diví, ten je cvok
Štěstí smůlu střídá, kdo se diví, ten je cvok

Muzikantova písnička

Ladislav Pešek

- C**   **Dmi G C G⁷**
1. Já s písničkou jdu jako ptáček,
C   **Dmi G⁷ C**
ptáčku - vyleť až nad obláček.
G   **G⁷**
Zazpívej tam sluníčku,
C   **G**
tuhle naši písničku,
C
ať na cestu nám pěkně svítí,
Dmi G⁷ C D C D G G
nemračí se ani chvíličku.
2. Já s písničkou jdu jako ptáček,
někdy spadnu na nos - to se ví,
jen si začnu zpívat jako ptáček,
hned mě všechno přebolí.
Kdo se nerad usmívá,
ten je starý protiva.
Hej, na světě je přece krásně,
Dmi G C
tra - la - la- la- la- la - la,
Dmi G C
tra - la - la- la- la- la - la.
3. S písničkou jedu jako ptáček,
hyjé, hyjé oslíčku,
už mě domů veze můj ušáček,
pospěšme si trošičku.
To se děti podiví,
až nás oba uvidí.
Hej, vyženeme bídu z domu,
už k nám nesmí do dveří,
tra - la - la- la- la- la - la.

Nech brouka žít

Zpívá Juraj Kukura, z filmu Trhák

G **C**
1. Nech brouka žít
hledme na tu havěť drobnou
myška, muška, bleška, šváb
F
tu si trousí, tu si zobnou
G
špína chlap kdo na ně šláp
F F# G
máš je ctít.

C
1.. Nech brouka žít
F
šuchty čvachty piškupré
G
ať se pachtí světem dál
C
chrousty prousty zakrblé
F
lev i prostý hovnivál
D
proto krozby proto né
G F F#mi G
lni láskou k ním bližním svým.

G **C**
2. Nech brouka žít
hledme jak se kukla larví
krmne tlouště aby tloust
F
jak to správně píše Darwin
G
živočich je taky chroust
F F# G
máš je ctít.

2.. Nech brouka žít
šuchty čvachty piškupré
zpěv ať pozná a ne pláč
chrousty prousty zakrblé
veš i statný paroháč
proto krozby proto né
lni láskou k ním bližním svým
R1.

G **F**
++ Měj brouka rád
C
i já ho mám.

Není nutno

Zdeněk Svěrák

- C Dmi
1. Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo
G⁷ C G⁷
hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo.
C Dmi
Chceš-li trap se, že ti v kapse zlaté mince nechřestí
G⁷ C
nemít žádné kamarády, tomu já říkam neštěstí.

- Ami C
R. Nemít prachy - nevadí.
Nemít srdce - vadí.
Zažít krachy - nevadí.
Ami F G G⁷
Zažít nudu - jó to vadí, to vadí.

/: Není nutno, není nutno aby bylo přímo veselo.
Hlavně nesmí býti smutno, natož aby se brečelo. :/

Petře Petříčku

J. Uhlíř

- C G Ami F C G
1. Petře Petříčku chlapče rozmilý,
C
/: my bychom se k sobě tolik,
F C GC
my bychom se k sobě tolik ho-dili. :/
2. Větře vetříčku vaneš po poli,
/: pofoukej mi mou hlavičku,
pofoukej mi mou hlavičku ať nebolí. :/
3. Voda voděnka mezi oblázky,
/: takové je pohlazení,
takové je pohlazení od lásky. :/

Princezna ze mlejna

Miloš Krkoška

- C F C
1. Víím jedno oudolí, víím já pěknej mlejn,
F
vedle něj rybník s rákosím,
F C
/: bydlí tam panenka, voči má jak pomněnka,
G C
jinou už na tom světě nehledám. :/
2. Víím jedno oudolí, víím já pěknej mlejn,
míří sem cesta s přívozem,
/: kde cesta necesta, tady je má nevěsta,
nerovná se jí žádná z princezen. :/
3. Víím jedno oudolí, víím já pěknej mlejn,
vedle něj rybník s rákosím,
/: ta dívčí, co jí znám je má bílá princezna,
tu si já od pantáty vyprosím. :/

Rozvíjej se poupátko

Z pohádky Pyšná princezna

- C** **Dmi**
1. Rozvíjej se poupátko, nejkrásnější z květů,
Dmi **G** **C** **G** **C**
/: od rána až do noci budeš vonět světu. :/
2. Láska jako květina žene do poupěte,
/: ten, kdo lidi miluje tomu nejvíc kvete. :/

Večerníček

Viktor Sodoma

- C**
1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,
F **C** **F** **C**
pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,
G **C**
zamává čepičkou,
F **C** **F** **C**
z kouzelných hromádek hází lístky pohádek
G **C**
maličkou ručičkou.
2. Nežli Brouček složí krovky, než by řekl smím? ,
z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,
zahvízdá, zapíská, vždycky najde Cipíska
bradu má vousatou.
3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.
4. Méďa Běďa honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najedou na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes-Fík.
5. = 1.

Včelka Mája

Karel Gott

E **B** **B^b** **A**
Učení páni zkušení
E
Já rád bych k vám teď podotknul
E **B** **B^b** **A**
Nikdo z vás nemá tušení,
A **E**
že v dálce stojí malý úl.
B **E** **F[#]mi**
Z něj každé ráno vyletá včelka Mája
B **E**
Naše kamarádka včelka Mája
B
Máme ji co závidět
E **B** **B/C[#]** **B/D[#]**
Výšku, z které vidí svět
B **E** **F[#]mi**
A o tom vypráví nám potom včelka Mája
B **C[#]mi** **F[#]**
Malá uličnice včelka Mája
E **A** **F[#]**
Mávne křídly včelka Mája
E
Mája, Mája
A/F[#]
Mája, Mája
E **B** **E**
Mája zas míří mezi nás.

Vinnetou

Hudba M. Buttcher, text J. Fiala

C **Ami** **Emi** **G⁷**
Tam v horách nad strží, kde nikdy nemlží,
C **C⁷** **F** **C** **D⁷mi** **C**
tam věčný oheň plá, tam není zima zlá.
C **Ami** **Emi** **G⁷**
Tam sídlí Indián, všem známý rudý pán,
C **C⁷** **F** **C** **D⁷mi** **C**
co toužil volnost mít, neváhal pro ni bdít.
F **C** **D⁷mi** **G⁷** **C**
Čas letí stoletím, tam oheň praská dál,
F **C** **D⁷mi** **C**
dost možná je to tím, že v knihách pan May psal
Ami **Emi** **G⁷**
Kde sídlí Indián, tam šípům směr je dán.
C **C⁷** **F** **C** **D⁷mi** **C**
Směr hlídá Vinnetou, bdí nad ním Manitou.

Saxana

Petra Černocká

A D A E
1.. Saxano, v knihách vázaných v kůži
A D A E A
zapsáno kouzel je víc než dost
A D A E
Saxano, komu dech se z nich úží
A D A E A
Saxano, měl by si říct už dost!

A⁷ C⁷
1. Cizími slovy ti jedna z nich poví
D⁷
jak muži se loví
F⁷ G⁷ E⁷
buď pan admirál nebo král.
A⁷ C⁷
Vem oko soví, pak dvě slzy vdovy,
D⁷
to svař a dej psovi,
F⁷ G⁷ E⁷
co vyl a byl sám opodál.
R1.

2. Sed' chvíli tiše a pak hledej spíše,
kde veršem se píše,
že tát bude sníh, loňský sníh.
Najdeš tam psáno, jak změnit noc v ráno,
jak zakrýt ne v ano
a pláč v nocích zlých, změnit v smích.

2.. Saxano, v knihách vázaných v kůži
zapsáno kouzel je na tisíc
Saxano, v jedné jediné růži,
Saxano, kouzel je mnohem víc.

3.. Saxano, v knihách vázaných v kůži
zapsáno kouzel je na tisíc
Saxano, v jedné jediné růži
Saxano, kouzel je mnohem víc.

3.. (do ztracena)

Sladké mámení

z filmu S tebou mě baví svět

G D
R. Sladké mámení, chvíle závratí,
D⁷ C G
střípky zázraků, které čas už nevrátí.
G D
Sladké mámení, dále lákavých,
D⁷ C G
vůně snů těch starých snů nádherných.

D C
1. Léta tryskem pádí, čas nikoho příliš nešetří,
D G
rychle k městu zády nebo jako v mládí na Petřín,
D Ami
žádné jízdni řady, žádný shon a žádné závětrí,

C
 vytáhnout z tajných skrýší sny,
 D D7
 ten starý song pořád nejlíp zní.
 R.

2. Kvést jak jarní louka, uspořádat tajnou výpravu,
 plout, kam vítr fouká, pryč od nudných vod a přístavů
 a do slunce se koukat, všechny trable házet za hlavu,
 být jak pták, vznést se k oblakům, dát nový lak oprýskaným snům.
 R.

Statistika

Zdeněk Svěrák

C Ami C Ami Ami C Ami
 C C Ami C Ami
 1. Je statisticky dokázáno, že slunce vyjde každé ráno
 C Ami C Ami
 a i když je tma jako v ranci, noc nemá celkem žádnou šanci.

F G E7 Ami
 R. [: Statistika nuda je, má však cenné údaje,
 F G F C
 neklesejte na mysli, ona nám to vyčíslí. :]

2. Když drak si z nosu síru pouští a Honza na něj číhá v houští,
 pak statistika předpovídá, že nestvůra už neposnídá.
 R.
3. Tak vyřídte to ctěné sani, že záleží to čistě na ní,
 když nepustí ji choutky dračí, tak bude o hlavičku kratší.
 R.

Sugartown (Š, š, š)

z filmu REBELOVÉ

G Ami C D G Ami C D
 G Ami C D
 Akáty šumí, když padá déšť,
 G Ami C D
 padá mi do vlasů, chce mi je splést,
 G Ami C D
 neví, že láskou chci hlavu si plést,
 AmiD7 AmiD7
 tak mu to š-š-š, š-š-š,
 Ami D7 G Ami C D
 š-š-š-š-š, šepotám.

Do mého ticha tiše vkročil on,
 lásku rozhoupal jak velké zvon,
 před chrámem lásky byl bláznivej shon,
 každej si š-š-š, š-š-š,
 š-š-š-š-š, šepotá.

Jenže ten den je už včerejší,
 já nevím, proč mě všichni konejší,
 vždyť nejsem jediná, co bloudí,
 co modlitbu š-š-š, š-š-š,
 š-š-š-š-š, šepotá.

Ten, kdo v noci vtéká jako každý den,
vím, že někdo zbarví černej sen,
sen zmoklej jako dnešní den,
po kterém š-š-š, š-š-š,
š-š-š-š-š-š, šepotám.

(melodie sloky do ztracena)
Pa-dá-ba-dá-ba dá-dáp-tám, ...

Tři oříšky

Iveta Bartošová / K. Svoboda, V. Kočandrle

G **C** **G** **D**
1. Marně se vlastního osudu ptáš, co dnes a zítra schystá,
G **C** **G** **D**
představ si, že v kapse oříšek máš a ten ti dá moc vyzrát,
Ami **D** **G** **D** **G** **D**
na ty, kdo s cílem zlým chtějí tvou bránu zkřížit.

G **C** **G** **D**
Šetři si oříšky pro chvíli zlou, kdy sám si náhle přiznáš,
G **C** **G** **D**
život je pohádkou nedopsanou, vše stát se smí jen třikrát,
Ami **D** **G** **D** **G**
snad ti to může znít, dnes jako bláznovství.

G⁷ **C** **D**
R. Veř mi, že to je ta na světě nejlepší zpráva
G **Emi**
pro ty, kdo uvěří stane se zázrak
Ami **C** **D** **G** **D** **G**
možná možná, možná, kdo jen to pozná, pozná, pozná.
G⁷ **C** **D**
Veř mi, že to je ta na světě nejlepší zpráva
G **Emi** **Ami** **C** **D**
kouzlo tří oříšků křídla ti dává, vyhrát, vyhrát, vyhrát
Ami **C** **D**
jednou, dvakrát, třikrát ...

2. Na na na na na ...
snad ti to může znít, dnes jako bláznovství.

G⁷ **C** **D**
R. Veř mi, že to je ta na světě nejlepší zpráva
G **Emi**
pro ty, kdo uvěří stane se zázrak
Ami **C** **D** **G** **D** **G**
možná možná, možná, kdo jen to pozná, pozná, pozná.
G⁷ **C** **D**
Veř mi, že to je ta na světě nejlepší zpráva
G **Emi** **Ami** **C** **D**
kouzlo tří oříšků křídla ti dává, vyhrát, vyhrát, vyhrát
Ami **C** **D**
nad všemi jednou, dvakrát, třikrát ...

G⁷ **C** **D**
*: Veř mi že království padne, když schází v něm láska,
G **Emi** **Ami** **C** **D**
chraň své tři oříšky třeba tě zázrak potká, potká, potká
Ami **C** **D**
možná taky stokrát.

Z mechu a kapradí

Karel Gott

G D G C
Vy ten dům snad líp nežli já budete znát
G A⁷ D D⁷
střecha šikmá má z jehličí trám
G D G C
cestu znám jen já ale vám prozradím rád
G D⁷ G C G
jak se chodí z té chaloupky k nám.

G Hmi C D
Z mechu pár kroků dál přes dvě pápěří
G Hmi D D⁷
stéblo trávy a háj z mravenčích klád
G D G C
cestu znám jen já ale vám řeknu ji rád
G D G C G
ať struny dětství v nás dál mohou hrát.

Znám jednu starou zahradu

Šíleně smutná princezna

A
Znám jednu starou zahradu,
Emi
kde hedvábná je tráva,
A
Má vrátka na pět západů
Emi
a mně se o ní zdává.
D
Tam žije krásná princezna,
G G⁴ G D
má opálenou pleť.
Hmi E G G⁷
Jen já vím, jak je líbezná,
C D
tak neblázni a seď.

G
Ná, ná, na-na-na-ná,
G⁷ C
na-na-na-ná, na-ná, ná.
B^b
Ná, ná, na-na-na-ná,
Es
na-na-na-ná, na-ná, ná.

G
Ná, ná, na-na-na-ná,
C A A⁷
a-a-a-a-a-á, á-a-a-á, a-a-á.

V té zahradě je náhodou
I studna s černou mříží.
A stará vrba nad vodou,
co v hladině se vzhlíží.

Ten rybník s loďkou dřevěnou
tu čeká na nás dva.
Tak pojď a hraj si s ozvěnou
a zpívej, to co já.

Ná, ná, na-na-na-ná,
na-na-na-ná, na-ná, ná.
Ná, ná, na-na-na-ná,
na-na-na-ná, na-ná, ná.

Ná, ná, na-na-na-ná,
Ná, ná...

C C⁷maj Ami
a-a-a-a-a-a-a-á,
D⁷ G
a - á.

Takú ti lištím

Fleret

G

1. Když sem já byl ogara, tož to sem už od jara
D G A D
po dědině přes plot lozil a tata mi vždycky hrozil:

G

R: [: Takú ti lištím, žes to neviděl,
D A(-) D(G)
že si až tak velký trúba, to sem nevěděl. :]

2. Pak mi bylo jedenást, to sem já, Jan a Ignác
kúřili hen za trafikú, náš tata měl zlost velikú:

R:

3. V sedmnácti Anděla hučala: su dospělá,
když sem sa s nů potom ženil, tata enom zuby cenil:

4. Staříček mi při svadbě řekli všecko po pravdě:
baže, tata tvůj jak ty byl, šak sa, synku, slyším dovčil:

R:

Zafúkané

Fleret

Ami A⁹add Ami A⁹add

1. Větr sněh zanešl z hor do polí,
Ami C G Ami
já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Ami F⁷maj Ami E⁴sus
cestičky sněhem sú zafúkané.

R: Zafúkané, zafúkané,
F C Dmi E
kolem mňa všecko je zafúkané.

Zafúkané, zafúkané,
F Dmi E Ami
kolem mňa všecko je zafúkané.

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
snád' enom pár kroků mi zostává,
a budu u tvého okénka stát.

R: [: Ale(-) zafúkané, zafúkané,
okénko k tobě je zafúkané. :]

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
v závějoch zpátky dom cestu hledám,
spadl sněh na srdce zatúlané,
aj na mé stopy - sú zafúkané.

R: [: Zafúkané, zafúkané,
mé stopy k tobě sú zafúkané. :]

Čau, lásko

Hudba Karel Svoboda, text Karel Šíp

B^b B^{b7} maj B^{b6} B^{b7} maj

B^b Gmi Cmi
On: Ukrutně přelo, tvůj deštník do sucha zval,
F⁷ B^b
pak se ten zázrak stal, navzdory dešti jsem vzplál.

B^b Gmi Cmi
Ona: V očích dva plamínky, těma's mě celou noc hřál.
F⁷ B^b
Rtěnkou na zrcadle ráno vzkaz od tebe stál:

B^b C⁷/B^b
Oba: Čau, lásko, čau, lásko!
E^bmi E^bmi/F E^bmi/G^b E^bmi/F E^bmi B^b
On: Ty jediná, nejdražší, nejsladší, na shledanou!

B^b C⁷
Čau, lásko, čau, lásko!
E^bmi E^bmi/F E^bmi/G^b E^bmi/F E^bmi B^b
Ty jediná, nejtrpčí, nejkratší, na shledanou!

Oba: Nebe se zjasnilo, jen já mrak na srdci mám,
dík tobě, mizero, s talentem k milostným hrám.
On: Kdykoliv zaprší, slyším tvůj zrychlený dech,
až se zas potkáme, doufám, že nebude spěch.

Oba: Čau, lásko, čau, lásko!
Ty jediná, nejdražší, nejkratší, na shledanou!
Čau, lásko, čau, lásko!
Ty jediná, nejtrpčí, nejdražší, na shledanou!

B^b C⁷/B^b E^bmi E^bmi/F E^bmi/G^b E^bmi/F E^bmi B^b
Čau, lásko, čau, lásko!
B^b C⁷/B^b E^bmi E^bmi/F E^bmi/G^b E^bmi/F E^bmi B^b
Čau, lásko, čau, lásko!
B^b C⁷/B^b E^bmi E^bmi/F E^bmi/G^b E^bmi/F E^bmi B^b
Čau, lásko, čau, lásko!

Kdepak ty ptáčku hnízdo máš

Karel Gott

E

1. Kdepak ty ptáčku hnízdo máš

H⁷

skrýš a zázemí

vždyť ještě léčky málo znáš

E

málo zdá se mi.

E

R. Hej, břízo bílá, skloň se níž,

A

dej ptáčku náruč svou a skrýš

Ami E H⁷

já pak můžu jít a v duši klid

G[#] H⁷

můžu pak mít.

2. Kdepak ty ptáčku hnízdo máš,

kam dnes půjdeš spát

až sníh a mráz dá loukám plášť

sám se začnu bát.

E

R. Hej, břízo bílá, skloň se níž,

A

dej ptáčku náruč svou a skrýš

Ami E H⁷

já pak můžu jít a v duši klid

E E⁷

můžu pak mít.

A Ami E H⁷

já pak můžu jít a v duši klid

E

můžu pak mít.

H⁷

E

/: Kdepak ty ptáčku hnízdo máš :/

Lady Carneval

Hudba Karel Svoboda, slova Jiří Štaidl, zpívá Karel Gott

C

G⁷ C

1. Páni a paní, vím, jak se ruší žal,

D⁷ G⁷ C

já tíhnu duši jen k lady Carneval.

G⁷ C

Já, kdysi pannám, já ba i vdovám lhal,

D⁷ G⁷ C

teď v srdci chovám jen Lady Carneval.

D⁷mi

G⁷ F G⁷

Cmaj

R. A s ní vchází do mě hřích ne-poznán,

D⁷mi G⁷ F G⁷

Cmaj

tančí v bílých kamaších, je můj pán,

F⁷mi B^{b7}

život snad bych za něj dal,

E^bmaj A^b

ó má Lady Carneval,

Cmi Fmi G

mám tě rád, mám tě rád.

- D^b** **A^{b7}** **D^b**
 *. Paní a páni, vím, jak se ruší žal,
E^{b7}mi **A^{b7}** **D^b**
 já tíhnu duší jen k lady Carneval.
D^b **B⁷mi** **E^{b7}mi** **A^{b7}** **D^b** **E^{b7}mi** **D^bmaj**
 Teď v srdci chovám jen Lady Carneval.
2. Páni a paní, dříve já jenom spal,
 teď sháním věno vám, Lady Carneval.
 Já, kdysi kartám vášnivě podléhal,
 teď už se modlím jen k Lady Carneval.
 R.
- *. Já, kdysi pannám, já ba i vdovám lhal,
 teď v srdci chovám jen Lady Carneval.
 Teď v srdci chovám jen Lady Carneval.

Zvonky štěstí

J. Zmožek / Z. Rytíř / K. Gott + Darina Rollincová

- F** **C** **G**
 1. Zpívám rád a je to na mně doufám znát
Ami **F** **C**
 zpívám rád že chtěl bych trochu štěstí dát
F **C**
 častokrát když celý kraj šel v písních spát
G **G⁷** **C**
 zvonky štěstí já slyším v dálce znít a hrát
2. Spievanie mám zo všetkého najradšej
 spievanie sú moje chvíle najkrajšie
 spievanie som ako v rozprávkovom sne
 zvonček šťastia aj pre mňa v dialke krásne znie
- C** **Dmi** **G**
 R. Vyznání-vyznanie
C **Ami**
 krásně zní-krásne znie
Dmi **G** **C**
 táto melódia ozaj zázračne
F **C**
 poslouchám a chvěje se mi trémou hlas
Dmi **G⁷** **C**
 zvonky štěstí já slyším zpívat v každém z nás
3. Zpívání je to co máme společné
 zpívám rád a to je právě báječné
 častokrát když celý kraj šel v písních spát
 zvonky štěstí já slyším v dálce znít a hrát
- R. Vyznání-vyznanie
 krásně zní-krásne znie
 táto melódia ozaj zázračne
 poslouchám a chvěje se mi trémou hlas
 zvonky štěstí já slyším zpívat v každém z nás
 poslouchám a chvěje se mi trémou hlas
 zvonky štěstí já slyším zpívat v každém z nás

Blues folsomské věznice

Greenhorns / Johnny Cash

- G**
1. Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
G⁷
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
C **G**
ten kyér obdivovali všichni kámoši z okolí
D⁷ **G**
a máma mi říkala: Nehraj si s tou pistolí!
2. Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulenu chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.
3. Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.
4. Teď okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: Nechoď s tou holkou! ,
a taky mi říkala: Nehraj si s tou pistolkou!

Blízko Little Big Hornu

Greenhorns / Leon Payne

- Ami**
1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dmi
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Ami **Dmi**
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,
Ami **A**
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.
- A** **E⁷**
R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
A
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
D
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E⁷ **A** **Ami**
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?
2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.
R:
3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límcce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.
- R: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.
R:

Blizzard

Greenhorns / H. Howard

1. Když jde blizzard s vichřicí, já sám jedu vánicí
a na cestě jsem už skoro celý den,
jedu k té, o níž jsem snil, cestou dlouhou přes sto mil,
[: a jen deset mil mi zbývá k Mary Ann. :]
2. Jedu nocí šílenou, bílou mlhou, černou tmou
a můj koník už je taky unaven,
sčítám chvíli za chvíli, sčítám míli za míli,
[: a jen sedm mil mi zbývá k Mary Ann. :]
3. Kůň už nemůže a pad', zchromil ho ten věčnej chlad,
vítr stopy ničí jako ráno sen,
tak se nocí probívám, z láhve brandy popívám,
[: a jen tři míle mi zbývají k Mary Ann. :]
4. V dálce světla zaplály, to mé oči hledaly,
potíž je jen v tom, že nemůžu dál,
na sedlo si hlavu dát, už se mi chce strašně, strašně spát,
[: a jen sto yardů mi zbývá k Mary Ann. :]
5. Tak ho našli za pár dní ležet v jámě bezedný,
tvář měl bílou a oči jako len,
v ruce prsten, co chtěl jí dát, proč ho, k čertu, nemoh' hřát,
[: a jen sto yardů mu zbývá k Mary Ann. :]

Cizinec

Greenhorns

1. Na kraji pouště sluncem spálený
stojí naše malé město dřevěný,
jednoho dne, právě čas oběda byl,
se na kraji města jezdec objevil.
2. Měl černý sombrero, na něm bílej prach,
pod ním hadí oči, ze kterejch šel strach,
místo cigarety měl v ústech růži,
na stehnech pouzdra z chřestýších kůží.
- R: Tu jeho tvář, tu každý z nás poznal,
na každém nároží zatykač vlál,
na něm cifra, za kterou by sis žil,
a přece nikdo z nás nevystřelil.

3. Pomalu projížděl hlavní ulicí,
město bylo tichý jak město spící,
před saloonem zastavil a z koně slez',
jeho stín šel za ním a za stínem děs.
4. Zábava u baru prudce zvadla,
když vešel dovnitř s tváří u zrcadla,
objednal si pití a v místnostech těch
každej z chlapů poslouchal jenom svůj dech.
R:
5. On jenom se usmál a dopil svůj drink,
mexickým dolarem o barpult cink',
pak ke koni došel krokem pomalým,
za chvíli zmizel jak z doutníku dým.

Co se bude dít

Greenhorns / Bob Dylan

1. Ty a já, prázdněj dům přímo svádí ke hříchům,
co se dál bude dít, dám ti hned znát.
F G⁷
B^b C F C⁷
2. Až se víc sešeří, zamkni zámky u dveří,
co se dál bude dít, dám ti pak znát.
B^b F
- R: Až uzamkneš všechny vchody, zhasnu lampu i retku,
nespoléhám na náhody, chci si tě vzít beze svědků.
G⁷ C⁷
3. Díрку klíčovou zandej touhle podkovou,
co se dál bude dít, dám ti pak znát.
R:
4. Dřív, než spácháš hřích, zevnitř klíč nech ve dveřích,
co se dál bude dít, nechtěj už znát.

Červená řeka

Greenhorns

1. Jsem potulnej cowboy, já se potloukám
a od ranče k ranči se najímat dám,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
potkal jsem holku vod Červený řeky.
D D⁷ G D
F[#]mi Emi A⁷
D D⁷ G D
F[#]mi Emi A⁷ D
2. Pak začlo mi trápení a spousta béd,
když táta se bál, abych mu ji nesved',
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
dal hlídat dceru vod Červený řeky.
3. Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,
abych se s ní konečně pomiloval,
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já líbal holku vod Červený řeky.

4. Sotva mi však řekla: Miláčku můj,
ze skal se ozvalo: Bídáku, stůj!
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
stál její táta vod Červený řeky.

5. Tam pušky se ježily, moc jich bylo,
mně štěstí se najednou vytratilo
a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
já vobklíčenej byl u Červený řeky.

A G D
*: Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,
A D Hmi
já poslal je na jednu z nejdelších cest
D D⁷ G D
a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky
F[#]mi Emi A⁷ D
vez' jsem si holku vod Červený řeky.

Divnej smích

Greenhorns / Sheb Wooley

C
1. Každěj svoje dveře s hrůzou zamyká, vap ta dap ...,
F
když slyší, jak z kopců do údolí proniká, vap ta dap ...

G
R: Ten Jackův smích, ten divnej řev,
F
při kterým v žilách tuhne krev,
C F C F G C F G C
divnej smích, krutej smích.

2. Mnohej honák s kulkou v zádech z koně slít', vap ta dap ...,
aniž tušil, že zas pastvinama bude znít, vap ta dap ...
R:

3. Tak už Jacka chytli, bude konec potíží, vap ta dap ...,
do noci však vříská z okna za mříží, vap ta dap ...
R:

4. Z větví borovice visí ztuhlej Jack, vap ta dap ...,
nebude už více pastvinama znít ten skřek,
R:

5. Když však někdy vlci vyjou na měsíc, hoů ...,
ozývá se z kopců, kde stojí pár borovic, vap ta dap ...
R:

Drnová chajda

Greenhorns

1. Já tu na svém dílci, celkem vzato, ^G ^C ^G bídnej život mám,
^D
a tak vypadám dost divně, pámbu ví,
^G ^C ^G
myši začnou rejdit kolem, sotva večer usínám
^D ^{GG⁷}
na mým dílci v starý chajdě drnový.
- R: Dveře mají panty z kůže, ^C ^G vokna nejsou zasklený,
^D
kolem kojoti se plíží hladoví,
^G ^C ^G
dovnitř vánice mi věje dírou v střeše prkenný
^D ^G
na mým dílci v starý chajdě drnový.
2. Když jsem z domova tam na východě vyšel zbohatnout,
zkusit, jestli potkám štěstí - kdopak ví,
sotva napadlo mě tenkrát, že kdy potkám tenhle kout
na mým dílci v starý chajdě drnový.
R:
3. Ale rád bych, aby se tu našla dívka laskavá,
jejíž soucit mě z tý bryndy vyloví,
jak bych žehnal tomu andělu, že život uznává
i na mým dílci v starý chajdě drnový.
R:
R:

Hardy

Greenhorns

1. Jó, vo poslední pranici měl ^C ^F Hardy mušku zlou
^G ^C
a teď ho k Fordu vedou a čtyři na něj jsou,
^F
to když si na něj vyšláp' sám policejní šéf,
^G ^C
nechtěl, aby znovu tekla krev.
- R: A teď mu zní, ^G ^C teď mu zní poslední, poslední
^G ^C
zvonění, jó, pohřební,
^F
v okolí se každej bál, koho sejme Hardy dál
^G ^C
a marně za ním oddíl vojska hnal.
2. Ten Hardy prostě neuměl bez pistole žít,
teď v pekle si dá nalejt a tam se cejtí líp,
jeho stín se plouží v noci častokrát
tam, kde musel Hardy hlavu do oprátky dát.
R:

Když náš táta hrál

Greenhorns / orig. Johnny Cash

G

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
mezi nima můj táta u piva sedával
a tu svoji nejmilejší hrál.
C G D⁷ G C G D⁷ G
2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
už jsem prošel celý Státy a teď táhnu zpět,
kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
tak zase slyšet svýho tátu hrát.
3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
když jsem se toulal po kolejích, žebbral za plotem,
a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.
4. To všechno už je dávno, táta je pod zemí,
když je noc a měsíc, potom zdá se mi,
jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
zase jeho píseň slyšel hrát.

Oranžový expres

Hudba Rouse, text J. Vyčítal

A

1. Už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
hej, už z rodného ranče vidím jen komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good bye.
A⁷ D A E E⁷ A
  2. Tak jako světla hreny mě stejně vždycky rozruší
svit brzdářský lucerny, komáři jisker v ovzduší,
a pak když oranžovej expres mi houká do uší.
- Rec. Helou, kam jedeš, tuláku? - Nevím.
Na New York? - Nevím.
Nebo na Nashville? - Nevím. Mně stačí,
když slyším, jak ty pražce drncaj,
duhdá, duhdá .....
3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje,
ve svém tuláckým vaku šmátrám po lahvi tokaje,
píseň oranžovýho vlaku si zpívám do kraje.
  4. Už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
už z rodného ranče nevidím komín a stáj,
rychlík v barvě pomeranče sviští na New York, good bye.

Proklatej vůz

Greenhorns

1. Čtyři (jen tři) (jen dvě) bytelný kola má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz-

R: Polykej whisky a zvířenej prach,
nesmí nás porazit strach,
až přejedem támhleten pískovej plát,
pak nemusíš se už rudochů bát.

Rec: Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav!
Zalez zpátky do vozu, ženo!

1.=1.

R:

Rec: Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček!
Probůh, to není nočníček, to je soudek s prachem!

3.=1.

R:

Rec: Synu, vždyť jedeme jak s hnojem!
Jó, koho jsem si naložil, toho vezu!

4. Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rec: Georgi, zastav, já se strašně bojím Indiánů!
Zatáhni za sebou plachtu, ženo, a mlč!

5. Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz,
tak ještě pár dlouhejch mil zbejvá dál, tam je cíl,
a tak zpívej o Santa Cruz.

R:

Rovnou, tady rovnou

text J. Vyčítal

1. Tak už jsem Ti tedy fouk
prsten si dej za klobouk
nechci tě znát a neměl jsem tě rád
to ti říkám rovnou.

R. Rovnou tady rovnou,
rovnou tady rovnou,
prostě těpic a nehledej mě víc
to ti říkám rovnou.

2. Z Kentucky do Tennessee
přes hory a přes lesy
z potoků vodou já smejuám stopu svou
to ti říkám rovnou.

R.

3. = 1.

R.

Šest bílých koní

Greenhorns / T. Cash

G

1. Jako by andělů chór, tam z půlnoční strany hor
píseň divnou začal hrát, vím proč teď přestal váť,

good by Joe, good by Joe

šest bílých koní už mě veze tmou

G C

R. Sbohem všichni, co jsem znal,

já už slyším zlatých kopyt cval.

2. Teď už vím, není to sen, že je náhle tak černá zem,
noc bez hvězd a bez mraků, jenom šest bílých oblaků,
good by Joe, good by Joe,
šest bílých koní už mě veze tmou.

R. Sbohem vše, co měl jsem rád,
já už vidím bílý hřívý vlát.

3. Jako by andělů chór, tam z půlnoční strany hor
píseň divnou začal hrát, vím proč teď přestal váť,
good by Joe, good by Joe
šest bílých koní už mě veze tmou

R. Sbohem všichni...

C

*: Good by Irene, good by Irene,

sbohem Marty, sbohem Marty,

good by Joe, good by Joe,

šest bílých koní už mě veze tmou.

Šlapej dál

Greenhorns / Charlie Williams, Johnny Cash

- F(G, A)** **C⁷(D⁷, E⁷)**
1. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej, **F(G, A)**
tak vstávej z tý udusaný hlíny, **C⁷(D⁷, E⁷)**
hej, tuláku, už je ráno, a tak oči otvírej. **F(G, A)**
- F(G, A)** **C⁷(D⁷, E⁷)**
R: Šlapej dál a táhni ke všem čertům,
tohleto je město proklatý, **F(G, A)**
a šerif náš, ten nerozumí žertům, **C⁷(D⁷, E⁷)**
a tak tohle ráno mohlo by bejt pro tebe dost zlý. **F(G, A)**
2. Hej, plandej už dál, jak vede cesta,
a koukej si chytit nějakej vlak,
šerif náš je z pepřenýho těsta
a jak zmerčí tuláka, tak začne řídit jako drak.
R:
3. Hej, nandej na sebe modrý džíny,
vlak houká, v kopci je pomalej,
jeď dál, kam povedou tě šíny,
a k našemu městu už se nikdy víckrát nevracej.
R:

Za chvíli už budu v dáli

Greenhorns / Bob Dylan

- G**
1. Hučku svou na pozdrav smekám,
Ami
světla vlaků vidím plát,
D
tak na svůj nárazník čekám,
C **G**
už jsem tě měl akorát.
2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,
zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul
půlnočním expresem.
- G** **Ami**
R: [: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,
D **C** **G**
o tvý lásce, která pálí, nebudu mít ani šajn. :]
3. Nejdřív zní vlakovej zvonec,
pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec
naší lásce tutovej.
4. Z kapsy tahám harmoniku,
tuláckej song budu hrát,
sedím si na nárazníku
a je mi tak akorát.

R:
R:

Zátoka

Greenhorns

1. V zátoce naší je celý den stín,
dneska je tichá, já dobře vím,
kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
za vodou čekám na lásku svoji.
2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
i kdyby nocí překrásně hrál,
já nespím, to víš, jak bych si přál,
proč si mě Hondy na práci vzal?
3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,
v sedle zas musím celý den být,
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejdén už sháním a nemůžu spát.
4. Zítra se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl,
vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
zítra stín zmizí, dobře to víš.

Zatracenej život

Greenhorns / Charles L. Seitz, Elmer Rader, Joe Lo

1. To bylo v Dakotě po vejplatě,
whisky jsem tam pašoval,
a že jsem byl sám jako kůl v plotě,
s holkou jsem tam špásoval.
2. Šel jsem s ní nocí, jak vede stezka,
okolo červených skal,
než jsem jí stačil říct, že je hezká,
zpěněnej býk se k nám hnál.
- R: Povídám: jupí, čerte, jdi radši dál,
pak jsem ho za rohy vzal,
udělal přemet a jako tur řval,
do dále upaloval.
3. To bylo v Dawsonu tam v saloonu
a já jsem zase přebral,
všechny své prachy jsem měl v talonu,
na život jsem nadával.
4. Zatracenej život, čert aby to spral,
do nebe jsem se rouhal,

než jsem se u baru vzpamatoval,
Belzebub vedle mě stál.
R:

5. Jó, rychle oplácí tenhleten svět,
než bys napočítal pět,
Ďáblovým kaňonem musel jsem jet,
když jsem se navracel zpět.
6. Jak se tak kolíbám, uzdu v pěsti,
schylovalo se k dešti,
Belzebub s partou stál vprostřed cesty,
zavětril jsem neštěstí.

R: Povídá: jupí, čerte, jdi radši dál,
potom mě za nohy vzal,
udělal jsem přemet, jako tur řval,
do dále upaloval.

Písnička česká

Hudba i text Karel Hašler

- A E
1. Ty naše písničky, jsou jak ty perličky,
A E
na šňůrce navlečené.
A D
Kolik je krásy v nich a je to velký hřích,
H⁷ E E⁷
že jsou tak upuštěné.
- A E A A⁷ D A A⁷
R. Ta naše písnička česká, ta je tak hezká, tak hezká,
D A Hmi E A E
tak jako na louce kytička, vyrostla ta naše písnička.
A E A A⁷ D A A⁷
Až se ta písnička ztratí, pak už nic nebudem mít,
D A H⁷
jestli nám zahyne, všechno s ní pomine,
E E⁷ A
potom už nebudem žít.
2. Zpívejte lidičky, ty naše písničky,
písničky z Moravy, z Čech,
ta naše písnička, je sice prostičká,
ale je nejhezčí z všech.

Aranka umí hula hop

Ivan Hlas

- Hm G F[#]
1. Barevnej šátek do vlasů a jedem
Hm G F[#]
Na zádech černejch Paegasů se svedem
Hm G Hm
Tohle je vůbec dobrej kraj, kde ti všechno daj
A Hm
A nejjemnější z vín tu znaj.
2. Ulicí proběh žlutej pes a volá
Rej čarodějnic ještě dnes hejhola

Na hlavu si černej klobouk dej, v tom stavu nejsi nej
a oči kryje stín.

- D** **G**
1.. Aranka umí hula hop tydy tyty
D **G**
až pánbůh tiše úpí stop tydy tyty
D
občas se ve tmě blejskne nůž
C **Hm** **A** **Hm**
i ty ho pilně bruš a srdce otvírej - co s tím.
3. Potáhnem na špaňelskou zem - kde leží?
Tam všechno víno vypijem- jsme svěží
prej je tam vůbec dobrej kraj, kde ti všechno daj
a ženský divoký.
- 2.. Aranka umí hula hop tydy tyty
až pánbůh tiše úpí stop
Aranka zpívá svoje blues
a nutí cizí koně v klus
občas se ve tmě blejskne nůž
i ty ho pilně bruš a dobře vybírej - kam s ním.
- *: Hej - kam s ním.

Jednou mi fotr povídá

Martin Dejdar ve filmu Šakalí léta

- A⁷**
1. Jednou mi fotr povídá
D⁷
zůstali jsme už sami dva,
E⁷ **A⁷**
že si chce začít taky trochu žít.
Nech si to projít palicí
D⁷
a nevracej se s vopicí
A⁷ **D⁷**
snaž se mě hochu trochu pochopit.
- E⁷** **A⁷**
R. Já šel, šel dál baby, kam mě pán bůh zval
E⁷ **D⁷**
já šel, šel dál baby a furt jen tancoval.
A⁷ **D⁷**
Na každý divný hranici, na policejní stanici,
E⁷ **A⁷** **D⁷** **E⁷**
hrál jsem jenom Rockn Roll for You.
2. Přiletěl se mnou černej čáp,
zobákem dělal rockinklap
a nad kolíbkou Elvis Presley stál.
Obrovskej bourák v ulici,
po boku krásnou slepici
a lidi šeptaj přijel nějakej král.
R.
3. Pořád tak nějak nemohu,
chytit štěstí za nohu
a nemůžu si najít klidnej kout.
Blázniví ptáci začnou řvát
a nový ráno šacovat
a do mě vždycky pustí silnej proud.
R.

Karlín

Ivan Hlas

- A D
1. V podivným bytě jsem se našel
A D
na patře pachů trávy spálený.
A D
Snad jsem si v noci trochu zašel,
A D
ta holka jenom krčí rameny,
A D
zpívá si typ-ta-dy-da.....
2. Pod okny kolem šedejch domů
Evropu odděluje viadukt.
Skupinky excelentních Rómů,
zpívaj svůj roztouženej kontrapunkt,
zpívá si typ-ta-dy-da.....
- A D
1.. Karlín ó-ó Karlín
A D
má černou duši, ó Karlín
A D
tamtamy buší, ó Karlín,
E
má zvláštní chuť,
D A
vzduch je jak rtuť - překrásně voní.
3. Před kostelem pomodlím se k bohu,
ať přejdou tyhle temný závratě.
V karlínským centrál parku v rohu
točí se malá holka na patě,
zpívá si typ-ta-dy-da
- 2.. Karlín ó-ó Karlín
má černou duši, ó Karlín,
ráno mu sluší, ó Karlín,
tamtamy buší, ó Karlín,
má zvláštní chuť,
vzduch je jak rtuť - překrásně voní.

Malagelo

Ivan Hlas

- G C D
1. Já potkal jsem tě na ulici byla jsi jako dělo
G C D
a do tmy svítilo tvoje mladý bílý čelo
G C D
a pod paží sis nesla svoje oblíbený Malagelo.
- R. Mala- Mala- Malagelo
Mala- Mala- Mala- Malagelo.
2. Já pozval jsem tě domů tenkrát se to ještě smělo
a tam jsem zjistil, že máš hladký bílý smělý tělo
a k tomu jsme popíjeli svoje oblíbený Malagelo.
3. Já potkal jsem tě na ulici, byla jsi zase jako dělo
a do tmy svítilo tvoje mladý bílý smělý čelo
a v tašce jsi si nesla svoje oblíbený Malagelo.
- *: Tak půjč mi půjč Malagelo ...

Na kolena

Ivan Hlas

1. Táhněte do háje všichni pryč, chtěl jsem jít do ráje
a nemám klíč, jak si tu můžete takhle žrát,
ztratil jsem holku, co ji mám rád.
2. Napravo nalevo nebudu mít klid, dala mi najevo,
že mě nechce mít, zbitej a špinavej
tancuju sám, váš pohled káravej už dávno znám.
- R. Pořád jen na kolena na kolena na kolena na kolena
jé jé jé,
pořád jen na kolena na kolena na kolena na kolena
jé jé jé,
pořád jen na kolena na kolena na kolena na kolena
je to tak a vaše saka vám posere pták.
3. Cigáro do koutku si klidně dám, tuhletu pochoutku
vychutnám sám, kašlu vám na bonton
vejmysly chytřejch hlav, sere mě Tichej Don
a ten váš tupej dav.
- R. Pořád jen na kolena na kolena na kolena na kolena
jé jé jé,
pořád jen na kolena na kolena na kolena na kolena
jé jé jé,
pořád jen na kolena na kolena na kolena na kolena
je to tak a tenhle barák vám posere pták.

Už mi nevolej

Holki

- /:Už mi nevolej, háááá, nech mě být :/
1. Vyhasl plamen, v srdci mém
a to není jenom sen.
Už nemá sílu dál mě hřát,
tak to pochop, vždyť ty umíš mi jen lhát
na jiný se smát, je tvou zálibou.
Noci osamělý, časy promarněný,
teď už nemám chuť tě znát.
- R. Už mi nevolej, nevolej mi nech mě být
tak ti říkám, nech mě jít

B^b Dmi F Gmi
 sliby nech si pro jinou, dyť nemáš jenom jedinou
Gmi B^b Dmi F
 /:Tak nech mě být áááá, a nech mě jít. :/

2. Tak už mě nikde nehledej, lásku si u mě nekoupíš,
 sliby dávno neplatěj.
 Teď mi tvrdíš, že se budeš o mě rvát,
 že mi nebudeš lhát, že u jiných nechceš spát.
 Noci osamělý, srdce osiřelý
 teď už nemám chuť tě znát.
 R.

Amazonka

Hop trop

1. Byly krásný naše plány,
A
C[#]mi
 byla jsi můj celej svět,
Hmi A
 čas je vzal a nechal rány,
Hmi E
 starší jsme jen o pár let.
2. Tenkrát byly děti malý,
 ale život utíká,
 už na táto slyší jinej,
 i když si tak neříká.

R: Nebe modrý zrcadlí se
F^{#7} Hmi
 v řece, která všechno ví,
A
 stejnou barvu jako měly
Hmi E
 tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali,
 všude, kde jsem s tebou byl,
 Amazonka říkávali,
 a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
 pod rukama utíká
 vedly k tomu, že ti nikdo
 Amazonka neříká.
 R:

5. Zlatý kráse cingrlátek,
 jak sis časem myslela,
 vadil možná trampskej šátek,
 nosit dáls' ho nechtěla.

R: Teď jsi víla z paneláku,
 samá dečka, samej krám,
 já si přál jen, abys byla
 pořád stejná, přísahám,
Hmi A
 pořád stejná, přísahám.

Betty

Hop trop

1. Já na plachtu svýho vozu jako každej jsem si psal:
Hrab a dří anebo umři! a pak na západ se hnál,
z plachty dávno jsou už cáry, ale heslo platí dál,
mě vítá Kalifornie, tak nač bych umíral.
- R: Betty, vyndej z bedny soudek, rozžvejkám a spolknů špunt,
upíchnem se právě tady, v ruce žmoulám slibnej grunt,
doufám, že to s nima zmáknu, vodsad' dál už nepudem,
navěky snad přece smůla nebude mým osudem.
2. Zarazíme první kolík, druhý támhle musí bejt,
za potok dej ty dva další, budeme v něm zlato mejt,
jedu sehnat ňakej ouřad, Betty, pojd' mě vobejmout,
tebe přiklepli mi tenkrát, teď i dílec přiklepnou.
- R:
R:

Bláto na botách

Hop trop

1. Vlídnej mech, vůní dech podhoubí a mokrý hlíny,
jehličí a smůly borový,
žádnej spěch, příkřej břeh smáčí ubřečený ráno,
když se nízko válej' mraky syrový.
- R: Máš bláto na botách a neholenou tvář,
na trati v údolí to každej šutrák poví,
že z pátku k neděli se k vechtru dofinkáš,
čekáš na vlak a hrb tě bolí.
2. Pět dní dřeš, pak zas jdeš zpátky tam, kde cejtíš vůni
jehličí a smůly borový,
a když chceš, línej jseš, lehneš si a koukáš,
jak se nízko válej' mraky syrový.
- R:

Čas to vzal

Hop trop

1. Nádraží večerní, kde nikdo z lidí úsměv neoplácel,
vlak, co jsme jeli s ním, tady končil a zas do města se vracel,
a my dva [: s bráchou šli jsme dál. :]
Dmi B^b Dmi
Ami Dmi
2. Nás budil v trávě den, my vídali, jak stromy ráno brečí,
a do plamínků jen mlčívali spolu stejnou řečí,
je to tak [: dávno a čas to vzal. :]
F Gmi Dmi
F Gmi B^b
- R: Už dávno bez koní, dva stíny opěšalejch námořníků,
postavy shrbený, co při hledání zašlejch okamžiků
chtěly se [: toulat po hvězdách. :]
Ami Dmi
3. Písničky vohraný, co zpíval se mnou, opsal z mého bloku,
mý hlavě děravý napovídal občas ňákou sloku,
léta je sbíral a všechny znal, léta všechny znal.
R:
4. Náš vymyšlenej svět byl bez tupců a taky bez chytráků,
šlo v něm i nacházet, co sehnat nejde v žádným obchoďáku,
třeba jen [: volnost na cestách ... :]

Fajn džob

Hop trop

1. Moje briga má jméno Ariel ,
řekl kapitán, když mě zval,
[: prej abych s ním jako lodník jel
a džob, co mi nabídl, bral. :]
Gmi F Gmi
F Gmi
B^b F
Gmi F Gmi
2. Von veliký prachy mi sliboval,
čertví, jestli ňáký má,
[: já nevěřil, a tak žvanil dál,
že zejtra už vyplouvá. :]
G C G
Emi D G
C G
Emi D G
C G
Emi DG
C G
Emi DGmi
- R: Celej den a celou noc
stožár se pode mnou kejvá,
chceš to znát - klidně pojd',
ať víš taky, jaký to bejvá,
žaludek stoupá vejš a vejš,
na lodi všechno skřípá,
do vočí tak jako mořská sůl
vostrej vítr mi štíp-á.

3. Kdyby do vočí někdo vám tvrdil,
že by práci pro vás měl fajn,
[: dejte si říct, to by bral jenom ten,
kdo je blázen a nemá šajn, :] že:
R:

Kláda

Hop trop

Hmi

1. Celý roky prachy jsem si skládal,
D **A** **Hmi**
nikdy svýho floka nepropil,
vod lopaty měl vohnutý záda,
D **A** **Hmi**
paty od baráku jsem neodlepil,
A **Hmi**
nikdo neví, do čeho se někdy zamotá,
D **A** **Hmi**
tohle já už dávno pochopil.

2. Taky kdysi vydělat jsem toužil,
brácha řek' mi, že by se mnou šel,
tak jsem háky, lana, klíny koupil,
a sekýru jsme svoji každě doma měl,
a plány veliký, jak fajn budem se mít,
nikdo z nás pro holku nebrečel.

G **D** **Emi** **Hmi A** **Hmi**

R: Duní kláda korytem, bacha dej, hej, bacha dej,

G **D** **Emi** **F#**

s tou si, bráško, netykej, netykej!

3. Dřevo dostat k pile, kde ho koupí,
není těžký, vždyť jsme fikaný,
ten rok bylo jaro ale skoupý,
a teď jsme na dně my i vory svázaný,
a k tomu můžem říct jen, že nemáme nic,
jen kus práce nedodělaný.

R:

Kulatý obdélníky

Hop trop

D

R: [: Kulatý obdélníky, kulatý obdélníky,

A⁷ **D**

fialovej les a žlutá voda. :]

D

1. Pojd' se mnou, ty moje poupě,
A⁷ **D**
já ukážu ti opiový doupě,
tam v těžkém dýmu omamnejch jedů
A⁷ **D**
uvidíš fialovej les a žlutou vodu.
R:

2. Ležím si na bříše, na zádech bednu kytu,
v kapse hrst hašiše, žiju si v blahobytu,
dva kufry algeny dostal jsem za chatu

a potom za auťák LSD lopatu.

R:

3. Fenmetrák posvačím, čuchnu si čikuli,
mám z toho čistidla frňák jak bambuli,
konečně v kómatu rysy mi přituhly,
sako a kravatu dají mi do truhly.

R:

Lodníkův lament

Hop trop

1. Já snad hned, když jsem se narodil, na bludnej kámen šláp',
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
drsnýmu chlapu nesvědčí, já ťuk' si na čelo.

- R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
voženit se, vzít si nákou trajdu copatou
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R:

3. Vlny s kocábkou si házely a každej dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdrav
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R:

Nehrálo se o ceny

Hop trop

- F#mi** **C#mi**
1. Měli jsme bundy zelený,
D **A**
někomu občas lezly krkem,
Hmi **E7**
kdekdo si o nás myslel svý,
Hmi **E7**
jako by nikdy nebyl klukem.
2. Vod lidí pohled kyselej
a kam jet, to nám bylo volný,
každej už hrozně dospělej,
i když to věkem bylo sporný.
- D**
R: Když na nádraží při pátku
A
nám čekání se kdysi zdálo dlouhý,
D
víc než milión v prasátku
A
bylo nabídnutí cigarety pouhý,
Hmi
tam vo zábradlí vopřený, dvě kytary
E7
a syrovej sbor hlasů,
Hmi
tam nehrálo se o ceny,
E7
ale pro radost a ukrácení času.
4. Jméno si každej vysloužil
a bral ho stejně jako pravý,
vždyť na tom, jakej kdo z nás byl,
stálo, jak bude přiléhavý.
R:
5. Přesto, že každej jinam šel
životem úspěchů i pádů,
[: těžko by asi zapomněl
(A)
na partu dobrejch kamarádů. :]

Psí závody

Hop trop

- D** **Emi** **A7**
1. To jednou, je to dávno, a já měl suchej pysk
D **Emi** **A7**
a jenom ňaký drobný jsem ještě v dlani tisk',
Emi **F#mi** **G** **D** **Emi** **A7**
jó, v kapse nic, to tíží víc než naprásknutej měch,
D **Emi** **A7** **D**
já vsadil všechno na dogu na psích závodech.
- D** **Emi** **A7** **D**
R: Léta už se blíží můj vytouženej den,
Emi **A7** **D**
den, kdy z těchhle mříží zas vytáhnou mě ven.

2. Móc nóbl kšeft, jen samej lesk a glanc je závod psí,
z něj lepším kouká zábava, mně šance poslední,
tak dřív, než pásku cílovou přerovat moh' první pes,
už byl pokladník bez kačky a ve tvářích měl děs.
R:
3. Pak jsem se skrejval nákej čas, psal vo mně místní tisk
a někam jít a zmizet chtít byl hrozně velkej risk,
já spal ve starý cihelně, a byl to krutej vtíp,
že vyčmuchal mě blecháč, co měl jsem na něj tip.
R:
R:
R:

Škrábej

Hop trop

Emi

1. Trojstěžníku plachty k rozervání napnutý,
G
třináctej den je to s náma nějaký nahnutý,
D **Emi**
smůlu táhnem za kormidlem s sebou po vlnách,
my lodníci jsme na tom nejhůř, vím to na tuty,
G
pískovcovou cihlu v ruce, záda vohnutý,
D **Emi**
bocman vříská, nejradši bych po krku mu sáh'.

Emi

C

R: Hej, hej! Škrábej ty prkna, ať jsou bílý!

Emi

C

Hej, hej! Škrábej, ty prkna musej' bejt!

Emi

C

Hej, hej! Říkej si klidně každou chvíli:

Emi

D

Emi

D

Emi

D

Emi

nebudem spílat, ruce spínat, žalmy zpívat, hou!

2. Bez vody jsme všichni skoro žízni leknutý,
nikomu z nás nevadí, že spíme vobutý,
stejně každej den jeden z nás končí na marách,
čert aby vzal bocmana a s ním i drhnutí,
ze kterýho máme teď ty záda vohnutý,
chcem bejt rovný, až do pekla překročíme práh.
R:

Švorcák

Hop trop

Dmi

B^b

A⁷

1. S partou kluků v koutě na perónu

Dmi

B^b

C

A⁷

tejrali jsme jednou struny kytar lacinejch,

Dmi

B^b

A⁷

vo pár kroků dál se na nás díval

Dmi

B^b

C

Dmi

starej pán, už vod pohledu trošku podivnej.

2. Hned se vecpal s náma do vagónu,
když zahoukal k vodjezdu ten ocelovej krám,

na kytaru na mým klíně koukal
a za chvíli ptal se, jestli mu ji neprodám.

F **Gmi**
R: Nezdálo se, že je nákej švorcák,
F **Gmi** **A**
co by neměl prachy, který dal by za novou,
F **Gmi**
měl podivnej hlas a divný voči,
Dmi **B^b** **C** **Dmi**
říkal, že měl kdysi dávno taky takovou.

3. To vomlácený dřevo není k mání,
patří mojí máti a je starší nežli já,
je to dárek od někoho z mládí,
a ten jistě nikomu a nikdy neprodá.
R:

4. Když jsem večer v neděli svý mámě
řek', že nákej cizí chlap se hrozně zajímá
o věc, která cenu má jen pro ni,
divil jsem se, co ji na tom tolik dojíká ...

Tři kříže

Hop trop

Dmi **C** **Ami**
1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
Dmi **Ami** **Dmi**
který v drápech má ďábel sám,
C **Ami**
bílou přídí šalupa My Grave
Dmi **Ami** **Dmi**
míří k útesům, který znám.

F **C** **Ami**
R: Jen tři kříže z bílýho kamení
Dmi **Ami** **Dmi**
někdo do písku poskládal,
F **C** **Ami**
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
Dmi **Ami** **Dmi**
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce-kámen a jméno Stan.
R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.
R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Fatty Rogers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:
Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí ...

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce, znavený,
lodní deník, a v něm, co jsem psal ...

Havlíčku, Havle

Jaroslav Hutka

- A D E A
1. Mají tě v ohrádce, za mříž tě vsadili
D E A
andělé z Brixenu, co vzývají násilí,
D A E A
pohádka pro děti, loutkové divadlo,
D A E A
tahají za nitky, nevyjdou na světlo.
D A
R: A podle litery paragraf - šavle
E A
teď dumej o právu, Havlíčku, Havle,
D A
a podle litery paragraf - šavle
E A
teď dumej o právu, Havlíčku, Havle!
2. Trochus' je popletl, řídil ses zákonem,
co platí nad lidmi a také nad pánem,
pán se však urazil - jaképak zákony,
on přece nejlíp ví, kdo má být poslušný.
R:
3. Co tě to napadlo, foukat jim do kaše,
nejezdils' na koni, cválal jsi na bleše,
pan Bach má básníky ve velké vážnosti,
jak rád je v erárních komůrkách pohostí.
R:
4. Vždyť je to nerozum, zkusit se s mocným přít,
mohl ses dobře mít, šlo by to zařídit,
a při tvých schopnostech pán by tě zaměstnal,
stačilo pochopit, stranou bys nezůstal.
R:
5. Potichu, bez hluku přišli tě navštívit,
korektně, zdvořile, nemoh' jsi odepřít:
Hostinské pokoje, mistře, už čekají,
oblek si neberte, lepší tam dávají.
R:
6. V Brixenu na rynku holky si šeptají:
Zavřeli Havlíčka, lidi ho nedají,
vždyť uměl hezky říct, nač my jen mysleli,
že pěkněj mužskej byl, proto ho zavřeli.
R:

Pochopím

Jaroslav Hutka

A

1. Pochopím kompjútr, řadící páku,
D
spojité nádoby, pruhy na triku,
A
úmrtí ještěrů, na slunci skvrny,
D
klapky na piánu, na harfě struny,
A D
pochopím brambory na valníku,
E
všecičko pochopím, všemu už rozumím,
D E A D E A
mám totiž děsnou kliku, jó, viděl jsem Ameriku,
D E A E A
jó, viděl jsem Ameriku.
2. Pochopím stmívání, tažení ptáků,
daňové přiznání, kupení mraků,
klokana v kapsičce, vodu ve víně,
kursovní pohyby v turecké měně,
pochopím sněžení na rovníku,
všecičko pochopím, všemu už rozumím,
mám totiž děsnou kliku, jó, viděl jsem Ameriku,
jó, viděl jsem Ameriku.
3. Pochopím mlátičku, výbušný motor,
korejské básnění, křovácký traktor,
hromosvod na střeše, vlaštovčí slinu,
množení ústřice, antickou hlínu,
pochopím mrtvolu na slamníku,
všecičko pochopím, všemu už rozumím,
mám totiž děsnou kliku, jó, viděl jsem Ameriku,
jó, viděl jsem Ameriku.
4. Pochopím kvasary, egyptské hrobky,
růst nehtů na nohou, usnutí sopky,
silniční pravidla, výpočet mostu,
Orfea v podsvětí, indickou kastu,
pochopím zábradlí na parníku,
co ale nechápu, co ale nechápu:
slovenskou politiku, jó, slovenskou politiku.

Dlouhej kouř

Chinaski

D

G

1. Když budeš hodná naučím tě číst
C D
naučím tě číst mezi řádky
G C D
pokušení znáš tak zapomeň cestu zpátky
G C
hmm cestu zpátky
2. Naše noc je mladá vane jižní vítr
D G
C D
papírový křídla vzduchem víří
G C D
řekni co bys ráda než nám ráno plány zkříží

R. Půjdem nekonečně dlouhou sametově černou tmou
 G C D
 G C
 Půjdem nekonečně dlouhou sametově černou
 D G C
 Pam pam tyda pam - dám si ruce do kapes
 D G C
 pam pam tyda pam - dlouhej kouř a pohoda jazz
 D G C
 pam pam tyda pam - neštekne po mě ani pes
 D G C
 padám a nevím kam - nečekej, že ti zavolám

3. Když budeš hodná moje hodná holka
 ukážu ti všechny svoje tajný skrýše
 poletíme vejš chvíli budem rvát chvíli budem tiše
 úplně tiše

Vezmu si tě celou budem se mít rádi
 a když ne tak se ti něco zdálo
 a když budem chtít šlápne na zmizík
 všechno bude málo

R.

Drobná paralela

Chinaski

1. Ta stará dobrá hra je okoukaná.
 C G D
 C G D
 Nediv se brácho, kdekdo ji zná.
 C G D
 Přestaň se ptát, bylo nebylo líp.
 C G D
 Včera je včera, bohužel bohudík.

R. Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo.
 C G D D/E
 C G D D/E
 Nic není jako dřív, to se nám to mívávalo.
 C G D D/E
 Nic není jako dřív, ačkoliv máš všechno, co si vždycky chtěla
 C G D D/E
 Nic není jako dřív, ačkoliv drobná paralela by tu byla.

2. Snad nevěříš na tajný znamení.
 Všechno to harampádí - balábile - mámení.
 Vážení platící, jak všeobecně ví se,
 včera i dneska, stále ta samá píseň.
 R.

C G
 *: Promlouvám k vám ústy múzy,
 D D/E
 vzývám tón a lehkou chůzi,
 C G
 vzývám zítřek nenadálý,
 D D/E
 odplouvám a mizím ...

R. Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo.
 Nic není jako dřív, jó, to se nám to kouřovalo.
 Bohužel bohudík je s námi, ta nenahmatatelná intimita těla.
 Nic není jako dřív, jen fámy,
 bla - bla- bla - bla etc....

Nic není jako dřív, nic není jak bejvávalo,
bohužel bohudík, co myslíš ségra, je to hodně nebo málo?

Jaxe

Chinaski

D⁷maj A⁷mi
Když je mi ouvej život dlouhej
G
jen málo co mě srazí a když
Gm **D⁷maj A⁷mi**
tak jen to co mám doopravdy rád jako sebe
G
sebe a sebe a sebekrát sebe
Gmi
a tobě se musí zdát
D⁷maj Hmi
jak je to s náma jestli je to jako dřív
G **Gmi**
jak se můžeš tak hloupě ptát
Nemyslím to ve zlým
jo nemusíš se bát
nikdo nikdy předem neví
co se všechno může stát
a tak to zkouším zkouším co to dá
jak se můžeš tak hloupě ptát

D Hmi
R: Óo, jak se můžeš takhle ptát
A Hmi E
mám se rád jsem absolutně šťastnej
D Hmi
Óo, jak se můžeš takhle ptát
A
mám se rád
G Gmi D⁷maj
J.X.M.-T.H.P.

Když je mi ouvej táta skoupej
jenom tak se válím
a můžu se ti zdát nákej divnej
už ne tak jako dřív
J.X.M.T.H.P.

Proč po nocích kouzlím
jsem šaman poloprofesionál
čáry a máry a láry a fáry abrakadabra
a proč kouřím lehce se užívám
J.X.M.T.H.P.

Klára

Chinaski

H G#mi E Emi
Ná nananannananananana ná
H G#mi E Emi
Ná nananannananananana ná
Ááááá

H D#mi
Kláro, jak to s tebou vypadá
C#mi Emi
od půl devátý, do osmi ráno
H D#mi
Co nám brání bejt spolu jenom ty a já
C#mi Emi
Nebud' včerejší no tak Kláro

H D#mi
Pro tebe slibuju, žaluju denně piju jak Dán
C#mi Emi
ve skrytu duše marně tajně doufám
H G#mi E Emi
že já, jenom já jsem ten tvůj vysněný pán
Já se prostě nekontroluju a plácám a plácám
si vážně úžasná já tě nejspíš miluju
noty mi dáváš .. jééé

Zabalit, vyrazit, rychle frčíme dál
bereme čáru šup do kočáru
Já jenom já jsem ten tvůj vysněný pán
Inženýr šarlatán

C D7mi Fmi
Koukám na tebe Kláro už několik dní
C D7mi Fmi
Nejsem nákej ten chlápek jsem solidní
C D7mi Dmi
Kláro, stačí jen málo a budeme pár
C D7mi Dmi
Královno má, ty to víš, co bych si přál

C Ami F Fmi
Ná nananannananannanaá aááááá
C Ami F Fmi
Ná nananannanananananá aááááá

C Emi
Hele kotě na co tě nalákám?
Dmi Fmi
mám doma sbírku cinknutejch srdcovejch králů
C Fmi
naslouchám následně vím kudy kam
Dmi Fmi C
dáme si partičku a skončíme k ránu
Emi Dmi Fmi C
Počkám až usneš a budu se ti zdát
Ami F
Jenom já jsem ten tvůj vysněný pán
Fmi
inženýr žádný šarlatán ..

C# D#7mi F#mi
Koukám na tebe Kláro už několik dní
Nejsem nákej ten chlápek jsem solidní
Kláro stačí jen málo a budeme pár
Královno, má ty to víš co bych si přál

C#   **Bmi**   **F#**   **F#mi**
 Ná nanananananannanaá aááááá
C#   **Bmi**   **F#**   **F#mi**
 Ná nananananananananá aááááá
C#   **Bmi**   **F#**   **F#mi**
 Ná nananananananananá aááááá ..

Kutil

Chinaski

E
 Jsem kutil
                   F#mi   **A**   **E**
 mám malou dílnu víc mě nezajímá
E
 mý hobby je moje práce
                   F#mi   **A**   **E**
 šťastnej člověk každej kdo to tak má.

E
 Mám ženu
                   F#mi   **A**   **E**
 je mladá krásná chytrá přívětivá
     E
 má jednu malinkatou chybu
                   F#mi   **A**   **E**
 že si se mnou vůbec nepovídá.

F#mi
 R: A tak hledám holku sdílnou
 co by chtěla kluka s dílnou
A   **H**   **H7**
 abych nebyl sám.

ságo:
E F#mi A E
E C#mi A G D E

Jsem kutil
 mám malou dílnu víc mě nezajímá
 má práce je moje hobby
 šťastnej člověk každej kdo to tak má.

Mám ženu
 je mladá krásná chytrá přívětivá
 má jednu malinkatou chybu
 že si se mnou vůbec nepovídá.

R:

První signální

Chinaski

Em   **G**   **C**   **Em**
 1. Až si zejtra ráno řeknu zase jednou provždy dost,
G   **C**   **Em**
 právem se mi budeš tiše smát.
                   G   **C**   **Em**
 jak omluvit si svoji slabost, nenávisť a zlost,
                   G   **C**   **Em**
 když za všechno si můžu vlastně sám.

Am **C**
 R. Za spoustu dní možná za spoustu let,
G **D**
 až se mi rozední budu ti vyprávět,
Am **C**
 na první signální jak jsem vobletěl svět,
G **D**
 jak tě to vomámí a nepustí zpět.
F **B^b** **Dm**
 Jaký si to uděláš - takový to máš,
F **B^b** **Dm**
 jaký si to uděláš - takový to máš .

2. Až se dneska večer budu tvářit zas jak Karel Gott,
 budu zpívat vampam - tydapam.
 Všechna sláva polní tráva ale peníz přijde vhod,
 jak jsem si to udělal tak to mám.

R.
R.

Stejně jako já

Chinaski

C
 1. Do práce nevstávám
 svou ženu nemiluju
F
 svinstva si nepíchám
B^b
 budoucnost nemaluju
 2. Po ránu nesnídám
 složenky vyhazuju
 milenky nestřídám
 slzy si zakazuju
 3. Špatně se oblíkám
 noviny nekupuju
 něco si namlouvám
 v něčem si důvěřuju
 4. Moc dlouho vybírám
 těžko se rozhoduju
 a když se do toho dám
 ničeho nelituju

Am **D**
 R. A ty mi to vyčítáš
F **D[#]**
 a já se vůbec nebráním
Am **D**
 a ty se na mě podíváš
F
 a já vím
C
 že v podstatě jseš na tom stejně jako já

*. V podstatě nedalas mi šanci
 nikdy cokoliv říct
 zabalíš si věci
 přijdeš za měsíc
 A já čekám telefon

snad aspoň zavoláš
jestli já nebo on.

R.

R.

Vinárna U Valdštejna

Chinaski

E A E A
Když myšlenky pomalu stékají
E A E A
po tenkých stěnách sklenky
E A E A
můj jazyk zmámený silou zkyslých vín
E A E A
je náhle břitký tenký
F#m H
a když všichni odešli už spát
F#m A E
zůstal jsem tu sám akorát

Než přátelé tiše odejdou
dým z cigaret vezme prach
projdu tisíckrát seznamem vzpomínek
tiše zašeptám zítra snad
a když všichni odešli už spát
zůstal jsem tu sám akorát

A E
Ty kurvo zkurvená
A E
ty kurvo zkurvená
A E
ty kurvo zkurvená
A E
kurvo zkurvená

Dajána

Hudba Paul Anka, text Z.Borovec

- G Emi C D7
1. Tam, kde leží věčný sníh, tam uslyšíš dívčí smích,
tam, kde můžeš jenom snít, věrnou lásku těžko mít,
přece ta zem dívku má, je malá a je sama,
G Emi C D7 G Emi C D7
krásné jméno má, Dajána.
2. Lidé o ní říkají, že je v lásce nestálá,
ona ale potají jediného v mysli má,
na toho, kdo klid jí vzal, dnem i nocí čeká dál,
krásná, bláhová Dajána.
3. Ten, kdo klid jí navždy vzal, odešel si bůh ví kam,
Dajána má v srdci žal, žije marným vzpomínkám,
předstírá-li ve dne smích, pláče v nocích bezesných
G Emi C D7 G G7
krásná, bláhová Dajána.

C Cmi G G7
*: Srdce, které zastesklo si, s úsměvem teď žal svůj nosí,
C Cmi D D7 G
stále čeká, čeká dál, o-o, o-o, o-o-o-o-o-o-o-o-o.

4. Ospalá jde ulicí, nezbaví se lásky pout,
 sny, jež voní skořicí, sny, jež nelze obejmut,
 Navždy bude sama snít, nenalezne nikdy klid,
G Emi C D⁷ G Emi C D⁷ G
 krásná, bláhová Dajána.

Mackie Messer

Píseň ze ŽEBRÁCKÉ OPERY

- G A⁷mi D⁷ G**
 1. Žralok zuby má jak nože a z těch zubů čiší strach,
Emi Bdim A⁷mi D⁷ G
 Mackie Messer, ach, můj bože, kdo dokáže, že je vrah.
2. Na nábřeží řeky Temže leckdo život dokonal.
 Mor tam nebyl, víme jen, že Mackie Messer blízko stál.
3. Jednou zmizel chudák Majer, jindy boháč Müller zas.
 Mackie s hůlkou, jako frajer obcházel tam v onen čas.
4. Pěkná hůlka na procházku a v té hůlce nůž je skryt.
 Mackie Messer vyhrál sázku, nic mu nelze dosvědčit.
5. Jednou změnil požár v Soho půlnoc temnou v denní jas,
 podezřelých bylo mnoho, ale Mackie zmizel včas.
6. Jindy zase mladá žena nic netuší a jde spát,
 probudí se zneuctěna, Mackie však ji nechce znát.

Balada in Trabanti

Ivo Jahelka

- C F G C F C G C**
 1. Žalovali tudle Frantu, že v katastru obce Chrástky
F G C F C G C
 donutil ve svém trabantu mladou dívku k aktu lásky,
F G C F(G)G(C)
 a to nic jiného není, [: než trestnej čin znásilnění. :]
2. Uvalili na něj vazbu, což byl první z mnoha šoků,
 další byl, když poznal sazbu, ta je tři až osm roků,
 on však sám měl verzi jinou [: a nechtěl se smířit s vinou. :]
- Ami Emi**
 R: Vážený senáte, sama se nabídla,
F G
 když motor v lesíku náhle chcípnul,
Ami Emi
 když svetr svlíkala, voněla od mýdla,
D⁷ G
 tak jsem si cigáro rychle típnul,
C F G C
 ještě si vzpomínám, teď mě to napadlo,
F D E A
 dívenka náladu měla hravou,
F C G C
 tak, jak se pod náma houpalo sedadlo,
F C G C
 do rytmu troubila nohou pravou.
3. Nevěřili obhajobě, ze lži Frantu osočili,
 vzhledem k pozdní denní době líčení pak odročili,
 a žádnéjch už pochyb není, [: že ho čeká vodsouzení. :]

4. Obhájce byl chlapík s bříškem, o vině měl pochybnosti,
do vazby jel za Františkem, chtěl znát všechny podrobnosti,
pak si zakous' vysočinu, [: vydal se na místo činu. :]

R: Zamyšlen procházel smrkovým porostem,
dvacetkrát prozkoumal místo stejný,
na nic však nepřišel, měl důvod k starostem,
všechno se zdálo být beznadějný,
náhodou šel kolem v zeleném kabátu
hajnej a s ním jeho kokršpaněl,
advokát ze zájmu s hajným ved' debatu
a hajnej chování lidí haněl.

5. Lidi maj' furt ňáký stresy, do přírody všichni pádí,
přitom naše krásný lesy auťákama zaneřádí,
tudle holka i s kámošem [: vjela mi sem i s trábošem. :]

6. A kdyby aspoň zticha byli, když už se tu chtěli snoubit,
jenže voni si za chvíli ještě k tomu začli troubit,
nejprve jenom tak málo, [: a pak se to zrychlovalo. :]

R: Advokát pochopil, koho tu našel,
vo celým případě řek' mu hnedka,
k hlavnímu líčení potom ho zavezl,
aby ho vyslechli jako svědka,
potvrdil troubení hajnej tam u stání,
výpověď dívenky zcela shodil,
holka šla do basy za křivý udání
a Frantu soud ihned osvobodil.

Balada letní

Ivo Jahelka

D G D
1. Vzduch voněl senem, létem a sexem,
A G D
před svatým Jenem v kapličce smek' jsem,
G D
vzpomněl na Věnu z Prostřední Lhoty,
C G A D
co kvůli senu měl jen trampoty,
Emi F#mi Hmi G
koníčkem Venci bývaly děvy,
Gmi D Emi A
vdané, i s věnci, Marušky, Evy,
Emi F#mi Hmi G
dobýval těla jim tajným klíčem,
Gmi D Emi A
každá ho chtěla, zmámená chtíčem.

D G F#mi Hmi G D A
R: Jinak voní seno koním, jinak zamilovaným,
D G F#mi Hmi G D G A
fouká z polí, láska bolí, nevěř snům slibovaným.

2. Padala rosa, když Věna s Radkou
přes pole prosa kráčeli zkratkou,
znal Věna postup milostné lekce,
dívenky podstup překonal lehce,
jak ti dva jdouce, kam nohy je nesly,
do sena v louce v objetí klesli,
už ruka vjíždí pod riflí slupku
a pohyb hýždí natřásá kupku.

Ref.

3. Frontální systém postoupil zníží,
po nebi čistém mračna se blíží,
Jeřábek děda viděl to oknem,
dostal strach, běda, že seno mu zmokne,
vyrazil chvatně, chtěl seno mít v suchu,
viděl už špatně a měl vadu sluchu,
kabát do deště popad' ze židle,
a v kůlně eště trakač a vidle.

Ref.

4. Co se dál dělo, jaký byl vývoj:
na těle tělo v seně jak příboj,
a před tou kupkou bylo zřít dědu,
s vidlema v rukou z toho nedělal vědu,
i v dobrém bydle neztratil fortel,
mihly se vidle a stvrdily ortel,
pak řev Vény chlapce bolestí, zmatkem,
když vidle hladce mu projely zadkem.

Ref.

- *: Zpíval jsem schválně na Vény počest,
jak originálně připravil o čest,
Emi F#mi Hmi G
nebývá zvykem o noci prvé,
Gmi D Emi A D
by chlap ztratil s křikem půl litru krve.

Balada o detekční trubičce

Ivo Jahelka

1. V pátek se měla vdát nějaká moje přízeň,
a jelikož na mě tou dobou přišla žízeň,
naložil jsem do našeho erka
manželku a dvouletýho Mirka,
čeká nás svatební veselí,
kremrole, okurky kyselé,
na stolech hromady lahůdek,
zas jednou zkaženej žaludek,
to všechno venkovská svatba skýtá,
panímáma už nás vítá.
2. Napil jsem se vína, rumu i slivovice,
odpoledne se mě ptá moje polovice,
jestli hlídám i našeho kluka,
že někam zmizela dětiček tlupa,
děti jsme našli v garáži,
jak právě společně doráží
litrovou flanděru kořalky,
vočka jim svítěj' jak korálky,

vidím, že manželka tupě zírá:
právě dopíjel Míra.

3. Když jsme pak Mirečka odvedli od garáže,
značně se potácel, zlomen, jak zákon káže,
jedem domů, rozhodla se žena,
Mirda se poblinkal, bledej jak stěna,
po cestě však VB patrola,
staví mě dopravní kontrola,
pochopil jsem v sekundy zlomku,
že budu foukat do balonku,
v krvi mám určitě dvě promile,
povídám teda mile:
4. U mě to, pánové, bude jen formalita,
alkohol jsem nepil, jen k obědu dvě pita,
suverénně, drze jsem zatloukal,
nežli do trubičky jsem zafoukal,
fouknu, a trubka už zelená,
konec nadějí to znamená,
za opilství budu odsouzen,
následkem toho pak ostouzen,
v hlavě se mi náhle nápad zrodil,
důrazně jsem nadhodil:
5. S výsledkem, pánové, zásadně nesouhlasím,
reakce v trubičce souvisí i s počasím,
vlhkem tvoří draslouhlan frakci,
vyzkoušejte si to v praxi:
vzadu spí mrňavej klučina,
ten teprve mluvit začíná,
děti pijou mlíko jediné,
to ví každej, kdo je má v rodině,
ať taky Mireček fouknout zkusí,
pravda ven vyjít musí!
6. Příslušníky zviklal můj rázný přístup k věci,
nakonec svolili k fouknutí děckem přeci,
do balonku Mireček zafuněl,
viděl jsem, jak příslušník zkoprněl:
trubička barví se po chvílce
jak u notorickýho opilce,
pánové po tomhle uznali,
že fakt vadný trubičky dostali,
upustili už vod dalších testů,
mně popřáli šťastnou cestu!

Balada o hrubé neslušnosti

Ivo Jahelka

- C G C G D G
1. Na obvodním oddělení m-ěli pěkný nadělení:
C F G E Ami
zajistili pachatele, zatím v dece sedí v cele,
F G C G C G CC⁷
nabádaný k poslušnosti, d-opustil se neslušnosti,
F Fmi C Edim
delikvent byl Franta Miklů, co rád jezdil na bicyklu
Dmi G A⁷ D⁷
a na kole značky Eska jel se projet taky dneska,
G F C G C
teď při umělém osvětlení p-odat musel vysvětlení.

F C G C
 R: Fuj, fuj, fuj, ostuda,
 F C G C
 čtyři píva, recidíva, pobuda.

2. V odpoledním horkým dusnu myslel jsem, že v práci usnu,
 a jak sucho měl jsem v puse, řek' jsem si, že vykoupu se
 v zatopeným lomu v lese, je tam voda jako v plese,
 a tak jsem vzal k vodě roha, nebyla tam ani noha,
 tělo své jsem rychle smočil, na Adama jsem tam skočil,
 už ze mě vlna horka mizne, ochlazuj se, organismě!

R:

3. Že jsem neměl ručník froté, když jsem na břeh vylez' poté,
 oblečení jsem jak fangli navázal na kola štangli,
 osuší mě větrík vlahý, k rozcestí jsem vyjel nahý,
 jízda až ke křižovatce probíhala vcelku hladce,
 lesní cesta jde pak z kopce, obléct chtěl jsem se na STOPce,
 mačkám brzdu - ježišmankót, brzdové mi ruplo lanko!

R:

4. Samozřejmě, že tím pádem řítit jsem se samospádem
 na vozovku, která z kopce klesá až do naší obce,
 k dovršení té mé smůly hlídka VB v kopce půli,
 nahatý a čtyřcítka profrčel jsem před tou hlídkou,
 odkázán na boží vůli, oni - hup-hup do žiguli,
 za šilence mě majíce, honili mě jak zajíce.

R:

5. A tak s policejním doprovodem na náměstí vjel jsem spodem,
 lidi, co tam právě byli, velice se podivili,
 jak Adam z ráje vypovězen, zatkli mě, a teď jsem vězeň.
 Když to všechno prověřili, jen pokutu vyměřili,
 že na kole neměl zvonec, tak to dobrý vzalo konec,
 poučení trousím k davu:

Í bicykl je nutno mít v řádném technickém stavu!

Balada o naprosté degradaci účastníků púľnočního pouťového

Ivo Jahelka

G C G
 1. Ve Lhotě poslední srpnovou neděli
 D C G
 účastni byli jsme pouťový merendy,
 C G
 s klukama světskejma svorně jsme seděli,
 D C G
 vzájemně zvali se do baru na brandy,
 D G D G
 k púľnoci Eman, co kolotoč točil,
 D G A D
 zatvářil se jako nějakej Rotschild,
 G C Emi D
 pozvedl sklenku a po přípitku
 Ami Emi D G
 vodtáhl nás k sobě do příbytku.
 D Ami Emi
 Sešli jsme se v maringotce, kamarádi z mokrý čtvrti,
 C G D G
 a značně jsme překročili konzumaci běžnou,

D   Ami   Emi

pohoršovali jsme chodce a že nejsme žádní škrti,
 C   G   D   G

všichni jsme se hrozně zpili prostějovskou režnou.

G   C   G   D

R: Lalijsa, fiala, keď sa režná pijała,
 G   C   G   D G   C   D G

fiala, lalijsa, zraky už se kalija.

2. Dávno už vodbila púlnoční hodina,
 když naše společnost dala se do akce,
 někoho napadla ta děsná konina,
 že trochu užijem pouťový atrakce,
 hned jsme do Emana začali hustit,
 že velké kolotoč musí nám pustit,
 že se chcem proletět trochu vzduchem,
 nežli uložíme se do dučen.

Upadli jsme na sedačky, notně přítom hlaholíce,
 jenom Eman zůstal dole, strízlivosti dalek,
 těžkou rukou chyt' se páčky, rotace nám zvedla plíce,
 za pár minut Eman dole usnul jako špalek.

R:

3. Vrhali jsme po ňom lakýrky, pohory
 ve snaze učinit konec té poroby,
 mezitím však všemi tělními otvory
 vrhaly svůj obsah též naše útroby,
 už za půl hodiny byly z nás trosky,
 špinavé, páchnoucí, a k tomu bosky,
 zbavené kouzel svých osobností
 s tejdenní pracovní neschopností.

Emana pak na záchytku dopravili k probuzení,
 zatím ještě jasno není, co se s ním dál stane,
 při vzpomínce na tu pitku v zádech cejtím zastuzení,
 na kolotoč mě už nikdy nikdo nedostane!

R:

Balada o podivuhodných okolnostech znečištění oděvu

Ivo Jahelka

C   G   Ami   F

1. Jako nějaká chlupatá ponrava
 C   E⁷   A⁷   D⁷

soukal se důchodce Janoušek na hrušku,
 G   Emi   C   D

na starý kolena byl z něho nemrava,
 G   Emi   C   D

šmíroval v koupelně sousedů Marušku,
 C   G   C   D

z hrušky vlez' na zídku, a jenom divím se,
 G   C   G   D G

jak se tam šikovně zašprajcoval,
 C   G   C   D

ruce na vokapu a nohy na římse,
 G   C   G   D G

Maruškou ve vaně se rajcoval
 C   G   F   C

jako v tom peep-show, jak vo tom pišou,
 F   C   G   C

šmíry, kníry, suvenýry.

2. Jednou se tatík Marušky rozlítíl,
když zakop' vo hrábě a skončil na hnoji,
aby tmu ze dvora zásadně vymýtil,
pustil se do práce na světelným zdroji,
proud vedl z koupelny kabelem ke chlívku,
ten kabel z vokýnka volně visel,
po práci sněd' tatík houbovou polívku
a zalez' do peřin jako sysel,
jako ten syslík, gatě si vyslík',
šmíry, kníry, suvenýry.
3. A jak ten kabel z okna byl vyvozen,
plechové římsy se u zídky dotýkal,
a v místě kontaktu měl povrch poškozen,
z ochranné vrstvy tam vodič se vyvlíkal,
dej bacha, Janoušku, až půjdeš šmírovat,
do římsy probíjí dvě stě dvacet,
s proudem je neradno jen tak lažirovat,
mohl by ses v šoku domů vracet,
ampéry, volty - horší než kolty,
šmíry, kníry, suvenýry.
4. Janoušek nedbal na revma, loupání,
na bosé nohy si dřeváky nazouval,
sobotní večer byl vyhrazen koupání,
za chvíli k oknu se po římse posouval,
Maruška v koupelně rozepla si džínsy,
Janoušek na špičkách balancoval,
vtom bosý chodidlo dotknulo se římsy,
na římse dědek se roztancoval
jako na disco, zadek měl nízko,
šmíry, kníry, suvenýry.
5. Pak sletěl dolů, nemrava zvědavý,
a rázem zapomněl na ňadra, na boky,
poté, co do těla vnik' mu proud sřídavý,
myslel už jen, aby nespádnul na troky,
napříště, by před ním holky se slíkaly,
zůstane Janoušek navždy skeptik,
zaplavá si totiž pomezi výkaly,
pantáta zapomněl zavřít septik
neboli žumpu, nadal mu lumpů,
šmíry, kníry, suvenýry.

Balada o rozvodech

Ivo Jahelka

Emi

*: Slavnej soude, sami viděj' toho pobudu,

A

D

tak tohle jsem si, prosím, vzala,

G

D

C

G

dělá mi jen vostudu a já s ním nebudu,

H⁷

no to jsem si teda dala!

Emi

Hmi

1. V předmanželských slibech, to byl, prosím, samá Riviéra,

Ami

H⁷

hned po svatbě začla jeho opilecká kariéra,

Emi

Ami

na radnici porad škytal a stoupal si na špičky,

H⁷

E

Emi

já myslela - z dojetí, a vono zatím - z vopičky!

2. Dával jsem jí dva tisíce, ona chtěla pořád více
a stejně nemohla vyjít od měsíce do měsíce,
dodávám jen k dokreslení té finanční frašky,
že k tomu měla ještě tři sta za vrácený flašky!
3. Zásadně si nemyl nohy, radši budu živa z podpor,
já mám totiž k němu dávno nepřekonatelný vodpor,
po těch letech manželství mi z něho zbyl jen dojem,
že buďto smrděl slivovicí, nebo zase hnojem!
4. Neprala a nevařila, jen lítala za amanty,
párkrát jsem ji taky přistih' takříkajíc in fakanti ,
co mě ale dorazilo víc než soused v trenkách:
když nad postel si dala fotku Neckáře a Remka!

E

A

R: Rozvody a rozchody, nevěry a neshody,

E

F[#]

H⁷

divný lásky pochody a už se zase perem,

E

E⁷

A

Ami

vod stolů a vod lože milujem se na nože,

E

A

E

starý partner vodložen, hned novýho si berem.

*: Slavnej soude, sami viděj' tuhle vobludu,
tak to je, prosím, moje stará,
dělá mi jen vostudu a já s ní nebudu,
ať se zase jinej stará!

5. Odpůrkyni, slavnej soude, nemíním dál podporovat,
vždycky až po třetí facce přestala mi odporovat,
aby měla přehled o tom, kdy se vracím z hospod,
sypala mi připínáčky pod peřinu dospod!
6. U nás nikdy nebylo to žádný ťufu-paci-paci,
odpůrce, ten nějak divně chápe tu emancipaci,
myslí, že si udělá svejch deset plzní v grilu,
já spokojím se se šesti, tak to je na omylu!
7. I v posteli docházelo mezi námi k různým sporům,
za styk totiž chtěla po mně úplatu sto dvacet korun,
na otázku, zda jsem platil, vodpovídám: se ví,
já doufal, že se polepší či že mi časem sleví.
8. Manžel, ten mě doma tloukl a taky šil na mě boudu,
a tak jsem mu řekla, že to na něj půjdu říci k soudu,
on mi řekl, ať jdu třeba do prdele, prosím,
no a tak jsem, slavnej soude, tady ptát se, co s tím.

A

E

R: + berem, berem ...

Balada zimní o smutném osudu zdomácnělého divo- čáka

Ivo Jahelka

- Ami G Hmi F#mi
1. Na horské boudě tam, co je Kvilda,
G D G D C E
pracoval v kotelně mladý muž Vilda,
Ami G Hmi F#mi
veselou myslí oplýval stále,
G D G D B^b A A⁷
žertíky, legrácky, no a tak dále,
D C
ze všeho nejradši měl ale sázku,
G D A
sázel s kýmkoli o cokoli,
D G F#mi
jednu tu sázku bych měl na ukázkou,
G A D
dál ať už promluví protokoly.
2. Vilda byl známý lyžařský koumes,
trénoval pod lesem, měl už tam svou mez,
přesvědčen o svém lyžařském umu
vsadil se s kuchařem u láhve rumu,
že klidně naučí lyžovat Vaška,
stanovil si tak cíl velmi smělý,
možná vám připadá to jako fraška -
- Vašek byl divočák zdomácnělý.
3. Posílil Vilda na výhru šance,
zhotovil sněžnice pro Vaška-kance,
a když měl přes den v kotelně topit,
vymýšlel vázání pro úchyt kopyt.
Za týden na kopec ved' Vilda kňoura,
lyže mu k paznehtům připevnil hned,
nic platná nebyla kňourovi vzpoura,
proti své vůli byl postrčen vpřed.
4. O kousek níže právě v tu chvíli
přijížděl po cestě trabantík bílý,
v něm, značně lízlí, se vsedě-vkleče
vraceli myslivci z poslední leče,
vesele smáli se pomezi doušky,
že domů nepůjdou, pěli v triu,
ztichli tam sto metrů vod staré soušky,
mysleli, že už jsou v deliriu.
5. Co se to řítí proti nim z Hamru,
Stenmark to nebude, ani Franz Klammerů,
kdo to kdy viděl na týchle trase,
na lyžích z kopce jet divoký prase?
Stojeden kilogram hmotnosti kňoura
srazil se s trabantam jak tvrdá pěst,
modřiny, boule a ve dveřích dřoura,
tak Vaškův poslední skončil se sjezd.
- G A D G D
R: Vilda sezval kamarády na vepřové hody,
F#mi Hmi G A D
soud mu určil osm tisíc na náhradu škody.

Případ nudisty Bédi Šulisty

Ivo Jahelka

- E** **Edim**
1. Poslyšte příhodu Bedřicha Šulisty,
H **E**
jak se chtěl prosadit pomezi nudisty,
F#
co bolí více než spálený pozadí,
A **E** **H**
to obsah soudního spisu vám prozradí.
2. Zajásal Šulista nad zprávou v novinách,
že účast na pláži bez plavek povinná
taky u rybníka za obcí Hradiště,
slabou půlhodinu vod jeho bydliště.
- E** **A** **E** **A**
R: Na pláži, pojďme na pláži,
E **C#mi** **H** **E** **A** **E** **A**
tam se všechno ukáže.
3. V sobotu spatřit pak bylo lze Šulistu
kráčet po pláži jak Adam bez listu,
že kvůli nudistkám v jistém byl napětí,
na břicho nucen byl ulehnut vzápětí.
4. Na bříše změnil pak Šulista taktiku:
k očím si přiložil aparát Praktiku,
obrázky nahých žen výhodně zpeněží
nemravným dědečkům v hospodě Pod věží.
R:
5. Přítomné nudistky nesly to s nevolí,
jenomže nadávky, ty Bédu nebolí,
tak dlouho cvakal spoušť a hrál si na lovce,
až na něj dívenky poslaly svalovce.
6. Hromotluk Bédovi bez dlouhých cirátů
odebral aparát po vzoru pirátů,
začal s ním utíkat, přičemž měl za lubem
schovat ho Bédovi do houští za dubem.
R:
7. Útok na majetek podráždil Bedřicha,
vyskočil z osušky s rukama u břicha,
rozběh' se do houští, tam mezi jalovce,
získat zpět aparát, dohonit svalovce.
8. V tu chvíli věci spád dostaly, připouštím,
přijížděl autobus po cestě za houštím
a v něm si jeptišky zastavit nechaly,
se zřejmým úmyslem do houští spěchaly.
R:
9. A Běda Šulista honící zloděje
proběhnul skrz houští a vstoupil do děje,
chlupatý, hambatý, překvapen nemile
octnul se tváří v tvář dřepící přesile.
10. Tak na tom palouku pod smrčky bez šišek
omdlelo v tu ránu na třicet jeptišek,
na VB dlouho pak zkoumán byl Šulista,
zda není úchylný deviant-sadista.

A **E** **H** **E**
R: + tam se všechno ukáže ...

Bruce Willis

Kabát

- D Hm A E
1. Nejsem žádný Bruce Willis a neumím
G
skákat hlavou dolů
D Hm A E
holka se mnou jde jen když ji přemluvím
G
a nepiju moc kolu.
2. Neumím se chovat na večírku tvých rodičů
pozvracím sako tvého táty
ráno přijdu nadraně a to ti potom někdy lžu
a budím tě v půl pátý.
- A
R. Nechci víc mě stačí jen že
Hm E
vím co je dobrý
Hm G
vím co je špatný
Hm E
nevím jak to vím
G
ale vím to málo platný.
3. Někdy dlouho spím ráno se nezvedám
to když mě záda berou
jako druhý smysl života nehledám
jó tyhle řeči mě fakt žerou.
4. Nejsem tolik chytřej jak všichni poslední dobou jsou
někdy si to zkusím
nemám zlatý řetězy a svaly na mě nehrajou
a po ránu se dusím.
R.
5. Nejdou s dobou nudím tě a nevím sám
jestli mi ještě věříš
hlavu v dlaních tyhle stavy dobře znám
když na posteli sedíš.
6. Neumím ty slova který holky taky slyšet chtějí
jak jsou někdy smutný
nosím starý boty a můj fotr není bohatej
nepřijde mi to nutný.
R.

Colorado

Kabát

- G C
1. Táta vždycky říkal: hochu, žádný strachy,
G D
jseš kovboj v Coloradu, můžeš krávy pást,
G C
já radši utratil jsem psa a všechny prachy,
G D G
do srdce Evropy já vodjel v klidu krást.
2. Narvaný kapsy, prsteny, řetězy zlatý
tam kolem krku místní Indiáni maj',

a ty, co nemakaj', tak jsou nejvíc bohatý,
musím se pohnout, dokavád' tam rozdávaj'.

R: Z Billa na Nováka změním si svý jméno,
a až tu malou zemi celou rozkradem, rozkradem!,
tak se vrátím ve svý rodný Colorado,
o tý zlatý žíle řeknu doma všem.

3. Tam kradou všichni, co blízko vokolo bydlej',
šerif se na ně jenom hezky usmívá,
kdyby se nesmál, tak ho okamžitě zmydlej',
házej' mu kosti za to, že se nedívá.

4. Místo krav tam, nelžu vám, prej pasou holky,
a když jim nezaplatíš, vyrazej' ti dech,
ale s IQ to tam nebude tak horký,
místo na koních tam jezděj' v medvědech.

R:
R: + a o tý zlatý žíle řeknu doma všem ...

Láďa

Kabát

Am

1. Láďa jede na skejtu
a umí chodit po laně,
když je v dobrý náladě,
tak napodobí vorvaně,
má veliký BMW,
nikdo se na něj nechytá,
jak sou ňáký problémy,
Láďa je všechny vychytá.

F⁷maj

*. Geniální nápady má, mozek obřích rozměrů,
vejde se mu do hlavy, jestlipak víte proč!
Protože

Am

R. Láďa má velkou hlavu, jak pytel od banánů,
Láďa se v davu neztratí,
když se mu holky smějou,
prachy ho v kapse hřejou,
jednou si všechny zaplatí.

2. On když se vám rozjede,
dovede práskat vousama
a k tomu metat kozelce

a umí psát až do rána.
Z Pedra foukat bublinu
velkou jak půl Zimbabwe,
pa rusky spievať Dólinu,
bacha, tamhle Láďa de.

*

R. 3x

Moderní devče

Kabát

C **F**
1. Moderní devče, když chlapce spatří
G **F**
vypadá jak klaun do cirkusu patří
má růžovou vestu a modrý oči
na diskotéce kolem se točí.
Jú ten je báječný, jistě má prachy
my chceme vypadat jednou tak taky
oléo, oléo Rio de Janeiro.

2 Moderní holky nosí pěkný nohy
vypadaj svatě, jenže maj rohy
to jsem si našel moc špatnou cestu
piju a kouřím, ježiš já klesnul.
Chtěl bych být jiný, mladý a krásný
milovat děvče a být s ním šťastný
oléo, oléo Leo Kangasero.

C
R. Jenže já jsem denně ožralej
G **Dmi**
denně ožralej, mám velikej
C **G**
pupek smrdím a sem špinavej.
C **G**
Hodne piju, jím, ženský nebalím
Dmi **C** **G**
a když někdy o sobě vím - hned to oslavím.

R. Denně ožralej, denně ožralej,
mám velikej pupek ...

Žízeň

Kabát

F#m
Slejzaj mi nehty chřadnu,
řídne mi vlas
E
to bych snad nepřál
lidi nikomu z vás
F#m
Celej se klepu
a čekám kdy to přejde
E
mně je vám hodně blbě
F#m **E** **F#m** **E**
takhle to dál nejde.

F#m

Nebudu slaboch, zajdu
za doktorem, ten

E

by měl nejlíp vědět
jak na tom jsem.

F#m

Trochu mě proklepal
a pak zved zrak.

E

Řekl mi smutně
chlape to máte tak:

D

pevně se držte
já řeknu vám

E

je to ta nejhorší
nemoc kterou znám

H

A E

Žízeň ajaja ja jaj 4x

Nevím proč tenkrát ten
číšník řval, když jsem
mu recept s korunou dal
za 15 piv, který jsem
na lístku měl, to se mu
nezdálo co by ještě chtěl.

Prostě jsem nemocnej,
tak proč máte zlost,
myslíte si, že piju jen
tak pro radost.

Mám žízeň...

Chodím ulicí

Jan Kalousek

A

C#mi(E)

G

D

Předehra:

1. Šlapu si to jenom tak nevnímám
je to divnej kolotoč, kterým se převlíkám
stůl má husí kůži z mejch dopisů,
ale já tu hanbu snad nějak setřesu.

2. Lítám v tom až po krk, kdo mě zachrání
lezu vždycky tam, kde to zavání
toulavý boty číhají v botníku
a hvězdy kroužej pod žárovkou v šatníku

C

F

R: Chodím ulicí barvu šedou teď nevnímám, a kočky se mrouskej

C

F

chodím ulicí na pomník se teď vyčůráám, jako zatoulanej pes

C

F

chodím ulicí tam kde zvrací námořník, a všichni se koukají

C

F

chodím ulicí, nevešel bych se na chodník,

Dmi

F

G

C

a metací vůz na kolenou loudá se novým ránem.

3. V hlavě čtaři promile nápadů
vidím se na první straně bulvárů,

umělá žena civí z vytríný
já chci bejt celej u ní, jen ona mi rozumí.

4. Vzduch je plnej vůně popela
a Bety v bílejch kozačkách je celá nesmělá
opona se pomaličku zavírá
a kašpárek s pistolkou se u vchodu chechtá

R: Chodím ulicí ..... novým ránem, hmmmmm

C Dmi

R: Chodím ulicí ... novým ránem, hmmmmm

F G C Dmi

a andělskej jinotaj neonovým návěstím láká hmmm

F G C

někde tam za rohem kašpárek tam do bedny bouchá.

Honolulu

Kamelot

G C DC

1. Letecká linka do ráje

G C DC

k ostrovům slunné Havaje

G C D (C)

nabrala kurs vlastní osy,

C D D (C D G)

tam holky plavky nenosí.

2. Na pláži Beach Boys čekají,
banány z palem padají,
na runway Boeing dosedá
a slunce pálí, to se má.

D C G

R: Honolulu, ukululu, jó to mám rád,

D C G

whisku na ex, mulatek sex si můžu přát,

D C G

reagge, reagge, reagge, Honolulu, ukululu.

3. Mulatka záda natřela,
paprsky pustím do těla,
žraloci lidi nežerou,
hlídaj' je skrytou kamerou.

4. Černoch, co dělá zmrzlinu,
zdarma ji dává každému,
vše už je v ceně letenky,
co neplatí pro manželky.

R:

5. Všichni tu tančí reagge styl,
ani jsem kolu nedopil,
tři holky plavky stáhly mi,
třely mě nadry velkými.
6. Tu náhle signál budíku,
vytáh' mě z pláže rovníku,
šalinou za pětikačku,
jedu vorazit štípačku.

Zachraňte koně

Kamelot

Emi **A⁷mi**
Peklo byl ráj, když hořela stáj, příteli,
C **D** **G** **C** **H⁷**
věř mi, koně pláčou, povídám,
Emi **A⁷mi**
to byla půlnoc, v tom křik o pomoc, už letěly
C **H⁷** **Emi**
hejna kohoutů, a bůhví kam.

G **Hmi** **C**
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G **Hmi** **C**
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
Ami **C**
než přišla chvíle, kdy hřívy bílé
Ami **H⁷** **(D⁷)**
pročesal plamen, spálil na troud.

Ohrady a stáj, a v plamenech kraj už nedýchal,
já viděl, jak to hříbě umírá,
klisna u něj a smuteční děj se odbývá,
jak tiše pláče, oči přivírá.

G **Hmi** **C**
R: Zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
G **Hmi** **C**
žil jsem jen pro ně, bránil je nejvíckrát,
G **Hmi** **C**
zachraňte koně, křičel jsem tisíckrát,
Emi
zachraňte koně ...

Někdy příště

Katapult

D **A** **G** **D**
1. Ahoj rád tě vidím jak je
D **A** **G** **D**
dneska těžko pokecáme čas je mi v patách.
D **A** **G** **D**
Ahoj tak já letím měj se
D **A** **G** **D**
oba známe tyhle sliby jsou jen vata.

A **D** **G** **A**
R. /: Někdy příště slíbí si a v davu zmizí
D **G** **A**
příště už si budou cizí. :/

2. Ahoj - rád tě vidím jak je
příště někde posedíme dneska mám peklo.
Ahoj - tak já letím, měj se
řekne dávno oba víme jen aby se něco řeklo
R.

Až ztichnou bílé skály

- Gmi** **Cmi Gmi**
1. Děvčátko, vím, že dnes je loučením,
D⁷ **Gmi**
do ráje krás už soumrak padá.
Cmi
Zklamán a sám v osady klín se vrátím,
Gmi D D⁷ G
dám v zapomnění snění večerům stříbrným.
- G D^{#7} G**
R. Až ztichnou bílé skály
D⁷ G
nad velkou přejí den zhasne tmou.
G D^{#7} G
Tam, kde jsme spolu stáli,
D⁷ G
tam srdce zaletí se vzpomínkou.
C
Snad pro sny spálené
G A⁷ D⁷
oči se zarosí, o štěstí vzdálené si zaprosí.
G D^{#7} G
Až ztichnou bílé s-kály,
D⁷ G C G
ty budeš někde v dáli už dávno spát.
2. Nesmíme znát, co život nám chtěl dát,
nesmíme mít, co duše pojí.
Snad zůstanou nám v srdci místa bílá,
tu duši chudou budou v osadě stále hrát.
R.

Bessie

Hudba i text Jarka Motl

- D E**
1. Než se dívka spolu rozejdeme, nač si máme lhát,
A⁷ E A⁷
možná, že se víc už nesejdeme, pozdě budeš lkát.
D E
Pohlédni, tam za těmi horami nechci býti sám,
D Dmi
řekni slovíčko jen, dřív, než krásný náš sen
E A⁷ A⁷⁺
zůstane vzpomínkám.
- D**
R. V dáli, tam kdesi za těmi lesy,
E
v dáli, u řeky kout najdeme si,
A⁷
až poplujem spolu přejemi,
D E A⁷
snad tvé srdce lásku dopřeje mi.
D
V dáli, tam kdesi za těmi lesy,
E
v dáli, má krásná jediná Bessie,

D H⁷
než se vznítí jitro zlaté,
E A⁷ D
chci ti svou lásku dát.

2. Přijdu dřív, než sluníčko zapadne, polibek si vzít,
snad tě, dívko, konečně napadne, máš-li se mnou jít.
Pohlédni, tam za těmi horami celý svět je náš,
tam ti lásku svou dám, kdybych odešel sám, zpátky mě zavoláš.
R.

Chajda malá

1. /:V dále za horama stojí chajda malá, :/
C G D G G⁷
/:pod ní teče řeka, za ní černá skála. :/
2. /:Přišla velká voda, vzala chajdu malou, :/
/:ti dva kamarádi nemaj' si kam lehnout. :/
3. /:Smutně bloudí světem, hledaj chajdu svoji, :/
/:tam, kde chajda stála, černá skála stojí. :/
4. /:Neplač, kamaráde, pro tu chajdu malou, :/
/:dřív než jaro přijde, postavíme novou. :/

Chlapci z Rikatáda

Hudba i text Bob Hurikán

- G
1. Chlapci z Rikatáda, ženou svoje stáda,
Gdim D⁷
přes mexickou hranici.
Ami
Zem se silně třese, stromy padaj v lese,
D⁷ G
před pistolí mířící.
Každý má svou krásku v srdci nosí lásku,
G⁷ C
pistol nízko u boku,
D⁷ G
neznaj strachu z Estakáda,
D⁷ G
zpívají si do kroku.
G Gdim D⁷
R. Rikatádo jak tornádo, žene se širou stepí,
koně říčí, chlapci křičí,
F^{#7} Hmi
šťěstí se na ně lepší.
D⁷ G
Rikatádo jak tornádo,
E Ami
mává sombrérem nad hlavou,
BdimHmi Emi Ami D⁷ G
Rikatádo jak tornádo, stále hýří náladou.
2. Z Rikatáda chlapci, prerie jsou dravci,
když to v baru neklape,
sem tam pistol třeskne, falešnej hráč klesne,

péra lítaj z kanape.
 Při grogu, whisky, džinu, mají z toho psinu,
 štouchají se do břicha,
 /: a pak celé Ri a Rikatádo,
 zpívá píseň do ticha. :/
 R.

Marta

Hudba i text Jarka Mottl

- C H⁷ C A⁷ D⁷ G⁷ C Ami D⁷mi G⁷
 1. Dusili jsme husu v boudě na primusu, bezvadně se připekla.
 C H⁷ C A⁷ D⁷ G⁷ C C⁷
 Pozvali jsme Martu mezi naše partu, ale ta nás vypekla.
 F C D⁷ G⁷
 Za komínem cosi vejskalo, ale nám se po tý Martě stejskalo.
 C H⁷ C A⁷ D⁷ G⁷ C G⁷
 A tak místo Marty mazali jsme karty, až se z toho blejskalo.
- C G⁷ C G⁷
 R. Marta je Marta, Martu zná celá parta, taky tam, kde Marta je i parta je.
 C G⁷ C C⁷
 Pro Martu, pro Martu kluk zradí ba i partu, jako rampouch na slunci hned roztaje.
 F C D⁷ G⁷
 Když někdo šilhá po Martě, je celá parta na vartě.
 C G⁷ C (G⁷)
 Jó, Marta je Marta, Martu zná celá parta, tam kde je Martička, je i partička.
2. Potkal jsem ji v lese, ona v ruce nese kytičku ze sedmikrás.
 Sotva jsem ji zočil, za smrček jsem skočil, celej jsem se touhou třás.
 Jářku, milá Marto, pojď ty sem, sedneme si spolu pod tisem.
 Ona se nelekla, než utekla, řekla: Pošli mi to dopisem!
 R.
3. Zeptejte se Marty, co používá na rty, jestli se vám pochlubí.
 Čím si barví vlasy, obočí a řasy, ona se jen zazubí.
 Na Sázavu táhnou průvody, v tom hledejte vážné důvody.
 Vyspěte se v lese, někde v lese, kde se vyvztekáte u vody.
 R.

Niagára

- D A⁷
 1. Na břehu Niagary, stojí tulák starý,
 D
 na svou první lásku vzpomíná.
 A⁷
 Jak tam stáli spolu, dívali se dolů,
 D
 až jim půlnoc spadla do klína.
- A⁷ D
 R. Teskně hučí Niagara, teskně hučí do noci,
 D⁷ G D A⁷ D
 /:komu vašeň v srdci hárá, tomu není pomoci:/
2. Střemhlav do propasti padá proud,
 na něm vidím tebe děvče plout,
 /:škoda že ten přelud krásný nelze obejmout:/
 R.

3. Osud tvrdou pěstí, zničil lidské štěstí
 i ten nejkrásnější jara květ
 i ten kvítek jara vzala Niagára
 a nevrátí jej nikdy zpět.

R.

Okoř

???

G

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
 D⁷ G
 vroubená je stromama,
 když jdu po ní v létě, samotěn na světě,
 D⁷ GG⁷
 sotva pletu nohama,
 C G A⁷ D⁷
 na konci té cesty trnité stojí krčma jako hrad,
 G
 tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
 D⁷ G
 začli sobě notovat.

G

D⁷

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
 G D⁷ G
 bílá paní šla už dávno spát,
 D⁷
 ta měla ve zvyku podle svého budíku
 G D⁷ G G⁷
 o půlnoci chodit strašívát,
 C G
 od těch dob, co jsou tam trampové,
 A⁷ D⁷
 nesmí z hradu pryč,
 G D⁷
 a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
 G D⁷ G
 on jí sebral od komůrky klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
 že byl Okoř vykraden.
 nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
 nikdo nebyl dopaden,
 šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
 místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
 dostal z toho zimmici.

Řeka hučí

Pedro Mucha

G

C G D⁷

G

1. Řeka huč-í v klínu rozervaných skal,
 C G A⁷ D⁷
 vítr skuč-í, jak by se všemu jen smál,
 Ami D⁷ G Emi A⁷ D⁷
 peřej kánoí zmítá, v dívce dlouho již skrytá
 G C G A⁷ D⁷
 mizí tís-eň, když slyší jeho píseň:

G C D⁷
 R: Poplujem spolu tam dolů tou přejí,
 G
 snad se tvé srdéčko té dálky nebojí,
 D⁷
 tam v zátočině je naše chajda malá,
 C G C G A⁷ D⁷
 skryt-á před světem, jak sis přála,
 G C D⁷
 pohádku lesů přenesu do tvých očí
 G
 a svět se s námi v té samotě zatočí,
 D⁷ G⁷ C G
 [: řeka nám píseň bude hrát,
 D⁷ G
 že tebe, děvčátko, stále mám rád. :]
 2. Měsíc, hvězdy na nebi jasně vzplály,
 proud jen šeptal, když před svou chatou stáli,
 šťasten byl ve své touze, tiskl, líbal ji dlouze,
 pak jí zpíval píseň, kterou rád míval:
 R:

Ruty-šuty

???

- A
1. Když projížděl jsem starým Colorádem,
 EE⁷
 tu uslyšel jsem výkřik vzdálený,
 A A⁷ D Dmi
 [: jel jsem podle hlasu a, k mému úžasu,
 E E⁷ A
 ležel tam muž k zemi skolený. :]
- A
- R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
 EE⁷
 ruty-šuty, Arizona má,
 A A⁷ D Dmi
 jel jsem podle hlasu a, k mému úžasu,
 E E⁷ A
 ležel tam muž k zemi skolený.
2. Sklonil jsem se k jeho obličejí,
 poznal jsem v něm svého dvojníka,
 [: jeho tělo bylo probodáno nožem,
 teplá krev mu z rány vytéká. :]
- R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
 ruty-šuty, Arizona má,
 jeho tělo bylo probodáno nožem,
 teplá krev mu z rány vytéká. :]
3. Privil ke mně hlasem zmírajícím:
 Příteli můj, padre jediný,
 [: byla to na mě léčka, já to nevěděl,
 a jako starej vůl jsem naletěl. :]
- R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
 ruty-šuty, Arizona má,
 byla to na mě léčka, já to nevěděl,
 a jako starej vůl jsem naletěl.

4. Když chceš, hochu, Arizonu znáti,
musíš umět jezdit, bít se, pít,
[: musíš umět střílet, ženy milovat,
potom můžeš Arizonu znát. :]

R: Ruty-šuty, Arizona, Texas,
ruty-šuty, Arizona má,
[: musíš umět střílet, ženy milovat,
potom můžeš Arizonu znát. :]

Rodné údolí

Tornádo

1. Cesta má přede mnou v dáli mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

R: Já volám: nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí,
já volám: nashledanou, nashledanou,
při vzpomínce srdce zabolí.

2. Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

3. Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

Zlatokop Tom

Hudba i text Ruda Harnisch

1. Tom dostal jednou nápad,
když přestal v boudě chrápat,
že má se něco stát, a že byl kluk jak jedle,
tak rozhodnul se hnedle a odjel na západ.
Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit
a pilu, mimoto prut a červy, do torny dal konzervy
a jel zlato vyhledat.

E

R. Ty jsi to moje zlato, které mám tak rád,
 A⁷ D G D
 vždyť ty mi stojíš za to život pro tě dát.
 G D
 Bez tebe zlato nic není,
 E A⁷
 jen ty jsi to moje (potě potě) potěšení,
 D
 zkrátka (a dobře)
 E A⁷ D
 ty jsi to moje zlato, zlato, zlatíčko. (kočičí)

2. Říkal, že je zlatokop o zlato ani nazakop,
 neznal jak vypadá. A jak dlouho kopal,
 tak dostal na to dopal, přešla ho nálada.
 Sebral si svoji kytáru, dal si nalejt whisky,
 brandy v bárú a za poslední nuget svý holce
 koupil puget a pak jí zazpíval:

R. Ty jsi to moje zlato, ...

Anděl

Hudba i text Karel Kryl

G Emi G D⁷

1. Z rozmlácenýho kostela, v krabici s kusem mýdla,
 G Emi G D⁷
 přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
 G Emi G D⁷
 Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému,
 G Emi G D⁷
 tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

G Emi G D⁷

R. A proto, prosím, věř mi, chtěl jsem ho žádat,
 G Emi G D⁷
 aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
 G Emi D⁷ G Emi D⁷ G
 co mě čeká a nemine, co mě čeká a nemine.

2. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
 debatující o Bohu a hraní na vojáky.
 Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
 to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.
 R.

3. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
 já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
 A tak jsem pozbyl anděla, on oknem uletěl mi,
 však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.
 R.

Bratříčku, zavírej vrátka

Hudba i text Karel Kryl

- Ami** **C**
1. Bratříčku, nevezlykej, to nejsou bubáci,
G **E7**
vždyť už jsi velikej, to jsou jen vojáci,
F **E**
přijeli v hranatých železných maringotkách.
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou, bratříčku, bojím se o tebe
na cestách klikatých, bratříčku, v polobotkách.
- Ami Emi Ami Emi Ami Emi** **Ami** **Emi**
R: Prší a venku se setmělo,
Ami Emi Ami Emi Ami Emi **Ami** **Emi**
tato noc nebude krátká,
Ami Emi F **Ami**
beránka vlku se zachtělo,
F **Ami** **E**
bratříčku, zavřel jsi vrátka?
3. Bratříčku, nevezlykej, neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami,
nesmíš mi vyčítat, jestliže nedojdeme.
4. Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se, bratříčku, cesta je rozbitá,
budeme klopýtat, zpátky už nemůžeme.
- R: Prší a venku se setmělo,
tato noc nebude krátká,
beránka vlku se zachtělo,
F **Ami F** **Ami F** **Ami F** **Ami**
bratříčku, zavírej vrátka! **Za-vírej vrátka!**

Hannibal

Karel Kryl

Ami Emi...

Po-d černým kloboukem
nosím si Hannibala
a tucet posvátných
bílých
neangažovaných slonů
vyprávím kolemjdoucím
nesmírně krásnou pohádku pro usnutí
zatímco okna periferních barabizen
velmi tiše

G
a velmi zřetelně
F

artikuluji poměrně bezvýznamná slůvka
miluji
miluješ
milují

C **Ami** **E**
jako nápoředa z nápořední budky
pod černým kloboukem
nosím si Hannibala
sedí si na lůžku
pojídá parmezán

a milánskou roštěnou
a moravský vrabce
a moje hlava je špatný stůl
k požívání špatných jídel
G F E

s nejhorší obsluhou
a když je nejvíc nespokojený
řekne mým čtyřem vlasům
G

hele podťte zahrajem si čtyřručně
D G D

Mikasa Sukasa
pod černým kloboukem
nosím si Hannibala
který je hubený fakír
a nohy má zkřížené
a hraje si na píšťalu
Rhythm and Blues
a tucet posvátných
bílých
neangažovaných slonů
sloupovými nohama počítá pět
podle návodu počítej pět
a dvanáct a pět jsou čísla
která jdou velmi špatně k sobě
D

jak říkal pan učitel
pod černým kloboukem
nosím si
G F E

kromě Hannibala
kromě tuctu posvátných
bílých
neangažovaných slonů
D G A D Emi

a kromě poloprázdného povrchu
poloprázdné lebky
ještě
čtvrt kila radosti
čtvrt kila smutku
pepř
sůl
a párátka do myšlének

Jeřabiny

Karel Kryl

- Emi H⁷
1. Pod tmavočervenými jeřabinami
Emi
zahynul motýl mezi karabinami,
C G Ami D
zástupce pro tyl šlápl na bělásku,
Ami Emi H⁷
zahynul motýl jako naše láska,
Emi H⁷ Emi
zahynul motýl jako naše láska.
  2. Na břehu řeky roste tráva ostřice,
prý přišli včas, však vtrhli jako vichřice,
nad tichou zemí vrčí netopýři

a národ němý tlučou oficíři,
a národ němý tlučou oficíři.

3. Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem,
koupím si láhev rumu v krčmě za rohem,
budeš se líbat v noci s cizím pánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem.

Král a klaun

Karel Kryl

G C G C G C

D C G C G C G C G

1. Král do boje táh', do veliké dálky,

C G D⁷ G

a s ním do té války jel na mezku klaun,

D C G C G C G C G

než hledí si stáh', tak z výrazu tváře

C G D⁷ G

bys nepoznal lháře, co zakrývá strach.

D⁷ G

Tiše šeptal při té hrůze: Inter arma silent musae,

A D⁷ C^{#7} D⁷

místo zvonku cinkal brněním,

C G C G C G C G

král do boje táh', do veliké dálky,

C G D⁷ G H C G A⁷

a s ním do té války jel na mezku klaun.

2. Král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice pátil a dobýval měst,
klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
jak smývali v páře prach z rukou a krev.
Tiše šeptal při té hrůze: Inter arma silent musae,
místo loutny držel v ruce meč,
král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice pátil a dobýval měst.

3. Král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,
když v noci byl klid, tak oklamal stráže
a, nemaje páže, sám burcoval lid.
Všude křičel do té hrůzy, ve válce že mlčí Múzy,
muži by však mlčet neměli,
král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.

4. Král do boje táh', a v červácích vlídných
zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun,
když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
klaun tušení neměl jak zahynul král:
kdekdo křičel při té hrůze: Inter arma silent musae,
krále z toho strachu trefil šlak,
klaun tiše se smál a zem žila dále
a neměla krále, klaun na loutnu hrál,
D⁷ G D⁷ G
klaun na loutnu hrál, klaun na loutnu hrál ...

Lásko!

Karel Kryl

Ami

1. Pár zbytků pro krysy na misce od guláše,
E Dmi E
milostný dopisy s partií mariáše,
Dmi
před cestou dalekou zpocený boty zujem
C E
a potom pod dekou sníme, když onanujem.

Ami G

- R: Lásko, zavři se do pokoje,
Ami G
lásko, válka je holka moje,
C G Ami G Ami E
s ní se miluji, když noci si krátím,
Ami G
lásko, slunce máš na vějíři,
Ami G
lásko, dvě třešně na talíři,
C G Ami G Ami E
ty ti daruji, až jednou se vrátím.

2. Dvacet let necelých, odznáček na baretu,
s úsměvem dospělých vytáhnem cigaretu,
v opasku u boku nabitou parabelu,
zpíváme do kroku pár metrů od bordelu.
R:

3. Pár zbytků pro krysy a taška na patrony,
latrína s nápisy, jež nejsou pro matróny,
není čas na spaní, smrtka nám drtí palce,
nežli se zchlastání svalíme na kavalce.

R:

E

Rec: Levá, dva!

R:

Morituri te salutant

Hudba i text Karel Kryl

Ami G Dmi Ami

1. Cesta je prach a štěrk a udusaná hlína
C F G⁷ C
a šedé šmouhy kreslí do vlasů
Dmi G C E Ami
a z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
G Emi Ami
a pírká touhy z křídel Pegasů.
F G⁷ C E Ami
A z hvězdných drah má šperk, co kamením se spíná,
G Emi Ami
a pírká touhy z křídel Pegasů.
2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
má v ruce štítky, v pase staniol,
[: a z očí chtíč jí plá, když háže do neznáma
dvě křehké snítky rudých gladiol. :]

G

R: Seržante, písek je bílý jak paže Daniely,

Ami

počkejte chvíli! Mé oči uviděly

G⁷

tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,

Ami

G⁷

seržante! Mávnou, a budem zasvěceni!

C

E

Morituri te salutant, morituri te salutant!

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídlo holubí,
[: a marš mi hrál zvuk děl, co uklidnění skýtá
a zvedá chmýří, které zahubí. :]

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
mosazná včelka od vlkodlaka,
[: rezavý kvér - můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bílá oblaka. :]

R:

Nevidomá dívka

Karel Kryl

C **Dmi** **C** **Dmi**
1. V zahradě za cihlovou zídkou,
C **Dmi** **C** **Dmi**
popsanou v slavných výročích,
C **Dmi** **E** **Ami**
sedává na podzim na trávě před besídkou
F **G** **E**
děvčátko s páskou na očích.

2. Pohádku o mluvícím ptáku
nechá si přečíst z notesu,
pak pošle polibek po chmýří na bodláku
na vymyšlenou adresu.

Ami **Dmi**
R: Prosím vás, nechte ji, ach, nechte ji,
Ami **G⁷**
tu nevidomou dívku,
Dmi **G⁷** **E**
prosím vás, nechte ji si hrát,
Dmi **Ami**
vždyť možná hraje si na slunce s nebesy,
F (**G**) **G** (**E**) **E**
jež nikdy neuvidí, ač ji bude hrát.

3. Pohádku o mluvícím ptáku
a o třech zlatejch jabloních,
a taky o lásce, již v černých květech máku
přivezou jezdcí na koních.

4. Pohádku o kouzelném slůvku,
jež vzbudí všechny zakleté,
pohádku o duze, jež spává na ostrůvku,
na kterém poklad najdete.

R:

Rec.=1.

5. Rukama dotýká se květů
a neruší ji motýli,
jen trochu hraje si s řetízkem amuletu,

jen na chvíli.

R:

Píseň Neznámého vojína

Karel Kryl

Rec: Zpráva z tisku: Obě delegace položily pak věnce na hrob
Neznámého vojína. A co na to Neznámý vojín?

- Ami** **E⁷**
1. V čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzantém,
Ami **E⁷**
černá saka a žena hrdiny pod paží s amantem,
Ami **E⁷**
kytky v dlaních a pásy smuteční civí tu před branou,
Ami
ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehranou.
F **G**
Co tady čumíte? Vlezte mi někam!
Ami **G**
Copak si myslíte, že na to čekám?
Ami **G⁷**
Co tady civíte? Táhněte domů!
Ami **F** **E⁷** **Ami** **E**
Pomníky stavíte, prosím vás, komu?
2. Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet,
pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.
Co tady civíte? Zkoušíte vzdechnout,
copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?
Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?
Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!
3. Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
ježto s těmi, co střílej' po sobě vůbec nic nemají,
mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.
Kolik vám platějí za tenhle nápad?
Táhněte raději s děvkama chrápat!
Ami **G** **G⁷**
Co mi to říkáte? Že šel bych zas? Rád?
Ami **F** **E** **Ami** **A⁶mi**
Odpověď čekáte? Nasrat, jo, nasrat!

Salome

Karel Kryl

- Ami** **C**
1. Něžná i proradná, krutá i bezradná,
G
plamen i červánek, ďábel i beránek,
E
cukr i sůl,
Ami **C**
u vůně hřebíčku, u rytmu střevíčků
G
císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil
E
království půl.

- Ami E Ami**
 R: Salome, noc už je na sklonku,
C
 Salome, podobnas' úponku,
G
 podobna kytaře pro svého vladaře,
E
 Salome, tančíš.
- R: Salome, stali už Křtitele,
 Salome, usměj se vesele,
 točíš se ve víru, ústa jak upíru
Ami C F E Ami C E
 krví ti planou, Salome, la la la ...
2. Noci už ubývá, císař se usmívá,
 pokojně mohu žít, všeho lze použít
 pro dobrý stát,
 možná ho napadlo prastaré říkadlo:
 dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse
 nemá se štkát.
- R: Salome, netanči, nechceš-li,
 Salome, hosté už odešli,
 jenom roj komárů dopíjí z pohárů
 krůpěje vína.
- R: Salome, trochu jsi pobledla,
 Salome, v koutku jsi usedla,
 víčka máš šedivá, nikdo se nedívá,
Ami E Ami C G E Ami
 Salome! Pláčeš ...? La la la ...

Veličenstvo Kat

Karel Kryl

- Dmi C Dmi**
 1. V ponurém osvětlení gotického sálu
F Gmi A
 kupčící vyděšení hledí do misálů
Dmi B^b C F C Gmi
 a houfec mordýřů si žádá požehnání,
Gmi Dmi A⁷ Dmi C
 vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat.
Gmi Dmi A⁷ Dmi
 : vždyť první z rytířů je Veličenstvo Kat.
2. Kněz-dábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
 pod fialovou komží láhev vitriolu,
 pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
 [: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :]
- F C B^b C**
 R: Na korouhvi státu je emblém s gilotinou,
F C B^b C
 z ostnatého drátu páchne to shnilotinou,
Gmi Dmi
 v kraji hnízdí hejno krkavčí,
Gmi A
 lidu vládne mistr popravčí.
3. Král klečí před Satanem na žezlo se těší
 a lůza pod platanem radu moudrých věší
 a zástup kacírů se raduje a jásá,
 [: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]

4. Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí stráže,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
[: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :]
- R: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.
5. Byl hrozný tento stát, když musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali zpívat,
a bylo jim to málo, poručili dětem
[: modlit se jak si přálo Veličenstvo Kat. :]
6. S úšklebkem Ďábel viděl pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr bratru škodil,
jen motýl smrtihlav se nad tou zemí vznáší,
[: kde v kruhu tupých hlav dlí Veličenstvo Kat. :]

Buráky

K. T. O.

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak se tu válejí v trávě a louskají buráky.
R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.
2. Plukovník sedí v sedle, volá: Yankeeové jdou! ,
ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
vidí slavnou armádu, jak louská buráky.
R:
3. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
a když se zeptají: Hrdino, cos' dělal za války?
Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky.
R:

Nelly Blay

K. T. O.

- G** **D**
1. Každý večer v ohradě já koně nechávám,
G **C** **D** **G**
v zanedbaný zahradě svou milou čekávám.
G **C** **G** **D**
R: [: Blay Nelly, ó, Nelly, je to dívka má,
G **C** **D** **G**
v kuchyni se otáčí, i milování zná. :]
2. Takovouhle paštiku, co ona umí péct,
za tu chtěl bych na kraj světa na rukou ji nést.
R:
3. Tuhle dívku Nelly Blay já nechci nechat být,
ona už to taky ví a hned si mě chce vzít.
R:
4. Tuhle dívku Nelly Blay, tu si vyberem,
paštičky jí v kuchyni pak všechny seberem.
R:

Zrádný banjo

K. T. O.

- G**
1. Slunce pálí jak ďas a za krátkej čas
D7
vzdáš hold suchej švestce,
sem, do žáru skal, psa bys nevyhnal,
G
a tím spíš žádný jezdce,
ptáci ani píp , i čtvernohej můj džíp
C
trávu nechce žrát,
G
než bych tu usnul nudou, i když vím, že trable budou,
D7 **G**
tak mně nezbejvá, než polku hrát.
- C** **G7**
R: Zas to zrádný banjo ve svejch rukách mám,
C
zas to zrádný banjo šátkem utírám,
F
do dlaní mě pálí tenhle hromskej krám,
C
radši bych ho vzal a do bazaru dal,
G7 **C** **D7** **G**
jenže pak bych tu zůstal sám-.
2. Slunce pálí si dál jako horkej tál,
v prstech praskaj' klouby,
je-li pondělí nebo snad úterý,
jó, po tom je mně houby,
kojot hledá tuň, i vestoje můj kůň
klidně zůstal spát,
než bych tu usnul nudou, i když vím, že trable budou,
tak mně nezbejvá, než polku hrát.
R:

Časy se mění

Bob Dylan / Kubišová + Neckář

- G** **Emi** **C** **G**
1. Sem pojdte blíž lidé, dny i týdny jdou
C **D**
a mraky se toulaj a vlny se dmou,
G **Emi** **C** **G**
a spustí se déšť na čtyřicet dní
Ami **D**
prší a záchrany není
C/D **G/D** **D**
musíš plavat nebo skončíš jak těžký kamení,
G **D** **G**
každý ví - časy se mění.
2. Jsi básník a píšeš o tajemství snů
a vidíš tak dál až do konce snů.
Bydlí v propasti slov a na poušti vět,
znáš podstatu lidského dění,
jednou jsi ztracen, zítra patří ti svět,
každý ví - časy se mění.
3. Jsi politik, jsi státník, jsi císař a stát,
víš kolik je zemí tak tolik je vlád.
A kolik je států tak tolik je měn
a peníze znamenají jmění
ten kdo je má může být zítra okraden,
každý ví - časy se mění.
4. Tátové a mámy přistupte blíž,
jsme vaše děti a s dětmi je kříž
zlobíme od mala nechcem jít spát,
teď ke spaní vhodná chvíle není.
Je za pět minut dvanáct a čas nechce stát,
každý ví - časy se mění.
5. Jsme mouchy, nic víc a pavouk je čas,
ten do sítě vteřin teď polapil nás
je jemná jak mech a tenká jak vlas
a nikde z ní úniku není.
Do denního spěchu zní přísloví hlas,
každý ví - časy se mění.

Modlitba

Hudba Jindřich Brabec, text Petr Rada)

D **EmiF#mi** **G** **F#mi** **Emi** **D**
Ať mír dál zůstává s touto krajinou.
Emi **D** **Emi**
Zloba, závist, zášť, strach a svár,
F#mi **G** **A** **A7** **C**
ty ať pomínou, ať už pomínou.

A7 **D** **Emi** **F#mi**
Teď, když tvá ztracená vláda věcí tvých
G **D** **A7** **D**
zpět se k tobě navrátí, lidé navrátí.

C **D** **G**
S oblohy mrak zvolna odplouvá
C **D** **Hmi**
a každý sklízí setbu svou.

G[#]dim   **Ami**
 Modlitba má, ta ať promlouvá k srdcím,
F   **E⁷**   **A**   **Hmi**   **Emi**   **A⁷**
 která zloby čas nespálil jak květy mráz, jak mráz.

Ať mír dál zůstává s touto krajinou.
 Zloba, závist, zášť, strach a svár,
 ty ať pominou, ať už pominou.
 Teď, když tvá ztracená vláda věcí tvých
 zpět se k tobě navrátí, lide navrátí.

Zvonkoví lidé (Ring-o-ding)

Marta Kubišová

- C**   **G**   **F**   **G**
 1. Za mořem nejhlubším, za horou vysokou,
C   **G**   **F**   **G**
 za lesem smutnějším, než oči dětí jsou,
F   **G**
 křídla vran, tichých vran,
F   **G**   **C**
 devět řek vede tam. Poslouchej ...
2. Za bránou tisící, tam zvonková je zem
 a lidé zvonkoví v ní zvoní celý den,
 pro váš pláč, pro váš smích,
 ring-o-ding, i pro váš hřích. Poslouchej ...
3. V ulicích z perleti a lístků okvětních,
 domečky skleněné a z křídel motýlích
 barevný vodopád,
 má barev víc, než můžeš znát. Poslouchej ...
4. A lidé zvonkoví ve zvoncích zrození,
 když se stane neštěstí, svým zvonkem zazvoní
 ring-o-ding, ring-o-ding,
 ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...
5. Nemocní se uzdraví a slunce začne hřát,
 auta se vyhnou a kdo nemoh, může vstát,
 ring-o-ding, ring-o-ding,
 ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...
6. Přichází i mezi nás, i mezi námi jsou,
 na první pohled je nepoznáš, když po ulici jdou,
 zazvoní, když přijde čas,
 kde by mlčky stál každý z nás. Poslouchej ...
7. Já zpívám pohádku pro děti zvonečků,
 pro vlásky holčiček, pro ouška chlapečků,
 ring-o-ding, ring-o-ding,
 ring-o-ding, ring-o-ding. Poslouchej ...
8. Až jednou vyrostou, pak jistě zazvoní,
 mí lidé zvonkoví ve zvoncích zrození
 pro váš pláč, pro váš smích,
 ring-o-ding, i pro váš hřích. Poslouchej ...
- Ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ring-o-ding-o-ding.

Chcíply dobrý víly

Daniel Landa

- F#mi** **E** **F#mi**
1. Vydal jsem se do říše lesů, hledat víly, ty z pohádky,
E **F#mi**
naději si s sebou nesu, netěším se na cestu zpátky.
E **F#mi**
Trním a ostružím drápu se dál, až na kraj světa, kde najdu víly,
E **F#mi**
a mému nápadu každéj se smál, všechno bych vyměnil jen za tu chvíli.

Hmi **F#mi**
R: /: Kdy na louce tancujou, svobodu milujou
A **E**
až já je uvidím tak půjdu rovnou k nim
Hmi **F#mi**
úplněk osvítí bílí luční kvítí
A **E**
to jejich hlas vzbudí důvěru v nás. :/

2. Na konci pěšiny ohně plály a kolem sedělo plno divnejch stínu,
o svý životy mariáš hrály a poslali mě tam na mítinu.
To je prej mítina? Spíš nějaká louka, do černý tmy oblečená,
už bolejí oči, jak pilně koukám, jestli tu netančí průsvitná žena.

R:

- Gmi** **F** **Gmi**
3. A pak jsem uviděl ty mrtvý těla, na louce leželi, oděny v bílý.
F **Gmi**
Jak kámen náhrobní skála tam čněla, byly to chcíplý dobrý víly.
F **Gmi**
K tamtěm stínům jsem se vrátil, i oni hledali kdysi dobrý víly.
F **Gmi**
Pár slov jsem s nima ztratil a pak jsme na cestu vyrazili.

Cmi **Gmi** **B** **F**
R: /: U strmý skály zábrany zůstaly viděl jsem chvíly chcíplý dobrý víly
Cmi **Gmi** **B** **F**
svědomí zmizelo a mě se zachtělo vykročit z řady a tak jsem zpátky tady. :/

R: /: Bojovat o štěstí se zapnutou pěstí nečekat, že víla dobrá by ožila
Proti zlu zlem, ale nestát se grázlem jak ti, co zabili malý dobrý víly. :/

Jó, ulice

Daniel Landa

- Ami**
1. Jeho otec se sebou měl problémů dost,
Dmi **Ami**
a v bohatý rodině taky nevyrost.
Ami
Vlastní matka nevěděla, jestli ho má ráda,
E **Ami**
stalo se co muselo, když ukázal jim záda.
Ami
Problémovej parchant furt by si jen hrál,
Dmi **C** **E**
učit se mu nechtělo, už ve školce se rval
Ami
a když pořád slyšel co tu chce ten šmejda,
E **Ami**
jediný ho napadlo, mezi svejma bejt.

DmiAmi E Ami

- R. Jó, ulice je jako sen,
duše v plamenech, děsně dlouhej den.
Jó, ulice, teď patřej sem,
noc je královna, no problem.
2. Tak poprvé v životě našel kamaráda,
s ním si nechal na rameno vytetovat hada.
Spolu to snad jednou někam dotáhnou,
když na těžkejch křižovatkách blbě nezahnou.
- Hodně lidí spojil, jak ocel tvrdej rock.
Jsou démoni ulic a pro vostatní šok.
A chtěli by i milovat, o nic hůř než vy,
na ulici lécej si svý duše bolavý.
R.
3. Někdy je i nejhůř, krev často všechno zkazí.
Vopruz je když jeden do druhýho nůž vrazí.
Jinde zase večer slzy provázej,
to mladí lidi s bágla z domu odcházej.
R.

Motýlek

Daniel Landa

Emi F

1. Ty jsi holka nebezpečná,
C Emi
naše láska bude věčná
Emi F
uvěř tomu že jsme bohatí,
C Emi
šťěstí nám teď šlape na paty
Emi F
prachy z tý banky máme celý,
C Emi
ani jsme tam moc nestříleli

G

- R1: Hotel u cesty, symbol nešťěstí
Ami Emi
ty chceš tedka spát, to se musím smát
G
klepem na dveře, teplá večere.
Ami Emi
V bílý posteli noční veselí
Ami Emi
v bílý posteli noční veselí.

2. Proč jsi tenhle hotel vybrala
a mě ses vůbec na nic neptala
když jsem tam to auto viděl stát,
začal sem se o nás trochu bát
teď banda fízlů jak v hororu,
do oken se šplhá nahoru na nás.

- R2: V tom pajzlu jsme v hajzlu
ti co znají teď nás mají,
skoro svítá, teď to lítá
v bílý posteli mi tě odstřelí
v bílý posteli mi tě odstřelí.

3. Sakra něco vlítlo mezi nás,
nevodcházej, ještě není čas

zkus to přemoct aspoň na chvíli,
škoda ze tě takhle trefili
já doufám, že tě to moc nebolí,
k svátku ti dam novou pistoli - velkou.
R2:

Emi, C, Emi, C

4. Vypadáš jak když spíš,
houkačky neslyšíš
tak ty jsi mi takhle utekla
nejkratší cestou do pekla.
Výstřely práskaj tmou,
já letím za tebou
teď!!!
R2:

Pozdrav z fronty

- Emi D G Hmi**
1. Nádhernej večer, tak začínám psát
C D D#
a víno mi dodalo sil,
Emi D G Hmi
Bůh mi byl svědkem, když měl jsem tě rád,
C D D#
to tenkrát snad ještě byl.

2. Tvý dopisy všechny jsem tisíckrát čet,
v nich stálo, jak v tvém klínu spím,
však s posledním volnem se roztránil svět,
v němž nikdy tě neopustím.

Ami D Emi
* Pak u vlaku ty, cizí žena,
Ami D Emi
promiň mi, že jsem ti lhal,
Ami D Emi C
ještě teď slyším tě toužebně sténat,
Emi C D Emi
tu tvoji fotku jsem roztrhal.

3. Už nepřijdu nikdy tou pěšinu k vám,
víš, já jsem teď tady, ty tam,
u díry v blátě se sám sebe ptám
a sám si i odpovídám.

** Proč u vlaku jste stály na mě jste se smály,
ty a moje máma, starší cizí dáma.
Dětskej pokoj? K smíchu! Po večerním tichu,
rozhovory vážnou, vždyť mám duši prázdnou,
vzpomínky jen bolí, ať už na cokoli,
ztracenej je klíč, už abych byl pryč,
zpátky se chci vrátit, ne se tady ztratit,
fronta zpátky láká, domov pro vojáka.

4. Když země je rozrytá polibky děl
a hvízdání protíná vzduch,
píše ti kacír, co do pekla chtěl,
pro mámení barevnejch stuh.

5. Pro tenhle okamžik nemůžu lhát
a utíkat, jak malej kluk,

ať jinej zabuší u vašich vrat,
mě uhranul polnice zvuk.

** Když zatroubí nám k boji, tak to za to stojí,
nenávisť i láska, kolem země praská,
plameny se mají, když si s náma hrají,
pak nastane klid a my snad můžem jít,
každej do svý díry, bez Boha a víry,
z ušlápnutejch branců zbyla banda kanců,
tak se teda mněj a něco si přej,
než se nebe zřítí a tak skončí žití.

* A tak posílám ti pozdrav z fronty,
oheň už přestává hřát,
víno je silný a teploučký střílny,
přijmou mě s láskou až odejdu spát.

Čerešničky

Moravská z Kopanic

- G** **C G**
1. Čerešničky, čerešničky, čerešně,
E **Ami G D**
vy ste sa ně rozsypaly na cestě.
A **A⁷** **D**
/: Kdo vás najde, ten vás posbírá,
D⁷ **G** **D⁷** **G**
já som mala včera večer frajíra. :/
2. Bol to frajír malovaný ak rúža,
toho bych si vyvolila za muža.
/: Ani bych mu robit nedala,
jenom ako rúžu bych ho chovala. :/
3. Ako rúžu, ako rúžu červenů,
ja bych bola jeho ženů milenu,
/: ja bych bola jeho lilija
a on moja rúža, rúža červená. :/
4. A keď bych ho, a keď bych ho dostala,
pak bych se mu, pak bych se mu vysmála,
/: robiť bude a já tancovať,
preca já si umím chlapca vychovat. :/

Černé oči

Česká

- D** **A⁷ D** **H⁷**
1. Černé oči, jděte spát, černé oči jděte spát,
Emi **A⁷** **D** **A⁷ D**
však musíte ráno vstát, však musíte ráno vstát.
2. /: Ráno, ráno, raničko, :/
/: dřív, než vyjde sluníčko. :/
3. /: Sluníčko už vychází, :/
/: má milá se prochází. :/
4. /: Prochází se po rynku, :/
/: nese smutnou novinku. :/
5. /: Novinečku takovou, :/
/: že na vojnu verbujou. :/

6. /: Když verbujou, budou hrát, :/
/: škoda hochů nastokrát. :/

Dobrá noc, má milá

Slovenská

- Ami Dmi Ami E Ami**
1. Dobrá noc, má milá, dobrá noc,
Ami Dmi Ami E Ami
nech ti je sám Pánbož na pomoc!
C G C Emi G⁷ C E
/: Dobrá noc, dobre s-pi,
Ami Dmi Ami E Ami
nech sa ti snívajú sladké sny. :/
2. Dobrá noc, má milá, dobrá noc,
nech je ti sám Pánbož na pomoc!
Dobrá noc, dobre spi,
nechsa ti snívajú o mne sny.

Išiel Macek do Malack

Slovenská

- Dmi A**
1. Išiel Macek do Malack šošovičku mláčic,
Dmi A Dmi
zabudol si cepy doma, musel sa on vráćic.
D⁷
R. Ej, Macejko, Macejko, ko-ko-ko-ko,
G
zahraj mi na cenko, ko-ko-ko-ko,
Gmi A
na tú cenkú strunu, nu-nu-nu-nu,
Gmi D
ej, dzunu, dzunu, dzunu, nu-nu-nu-nu!
2. Zahral Macek dzunu, dzunu, potom prestal hráći,
husle sa mu rozsypaly, cepom po nich mláčil.
- R. Ej, Macejko, ...

Já jsem muzikant

Česká

- D A⁷ D A⁷ D**
1. Já jsem muzikant a přicházím k vám z české země.
A⁷ D A⁷ D
My jsme muzikanti, přicházíme k vám.
A⁷ D A⁷
Já umím hráći. My umíme taky.
A⁷ D A⁷
A to na housle. Jak se na ně hraje?
D A⁷ D
/: Fidli, fidli, staré vidli, fidli, fidli, housličky. :/
2. ...
A to na basu. Jak se na ni hraje?
Stála basa u primasa, za kamnama stála,
jak primaska zatopila, basa sama hrála.

3. ...

A to na trumpetu. Jak se na ni hraje?

/: Já rád játra, ty rád játra, on rád játra trumpeta. :/

4. ...

A to na bubínek. Jak se na něj hraje?

/: Bumtarata, bumtarata, bumtarata, bubínek. :/

Kdyby tady byla taková panenka

Jihočeská

G

1. /: Kdyby tady byla taková panenka,

D⁷

G

která by mě chtěla. :/

C

G

/: Která by mě chtěla syna vychovati,

D⁷

G

přitom pannou býti. :/

2. /: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti. :/

/: Ty by jsi mě musel kolébku dělati,

do dřeva netíti. :/

3. /: Kdybych já ti musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :/

/: Ty bys mi musela košiličku šíti,

bez jahel a nití. :/

4. /: Kdybych já ti měla košiličku šíti,
bez jahel a nití. :/

/: Ty by si mě musel žebřík udělati,

až k nebeské výši. :/

5. /: Kdybych já ti musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :/

/: Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu. :/

Když jsem já sloužil

Česká z Berounska

D

A⁷

1. Když jsem já sloužil to první léto,

Emi

A⁷

D

A⁷

D

vysloužil jsem si kuřátko za to.

A⁷

A to kuře krákoře běhá po dvoře,

D

A⁷

D

má panenka pláče doma v komoře.

2. Když jsem já sloužil to druhé léto,
vysloužil jsem si kachničku za to.

A ta kačka bláto tlačká

a to kuře krákoře běhá po dvoře,

má panenka pláče doma v komoře.

3. ... husičku ...

A ta husa chodí bosa, ...

4. ... vepřika ...
A ten vepř jako pepř, ...
5. ... telátko ...
A to tele hubou mele, ...
6. ... kravičku ...
A ta kráva mléko dává, ...
7. ... botičky ...
A ty boty do roboty, ...

Když jsem šel z Hradišťa

Moravská

1. Když jsem šel z Hradišťa z požehnání,
potkal jsem děvčicu z nenadání.
/: Potkala mě, poznala mě,
červené jablůčko dávala mně.:/
2. Že jsem byl šohajek nerozumný,
vzal jsem si jablůčko z ruky její.
/: Jak jsem jedl, tak jsem zbledl:
Už ťa dom, děvčico, nezavedu.:/
3. Neber si, synečku, co kdo dává.
Z takových jablůček bolí hlava.
/: Hlava bolí, srdce zpívá:
Všecko, cos miloval, konec mívá.:/

Kolíne, Kolíne

Česká

1. Kolíne, Kolíne, stojíš v pěkné ro--vi-ně!
/: Šenkuje tam má milá, má panenka rozmilá,
šenkuje tam ve víně.:/
2. Přišel tam Pepíček, měl na stranu klobouček,
/: dal si nalejt máz vína a při tom si zazpívá:
Kolínečku, Kolíne.:/

Na tu svatú Katerinu

Moravská ze Slovácka

- G** **D⁷** **G**
1. Na tu svatú Katerinu, katerinskú nedělu,
Ami **D⁷** **G**
verbovali šohajička na vojnu,
Emi **D⁷** **G**
verbovali šohajička na vojnu.
Sama královna, sama královna
D⁷ **G**
ceduličku psala, ceduličku psala,
aby šohajka, aby šohajka
D⁷ **G**
na vojnu dostala, na vojnu dostala.
D⁷
Čobogaj, nebogaj, čáry nebogaj,
G
čobogaj, nebogaj, čáry nebogaj,
D⁷
čobogaj, nebogaj, čáry nebogaj,
G
bogaj, bogaj, bogaj, bogaj, čáry nebogaj.
2. Prečo ste ho verbovali, verbovali v nedělu,
prečo ste to nenechali na stredu?

Nezacházej slunce

Jihočeská

- G** **Ami**
1. Nezacházej slunce, nezecházej ještě,
D **C** **D**
já mám potěšení, na dalekej cestě,
G **Hmi** **Emi** **G** **Ami** **D** **G**
já mám potěšení, na dalekej cestě.
2. Já mám potěšení, mezi hory doly,
/:žádnej neuvěří, co je mezi námi:/
3. Mezi námi dvěma, láska nejstálejší,
/:a ta musí trvat, do smrti nejdelší:/
4. Trvej lásko, trvej, nepřestávej trvat,
/:až budou skřiváci, o půlnoci zpívat:/

Okolo Hradce

Česká

- D E A⁷
1. /: Okolo Hradce v malé zahrádce rostou tam tři růže. :/
D G A⁷ D A⁷ D
/: Jedna je červená, druhá je bílá, třetí kvete modře. :/
D A⁷
R. Vojáci jdou, vojáci jdou, bože jaká je to krása,
D
vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za sebou,
D⁷ G
vojáci jdou, vojáci jdou, každé dívčí srdce jásá,
D A⁷ D
když vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za sebou.
2. /: Kobyłka malá, kovát se nedá, kováři nechce stát, :/
/: tak jako má milá, když se na mě hněvá, hubičku nechce dát. :/
3. /: Kobyłka malá, kovát se dala, kováři postála. :/
/: tak jako má milá, když se udobřila, hubičku mi dala. :/

Piju já

Moravská ze Slovácka

- D
1. Piju já, piju já, už jsem prepil všecko,
G D A⁷ D
ešče mám prepíjat z koňa sedélečko,
G D A⁷ D
ešče mám prepíjat z koňa sedélečko.
2. Piju ...
ešče mám prepíjat tebe, galánečko!
3. Piju ...
ešče mám prepíjat ženě rubáčisko.

Študentská halenka

Česká zlidovělá

- C G⁷ F
1. /: Študentská halenka, ta je tuze tenká. :/
G⁷ C G⁷ C
/: Na ní se vyspala, poctivost ztratila nejedna panenka. :/
2. /: Nejedna panenka, nejeden mládenec, :/
/: který tu panenku, poctivou frajerku, připravil o věnec. :/
3. /: Kdyby se poctivost, ta mrška, na poli rodila, :/
/: nejedna panenka, študentská frajerka pro ní by chodila. :/

To ta Hel'pa

Slovenská

- Dmi G Dmi G Dmi A⁷ Dmi
1. To ta Helpa, to ta Helpa, to je pekné mesto
Dmi G Dmi G Dmi A⁷ Dmi
a v tej Helpe, a v tej Helpe švarných chlapcov je sto.
B^b C⁷ F C F A⁷
Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vóli,
Dmi G Dmi G Dmi A⁷ Dmi
len za jedným, len za jedným srdiečko ma boli
B^b C⁷ F C F A⁷
Koho je sto, toho je sto, nie po mojej vóli,
Dmi G Dmi G Dmi A⁷ Dmi
len za jedným, len za jedným srdiečko ma boli
2. Za Janíčkom, za Palíčkom krok by nėspravila,
za Ďuríčkom, za Mišíčkom Dunaj preskočila.
Dunaj, Dunaj, Dunaj, Dunaj, aj to širé pole,
len za jedným, len za jedným, počesenie moje.

Už se ten tálinskej rybník nahání

Česká

- D
1. Už se tan tálinskej rybník nahání,
G D E A⁷
dosahá voděnka k samému kraji;
D A⁷ G A⁷ D
/: dosahá dosahuje, cestičku zaplavuje. :/
2. Vyjdi ty, cestičko, vyjdi z vody ven,
po které jsem chodil s mým kamarádem,
/: chodíval ve dne, v noci, pro tvoje modré oči. :/

Vínečko bílé

Hudba i text Fanoš Mikulecký

- C G⁷ C F C
1. Vínečko bílé, si od mé milé,
F G⁷ C G⁷ C
budu ťa pít, co budu žít, vínečko bílé,
F G⁷ C G⁷ C
budu ťa pít, co budu žít, vínečko bílé.
2. Vínečko rudé, si od té druhé,
budu ťa pít, co budu žít, vínečko rudé,
budu ťa pít, co budu žít, vínečko rudé.
3. Vínečka obě, frajárky moje,
budu vás pít, co budu žít, vínečka obě,
budu vás pít, co budu žít, vínečka obě.

V širém poli studánečka

Hudba i text Fanoš Mikulecký

- D G D
1. V širém poli studánečka kamenná,
Emi A⁷ D Hmi H⁷ EmiA⁷ D
a v ní voda, voděnka, a v ní voda studená,
Emi A⁷ D Hmi H⁷ EmiA⁷ D
a v ní voda, voděnka, a v ní voda studená.
  2. Išlo divča, išlo v sukni červenej,
Podaj ty ně, šohajku, podaj vody studenej,
Podaj ty ně, šohajku, podaj vody studenej.
  3. Dyž sem podal ze studánky voděnku,
dojdi večer, šohajku, dám ti za to huběnku,
dojdi večer, šohajku, dám ti za to huběnku.

Budu všechno co si budeš přát

Janek Ledecký

- G G C G G C
1. Záplavou u-prostřed pouště všedních dní
G G G⁷C D G
G G G⁷C D
houslistou, co tvoje struny rozezní
Emi C D G
mužu být když si to budeš přát
  2. Požárem co rozpálí tě doběla
zlodějem co státní banku udělá
mužu být když si to budeš přát
- R: Bláznem co staví na poušti most a dešti tančí pro radost
Emi C D
budu všechno co si budeš přát
- G D H⁷ Emi
slunečním světlem a pulnoční tmou, tvou stopou v písku ztracenou
Emi C D G
budu všechno co si budeš přát a ještě k tomu rád
3. Šachistou co pátým tahem dává mat
svítáním ve tmě kde začala ses bát
můžu být když si to budeš přát
- R:
- E^b E^b C C E^b E^b D D
solo:
- R:
- G G⁷ C D G
- *: Máš to mít když si to budeš přát
Máš to mít když si to budeš přát
Máš to mít když si to budeš přát
Máš to mít když si to budeš přát

Pěkná, pěkná, pěkná

Janek Ledecký

- A D A D
1. Pro tvůj dech, já skočím po zádech,
A D A D
z mostu, co střídá jména,
A D A D
pro tvý vlasy vstoupím do Armády spásy,
C E A D A D
ať padne měna, si tak pěkná, pěkná, pěkná.
2. Pro tvůj hlas, chvíli pozastavím čas,
mám v Greenwichi svý známý,
pro tvý nohy najdu v sobě skrytý vlohy,
nejsou to fámy, jsi tak pěkná, pěkná, pěkná.
3. Pro tvůj nos, po žhavým uhlí bos,
já přejdu tam a zpátky,
pro tvůj smích, v létě opatřím ti sních,
noci sou krátky a ty pěkná, pěkná, pěkná.
- D G D G D G D G
R. Možná, že vrásky nezastavím a stříbrem vlasy ti ztěžknou
D G D G
a cizí krásky dobudou Řím,
F G
budou ho drancovat, pálit a milovat,
A D A D
i kdybych vzplál jak pochodeň, nikdy nezapomeň,
C E
zůstaneš dál pěkná, pěkná, pěkná.
Zůstaneš dál pěkná, pěkná, pěkná.

Proklínám

Janek Ledecký

- Ami F Dmi C G
1. Prázdněj byt je jako past, kde růže uvadnou
Ami F Dmi G
Potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou
C Ami F C G
Píšeš, že odcházíš, když den se s nocí střídá
Ami F Dmi G
Vodu z vína udělá, kdo dobře nehlídá
C G Ami F C
R. Píšeš: Proklínám, ty tvoje ústa proklínám
G Ami F
Tvoje oči ledový, v srdci jen sních
C G Ami F C
Sám a sám, ať nikdy úsvit nespatriš
G Ami
Na ústa mříž, oči oslepnou
F C
Ať do smrti jseš sám
2. Tvoje oči jsou jak stín a tvář den když se stmívá
Stromy rostou čím dál výš, a pak je čeká pád
Sám s hlavou skloněnou, všechny lásky budou zdání
Potisící čtu tvůj dopis na rozloučenou
- R. Proklínám ...

Sliby se maj plnit o Vánocích

Janek Ledecký

D D⁷majAm G
1. Soumrak má náskok, hvězdy jsou o trochu níž,
D D⁷maj Am G
možná, že je to zdání, možná jsme si o kousek blíž.
D D⁷maj D⁷ G
Bylo nám šestnáct a výjimečně napadl sníh,
F C D A D
řek' jsem, sliby se maj plnit o Vánocích.

D D⁷maj Am G
D D⁷maj Am G

2. Rychle se stmívá a voní cukroví,
v kostele zpívaj a nikdo se nedoví,
nešli jsme na mši, nechali klíče ve dveřích,
touhy a sliby se maj plnit o Vánocích.
3. Nejhezčí dárek jsem dostal a je to už let
ptal jsem se smím, řekla's musíš a to teď hned.
Sfoukla jsi svíčku, bylo dost světla v ulicích,
řeklas sliby se maj plnit o vánocích,
sliby se maj plnit o Vánocích.
4. Občas tě potkám, řeknem si stěží pár vět
chtěli jsme navždy, jenže bylo nám šestnáct let,
a když sfouknu svíčku, dodnes slyším tvůj smích,
a pak, že sliby se maj plnit o Vánocích.
- *: Tak píšu ti přání, lehký a bílý jak sníh
PS: sliby se maj plnit, aspoň o Vánocích.

Kouřová

Lokálka / Jiří Zmožek

G D
1. Kouřím rád, a je to na mně, doufám, znát,
Emi C G
kouřím rád, chci cévám trochu dýmu dát,
C G
častokrát, když rodina jde večer spát,
Ami D G
zvoní soused, abych si s ním šel zabáňat.

2. Fajčenie mám zo všetkého najradšej,
údené sú moje p-úce najkrajšie,
fajčenie, som ako zadymené pako,
tuhá sparta a pť ráz prepálené sako.

Ami D G Emi
R: Kašlání, kaš-anie zdravě zní, zdravo znie,
Ami D G
táto melódia ozaj ...,
C G
dusím se, a mé dýchací trubice
Ami D G
nikotinem se mění v černé hadice.

3. Dýmání je to, co máme společné,
dýmám rád, však okolí je nevděčné,
častokrát, když kolegové chtějí spát,
zvonky vypnou a jdou kancelář vyvětrat.
R:

4. Sípání je to, co máme společné,
sípám rád, mít čistý hlas je zbytečné,
častokrát, když nikde nechtějí mě znát,
[: dám si čouda, a zvonky začnou znít a hrát. :]

Amerika

Lucie

G D Am
Nandej mi do hlavy tvý brouky
G
A Bůh nám seber beznaděj
D Am
V duši zbylo světlo z jedný holky
G
Tak mi teď za to vynadej
D Am
Zima a promarněný touhy
G
Do vrásek stromů padá dešť
D Am
Zbejvaj roky asi ne moc dlouhý
C G
Do vlasů mi zabroukej... pá pa pá pá
F#7 Em G
pá pa pá pá
D Am
Tvoje oči jenom žhavý stíny
G
Dotek slunce zapadá
D Am
Horkej vítr rozezní mý zvony
C G
Do vlasu ti zabroukám... pá pa pá pá
F#7 Em G
pá pa pá pá
D Am
Na obloze křídla tažnejch ptáků
G
Tak už na svý bráchy zavolej
D Am
Na tváře ti padaj slzy z mraků
G
A Bůh nám sebral beznaděj
D Am
V duši zbylo světlo z jedný holky
G
Do vrásek stromů padá dešť
D Am
Poslední dny hodiny a roky
C G
Do vlasů ti zabrouká... pá pa pá pá
F#7 Em G
pá pa pá pá

Černí andělé

Lucie

A G D A G D A G D A G D
A G D
Sex je náš dělá dobře mně i tobě
A G D
Otčenáš bejby odříkej až v hrobě
A D G
Středověk neskončil středověk trvá
A D G
Jsme černí andělé a ty jsi byla prvá

A G D A G D

Sex je náš padaj kapky z konců křídel
Nevnímaš zbytky otrávených jídel
Středověk neskončil, středověk trvá
Jsme černí andělé a ty jsi byla prvá holka

A G D

A.I.D.

Sex je náš dělá dobře mně i tobě
Otčenáš bejby odříkej až v hrobě
Tu svou víru neobrátiš, má krev proudí v tobě - nevíš
O kříž se teď neopírej, shoříš v týhle době - no no
Středověk neskončil, středověk trvá
Jsme černí andělé a ty jsi byla prvá holka

A. I. D. S.

Sex je náš padaj kapky z konců křídel
Nevnímaš zbytky otrávených jídel
A tu svou víru neobrátiš, má krev proudí v tobě - nevíš
O kříž se teď neopírej, shoříš v týhle době - no no
Středověk neskončil, středověk trvá
Jsme černí andělé a ty jsi byla prvá holka
Středověk neskončil, středověk trvá
Jsme černí andělé a ty jsi byla prvá holka
Středověk neskončil, středověk trvá
Jsme černí andělé a ty jsi byla prvá kluk

Dotknu se ohně

Lucie

Em

Já chci bejt sám,

Am

snad se ztratíš

D

Nebudem se bavit o divadle,

Em

zchudlým a rozpadlým

Chci zůstat utajen, vzpomínky lonskejch doteků
Viděl jsem čistý nebe nad stromy, svítlo slunce bylo po dešti
Dotknu se ohně

C

D

Em

Hledej, hledej, hledej mně mezi kousky popela

C

D

Em

Hledej, hledej, vím že si to takhle vůbec nechtěla

C   **D**   **Em**
 Hledej, hledej, možná uhodíš se do čela
C   **D**   **Em**
 Hledej, hledej, mně mezi kousky popela
 Po ránu a k večeru, probouzíš se a jdeš spát
 Po ránu a k večeru, se rodí opuštění
 Zapadáš se sluncem, ne nejsem s tebou
 A to je všechno, už chci bejt sám
 Dotknu se ohně
 Hledej, hledej, hledej mně mezi kousky popela
 Hledej, hledej, vím že si to takhle vůbec nechtěla
 Hledej, hledej, možná uhodíš se do čela
 Hledej, hledej, mně mě mezi kousky popela
C   **D**   **Em**
 Město usíná a je to zvláštní
C   **D**   **Em**
 Za tmy mne vítr zvedá s prachu odkud jsem přiletěl
C   **D**   **Em**
 Divný divný, byl jsem mezi kousky popela
C   **D**   **Em**
 Dotýkal se ohně, i když ne docela
 Kolem tebe projdu se zavřenýma očima
 Jsou šedý, šedý a vlhký je je je je je
 Město usíná a je to zvláštní...

Chci zas v tobě spát

Lucie

G G⁷maj Em C G G⁷maj Em C D
G   **Hm**
 Mlčíš a svět je fany záhadou,
Em   **C**
 stává se pro mě hany, když dračí drápy tnou,
G   **Hm**
 temnice tmavá vříská, bleskne tmou,
Em   **C**
 mý vlasy loučí víská, letí nad vodou
D
 a hrubý síly vzývám,
C   **G**
 snídám bezpráví,
D
 tvý voči v hlavě vídám,
A
 je to všechno jedna velká síla,
Em
 jestli se vážně hodíš,
C
 nevím nejdu spát,
D
 na kolej kluky vodiš a
C
 ráno se chceš brát,
Em
 jestli se ke mně hodíš,
C
 snad jdu k tobě spát,
D
 s láskou se vůní brodíme,

C
 postelový království
D **C**
 za koně nechce se mi dát,
C **D**
 jsem na tom stejně
D **Em**
 mám tě rád,
C **D**
 jablkem, jablkem nejsi,
Am
 kousnu hloubš a zlíbám tě celou **D**
C
 mersi, jó mersi, tak opustit zoufalců ráj,
D
 chci zas v tobě spát.

Em Em Em Em C C Am Am C D

Říkáš, že svět je krásnej, svět je zlej,
 až naše hvězda zhasne, haudy haudy hej,
 štěstím se lůza rodí, neříkám,
 hledá pravdu, rodí, neví, nesvlíká
 se láska
 a hrubý síly vzývám,
 snídám bezpráví,
 tvý voči v hlavě vídám,
 je to všechno jedna velká síla,
 jestli se vážně hodíš,
 nevím nejdu spát,
 na kolej kluky vodiš a
 ráno se chceš brát,
 jestli se ke mně hodíš,
 snad jdu k tobě spát,
 s láskou se vůní brodíme,
 postelový království
 za koně nechce se mi dát,
 jsem na tom stejně
 mám tě rád,
 jablkem,
 jablkem nejsi,
 kousnu hloubš a zlíbám tě celou
 mersi, jó mersi, tak opustit zoufalců ráj,
 chci zas v tobě spát.

Em Em Em Em C C Em Em C D

Em
 Sami se k břehům kloníme,
C
 sami jak bezvládněj proud,
Em
 sami se proti vlnám stavíme,
C
 sami se chcem zbavit těch pout,
Em
 sami se k břehům kloníme,
C
 sami jak bezvládněj proud, **D**
Em
 sami se proti vlnám stavíme.

C **D**
 Jsem na tom stejně
D **Em**
 mám tě rád,

C
jablkem,
D
jablkem nejsi,
Am
kousnu hloubš a zlíbám tě celou **D**
C
D mersi, jó mersi, tak opustit zoufalců ráj,
Em
D chci zas v tobě spát.

Medvídek

Lucie

- D**
1. Dlouhá noc a mě se stýská moc
pro tebe malý dárek mám.
Em
Přes hory přes ploty
A **D**
medvídek z Bogoty už letí.
2. Medvídek plyšový na cestě
křížový - Bůh ho ochrání.
Em
Před smečkou římskejch psů
A
a jejich úřadů
G **A**
ti posílá lásku co v bříšku má.
- B^b** **D**
R. Medvídek z Bogoty usnul a sní
B^b **D**
na kříži z Bogoty spí.
Em
Za třicet stříbrných
A
z medvídka padá sníh
G
no a ti římští psi
A **D**
ho sjíždějí na saních o Vánocích.
3. Nesvatá hodina medvídka proklíná
že odhodil korunu bez trnů
medvídek ospalý pod křížem pokleká
chce pít.
4. Kalichem sladkost medvídka
napustí do bříška, jak to má rád.
Koruna plyšová, vánoční cukroví,
nikdo se nedoví o svatozáři trnový.
R.
- Hm**
*: Medvídku probud' se, prober se vstaň,
psi se už sbíhají, připrav si dlaň
A
slunce zas vychází cítíš tu zář,
tlapky dáš v pěst, nebo nastavíš tvář.

B^b D
Římskejm psům a jejich úřadům
B^b A
Maxipes Herodes vánoční slib dal dnes.
R.

Panic

Lucie

A D
Jsem skoro panic - není to lehký,
A D
nešel bych za nic do nějaký děvky.
A D
Jedině ty jsi stvoření křehký -
Hm
víla, kterou stvořil jsem si v hlavě
D A D
abych o ní mohl mluvit před klukama
Co s ní dělám - je udýchaná,
je pořád se mnou - zamilovaná
A kluci všechno sežerou mi z ruky zobou -
nafouk jsem jim hlavy
ó to mě baví, i když jsem panic a to mě trápí,
kdy už to bude - půjdu se opít o óó

Vždyť jich znám tuny, moderních slečen
za čtyři rumy - byl bych jim vděčen
ale to není to, co tady hledám
mojí víle z vyšších sfér se
žádná nevyrovná nic jim nedám,
i když jsem panic,
i když to bolí, tak ani za nic
- to za to stojí - klapoty sanic - oóó ...

Ptali se mě jestli jsem už něco měl s nějakou holkou
a já jim řek', že jasně
ptali se mě kolik jsem jich stačil poznat
a já jim řek' že spousty
ptali se mě co jsem s nima dělal
no a já jim řek', že úplně všechno
řekli mi: To už jseš teda velkej chlap
a já jim řek' no jasně

A G
Jsem skoro panic - není to lehký,
D A
nešel bych za nic do nějaký děvky.
Když ty jsi jiná - neokoukaná
jsi pořád se mnou - zamilovaná.
Jsem skoro panic - není to lehký,
nešel bych za nic do nějaký děvky.
Když ty jsi jiná - neokoukaná
jsi pořád se mnou - zamilovaná.

Jsem skoro panic - není to lehký,
nešel bych za nic do nějaký děvky.
Když ty jsi jiná - neokoukaná
jsi pořád se mnou - zamilovaná.

Pohyby

Lucie

E

1. Dělán pohyby
hejbám bokama
rukama nohama
A
vlasama zádama.

2. Dělán pohyby
svlíkám se do naha
věřím na rozum
a to mi pomáhá.

G F# E

R. Lásko miluju tě.

3. Dělán pohyby
těla v útoku
chlastám a polykám
hodinky v rozkroku.

G F# E

*: Lásko vem mě s sebou
Lásko vem mě s sebou
Lásko vem mě s sebou
Lásko vem mě s sebou
Lásko vem mě s sebou
Lásko vem mě s sebou

Sen

LUCIE CD '94 Černý kočky mokry žaby

G C

1. Stíny dnů a snů se k obratníku stáčí
G C
Ruce snů černejch se snaží zakrýt oči
Am G
Světlo tvých prozradí proč já vím
Am C D
S novým dnem že se zas navrátí

2. Mraky se plazí, vítr je láme
Stíny tvý duše rozplynou se v šeru
Ve vlnách opouští po hladinách mizí
A měsíc nový stíny vyplaší

G

R: Proud motýlů unáší strach
C
Na listy sedá hvězdnej prach
Em D
Proletí ohněm a mizí stále dál
G
Neslišný kroky stepujou
C
V nebeském rytmu swingujou
Em D
Že se ráno, že se ráno vytratí

3. Stíny dnů vyrostou a zmizí
Nebeský znamení, rosvěcujou hvězdy
Všechno ví z povzdálí řídí naše kroky
A měsíc nový stíny vyplaší

R: Proud motýlů .....

S tebou

Lucie

A
Jsi tělo čínský sauny
E
jsi čokoládová květina
G D
jsi amazonka, z který pára stoupá
A
ležím vedle tebe v blátě
E
a trpím nedostatkem slov
G D
ty jsi mě předběhla mý představy hoří
A E G D
Já vím a teď to nezkusit tak to skončí
A E G D
já to vím teď to nezkusit tak to skončí
A E
Tak na tebe čekám
G D
na tvoje řádky na tvůj úsměv co letí z dálky
A E
tak na tebe čekám
G D
na tvoje řádky na tvůj úsměv co letí z dálky
C G D A
Něco mě táhlo strašně se ztrapnit
C G A
to jsem já a sám
C G D A
pomáháš i když se tři hodiny známe
C G A
budu rá-d s tebou
Jako paranoidní princ na tebe žárlím
jestli nejsi děvka v arabskym harému
ale ne ty voči to bude běh na dlouhou trať
tvoji vůni omamný květiny chci mít
tak na tebe čekám
na tvoje řádky na tvůj úsměv co letí z dálky
tak na tebe čekám
...
tak na tebe čekám
...
A
Jediný na co myslím seš jen a jenom ty
E
jako uděláme aby jsme byli šťastni
G
je mi jedno kdy to bude v příštím století
D
čekám na to celej život tak se teď nezblázním
tak na tebe čekám
na tvoje ústa na tvoje oči na tvoje vlasy na tvůj dech
na tvoji vůni
tak na tebe čekám
na tvoje řádky na tvůj úsměv co letí z dálky
tak na tebe čekám
...

C G
 R. Zná jen pár figlů,
 D A Emi
 jak se valej holkám šrouby do hlavy,
 C G
 pár hloupejch figlů,
 D
 ty mu na to skočíš
 A Emi
 za pár dní to chlápka otráví.
 Emi C D Hmi C Ami Emi Hmi Emi

3. Mám tu ruce v kapsách dlaně se mi potí
 nejvíc ze všeho mám chut' se prát
 pár na solar a lovu zdar
 tak to bych zvlád.

4. Znáš mě já jsem blázen málokdo mě zkrotí
 já si na třetího nechci hrát
 tak čert ho vem teď já tu jsem
 jak žhavej drát

R. Zná jen pár figlů
 jak se valej holkám šrouby do hlavy
 pár známejch figlů
 ty mu na to skočíš
 za pár dní to chlápka otráví.

C G
 R. Zná jen pár figlů
 D A Emi
 jak se valej holkám šrouby do hlavy
 C G
 pár známejch figlů
 D
 já tu ve tmě házím
 A
 já tu ve tmě házím
 Emi
 zapálený sirky do trávy.
 Emi C D Hmi C Ami Emi Hmi Emi
 ;

Šťastnej chlap

Lucie

G D G D G
 Emi Hmi D
 1. Holky za padesát budete tu stát,
 G Emi Hmi D
 dámy na inzerát, já vám nechci dát
 Ami
 povídá si se mnou až moc netečně,
 Emi C
 z toho chce se mi smát
 G D G
 a stojí tu šťastnej chlap - jedem!
 2. Holky za padesát všechny je mám rád
 trochu si vydělat potom dobře vdát
 procházím se tady asi zbytečně
 z toho chce se mi smát
 a stojí tu šťastnej chlap - jedem!

3. Holky můžou tu stát nastydlý mindy
jednu asi mám rád pomůžu jí z bryndy
doufám že to nebude tak zbytečný
spolu budem se smát
a stojí tu šťastnej chlap - tak jo!

4. Její šéf už mě zná jde po mý kůži
nuž mi pod žebro dá a dech zúží
netvářím se možná nejvíc statečně
z toho chce se mi smát
a stojí tu šťastnej chlap - jedem!

G D
/: Mám ji asi rád a nemám padesát :/ 4x

Já nemám ráda muže

Hana Hegerová + Waldemar Matuška

1. Marně si hlavu lámu, proč muži většinou
neradi vidí dámu chladnou a nečinnou,
nedávno přišel jeden, milej a něžnej byl,
a doopravdy jemně, jemně mne oslovil:

D A⁷
R: Vy byste pořád seděla a nevydala hlásku,
D
a to se přece nedělá a já vás varuju,
G B^b D
tak abyste to věděla, tak já vám vyznám lásku,
A⁷ D
tak abyste to věděla, tak já vás miluju.

Dmi A⁷ Dmi
2. Já nemám ráda muže, kteří se vnucujou,
A⁷ Gmi A⁷
za prachy oni u žen si štěstí kupujou,
Gmi A⁷ Gmi A⁷
to nejsou muži pro mne, mě nejspíš získá si
Dmi A A⁷ D
ten, který přijde skromně a tiše prohlásí:
R:

3. Ten, který přišel včera do naší ulice
za večerního šera, byl hezkej velice,
oči mu něžně planou, jak se tak u mne ptá,
a když mu řeknu ano , tak tiše zašeptá:
R:

Jó, třešně zrály

Waldemar Matuška

C G C
1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
E⁷ Ami F G⁷ C G
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
C G C
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
E⁷ Ami F G⁷ C G⁷
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.
C Ami Dmi G⁷ C
R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,

E⁷ AmiF Dmi G⁷ C
 sladký třešně zrály, a j-ak to bylo dál?
 2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
 tak tam vám holka stála a bourák opodál,
 a moc sa na mne smála, zdálky už se smála,
 i zblízka se pak smála a já se taky smál.
 R:
 3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
 dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
 ať nechám ty svý stáda, že léta pilně strádá,
 jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.
 R:
 4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
 milá hezká dámo, zač bych potom stál,
 ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
 moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.
 R:
 5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
 sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
 a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
E⁷ AmF Dmi G⁷ C G^{#7} C
 sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Když máš v chalupě orchestrion

Waldemar Matuška

G
 Když máš v chalupě orchestrion,
D⁷
 nevádí že do ní fičí.
 Naráz ustanou zloby a shon
G
 i ten kůl v plotě zas vzkličí.
C
 Štěstí si nekoupíš za milion
G
 a přece ti na dosah leží.
A⁷
 Když máš v chalupě orchestrion,
D⁷
 přeslechneš rád i hodiny na věži.
G
 Když máš v chalupě orchestrion,
C D⁷ G
 nevnímáš, jak ten čas běží.

Kristýnka

G
 1. Stejně voní žluté květy šafránu,
D⁷
 jako tvoje jméno, Kristýnko,
 stejnou chuť má vítr, co je po ránu,
G
 jako tvoje vlasy, Kristýnko,
 stejnou barvu, jako mívá oliva

C

mají tvoje oči, Kristýnko,
G
 stejně jako nouze mě to bolívá,
D7 G
 když ty nejsi se mnou, Kristýnko.

2. Stejnou píseň, jakou tlukou slavíci,
 tluče tvoje srdce, Kristýnko,
 tobě samo nebe slétlo do lící,
 jak jsi krásná, moje Kristýnko,
 jak je hladké portugalské hedvábí,
 hladší je tvá paže, Kristýnko,
 žádná jiná na světě mně nevábí,
 jí chci jenom Tebe, Kristýnko.

3. Tolik jasu žádná hvězda nemívá,
 kolik jeho v tobě, Kristýnko,
 tobě snd i v noci světla přibývá,
 věnuj mi ho trochu, Kristýnko,
 hezčí nežli karafiýt v zahradě,
 hezčí je tvůj úsměv, Kristýnko,
 mám tě rád a ostatní je nasnadě,
 [:chci být navždy s tebou, Kristýnko :]

Míle

Waldemar Matuška / Bob Dylan

G C G Emi

1. Míle a míle jsou cest, které znám,
G C D
 jdou trávou i úbočím skal,
 jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
 a já na všech s vámi stál,
 proč ale blátem nás kázali vést
 a špínou třísnilí šat?

C D G Emi

R: To ví snad jen déšť a vítr kolem nás,
C D G
 ten vítr, co začal právě vát.

2. Míle a míle se táhnou těch cest
 a dál po nich zástupy jdou,
 kříže jsou bílé a lampičky hvězd
 jen váhavě svítí tmou,
 Bůh ví, co růží, jenž dál mohly kvést,
 spí v hlíně těch práchnivých cest?
 R:

3. Dejte mi stéblo a já budu rád,
 i stéblo je záchranný pás,
 dejte mi flétnu a já budu hrát
 a zpívat a ptát se vás,
 proč jen se úděl tak rád mění v bič
 a proč že se má člověk bát.
 R:

Růže z Texasu

Americká lidová, slova Ivo Fišer

- C** **C⁷** **F** **C**
1. Jedu takhle večer stezkou dát stádu k řece pít,
Ami **D⁷** **G⁷**
v tom potkám holku hezkou, že jsem až z koně slít'.
C **C⁷** **F** **C**
Má kytku žlutejch květů, snad růží co já vím.
A⁷
Znám plno hezkejch ženskejch k světu,
Dmi **G⁷** **C**
ale tahle hraje prim.
- C⁷(D, E, F)** **F(G, A, H)** **C(D, E, F)**
R. Kdo si k-azíš smysl pro krásu, ať s tou a nebo s tou,
Ami(H, C, D) **D⁷(E, F, G)** **G⁷(A, H, C)**
dej říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
C(D, E, F) **C⁷(D, E, F)** **F(G, A, H)** **C(D, E, F)**
Ať máš kolťák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
A⁷(H, C, D) **Dmi(E, F, G)** **G⁷(A, H, C)** **C(D, E, F)** **F** **C**
svoji žlutou růží z Texasu budeš pořád mít už rád.
- D** **D⁷** **G** **D**
2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým
Hmi **E⁷** **A⁷**
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
D **D⁷** **G** **D**
Tak já se klidně nabíd', že půjdu s ní a rád
H⁷ **Emi** **A⁷** **D**
a že se dám i zabít, když si to bude přát.
R.
- E**
3. Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl
a dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh'
přát, ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.
R.
- F**
4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít
a žiju jenom pro ni a chtěl bych si ji vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
tak pořád v duchu hladím, tu růží voňavou.
R.

Sbohem, láska

Waldemar Matuška / Hughes Aufray

- C** **F** **G** **C** **F** **G**
1. Ať bylo mně i jí tak šestnáct let,
C **Ami** **D⁷** **G⁷**
zeleným údolím jsem si ji ved',
C **C⁷** **F** **Fmi**
byla krásná, to vím, a já měl strach, jak říct,
C **G⁷** **C** **F** **C**
když na řasách slzu má velkou jako hrách.
- C⁷** **F** **Dmi** **Emi** **Ami**
R: Sbohem, láska, nech mě jít, nech mě jít, bude klid,
Dmi **G⁷** **C** **C⁷**
žádněj pláč už nespraví ty mý nohy toulavý,

F Dmi Emi Ami
 já tě vážně měl moc rád, co ti víc můžu dát,
 Dmi G⁷ C F C
 nejsem žádný ideál, nech mě jít zas o dům dál.

2. A tak šel čas, a já se toulám dál,
 v kolika údolích jsem takhle stál,
 hledal slůvka, co jsou jak hojivej fáč,
 bůhví, co jsem to zač, že přináším všem jenom pláč.
 R:

Rec: Já nevím, kde se to v člověku bere - ten neklid, co ho tahá
 z místa na místo, co ho nenechá, aby byl sám se sebou
 spokojený jako většina ostatních, aby se usadil, aby dělal
 jenom to, co se má, a říkal jenom to, co se od něj čeká, já
 prostě nemůžu zůstat na jednom místě, nemůžu, opravdu, fakt.
 R:

Sedm dostavníků

Waldemar Matuška

Emi A G F[#] Emi A G F[#] Emi
 Emi D
 1. Plání se blíží sedm dostavníků,
 Emi D
 stačí jen mávnout, a jeden zastaví,
 Emi C D Emi
 sveze tě dál za pár slov a díků
 C D Emi D Emi D Emi
 ten kočí, co má modrý oči laskavý.
 Emi D Emi
 R: Heja heja hou, dlouhá bude cesta,
 D Emi
 dlouhá jako píseň, co mě napadá,
 D Emi
 heja heja hou, sám když někdy stojím,
 C D Emi
 sám proti slunci, který právě zapadá.
 2. Víím, že se dneska hvězdy nerozsvítí,
 neklidní ptáci maj' hlasy laskavý,
 vyprahlá tráva už velký deště vítá,
 ty deště, co i moje stopy zahladí.
 R:

Slavíci z Madridu

Waldemar Matuška

Dmi Ami E Ami Dmi Ami E Ami
 Ami E Ami
 1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
 E Ami
 horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
 E Ami
 víím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
 E Ami
 kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.
 Dmi Ami
 R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
 E Ami
 nechte mě příjemně snít,

Dmi   **Ami**
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
E   **Ami**
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
R:

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.
R:

Tisíc mil

Hudba H. West, J. Plante, text Ivo Fischer

G   **Emi**
1. V nohách mám už tisíc mil,
Ami   **C**
stopy déšť a vítr smyl,
Ami   **D⁷**
a můj kuň i já jsme cestou znaveni.

G   **Emi**
1..Těch tisíc mil, těch tisíc mil
Ami   **C**
má jeden směr a jeden cíl,
Ami   **D⁷**   **G**
bílej dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráň a příkřej sráz,
modrá tuň a bobří hráz,
táta s mámou, kteří veřej dětskej snům.

2..Těch tisíc mil, těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starej, známej, bílej dům.

3. V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil,
cestu znám a ta se ta k nám nemění.
R1.

4. Kousek dál a já to vím,
uvidím už stoupat dým,
šikmej štít nad střechy ční k nebesům.
R2.

Už koníček pádí

text Ivo Fischer

1. G^7 C G
Znám zem plnou mlíka a buclatejch krav,
 D^7 G
kde proud řeky stříká na dřevěnej splav.
 G^7 C G
Mám jediný přání, snům ostruhy dát
 D^7 G
a pod známou strání zas kuličky hrát.
- R. Už koníček pádí a zůstane stát,
až v tý zemi mládí, kde já žiju rád.
A slunce tam pálí a pořád je máj
a ceny jsou stálý a lidi sed maj.
2. Kde všechno je známý, zvuk tátovějch bot
a buchtý mý mámy a natřenej plot.
Z něj barva už prejská, ale mně je to fuk,
já, když se mi stejská, jsem jak malej kluk.
R.
3. V tý zemi jsou lípy a ve květech med
a u sudů pípy a u piva led.
A okurky v láku a cestovní ruch
a hospod jak máku a holek jak much.
- R. A slunce tam pálí a pořád je máj
a ceny jsou stálý a lidi se maj.
Už koníček pádí a zůstane stát,
až v tý zemi mládí, kde žiju tak rád.

Cest la vie

Martin Maxa

1. C F
A co má být, tak jsem to já,
 Ami G
kdo z kola ven, musel dnes jít,
 C F
cest la vie, co nadělám,
 Ami G
beztak jsem vás nemusel mít,
 C
tak co má být.
- R. AmG C G C
Ó spěte si v postelích s nebesy,
 $AmiG$ C G C
ó stejně vás zubatá jednou vyděsí,
 $AmiG$ C G C
ó a pak vás s celou tou nóblesou,
 $AmiG$ C G Ami
ó kdoví kam jednoho rána odnesou,
 G C
na márách ponosou.
2. Dnes teda já, zítra kdoví,
můžeš to být právě tak ty,
cest la vie, co naděláš,
jednou je hůř, jindy zas líp,
tak co má být.

R. Ó nech je spát v postelích s nebesy,
ó beztak je zubatá jednou vyděsí,
ó a pak je s celou tou nóblesou,
ó kdoví kam jednoho rána odnesou,
na márách ponesou.

Céčka, sbírá céčka

Michal David

G

1. Dostal jsem právě písemný vzkaz,
Emi
prý se mnou dlouho ztrácela jen čas,
C
uteče spousta vody v řece,
D
než ji zas potkám v diskotéce.

2. Může být z nás dvou světový pár,
jestli se zmůžu dát jí věčný dar,
až mi to dojde, vrátit se s ním,
bez ní se ploužák nenaučím.

G

Emi

C

R. Céčka, sbírá céčka, v tom je ta léčka
D

a já jsem o tom neměl ani zdání,

G

Emi

C

céčka, že sbírá céčka, tak co mi brání,

D

G

Emi

C

D

jen abych sehnal je a běžel za ní.

3. Po městě bloudím od krámu krám,
někde i loudím, jinde se jen ptám,
korunou cinkám, že na to mám,
nikoho vůbec nedojímám.

4. = 2.

R.

R.

R. (do ztracena)

Colu, pijeme colu

Michal David

G

Emi

D

G

1. Colu, pijeme colu, není to náhoda že u jednoho stolu,

Emi

diví, asi se diví,

G

co je to za kluka, že mlčí a jen civí.

C

D

G

Jsem tý holce nejspíš k smíchu v tomhle tichu, úplným tichu.

2. Colu, kdo pije colu, zaplatí, zvedne se a neodejdem spolu,
nejde, dnes mi to nejde,
jsem trochu nesmělý a čekám, kdy to přejde.

Jsem tý holce nejspíš k smíchu v tomhle tichu, úplným tichu.

G D G D
 R. Koho to napadlo, dát na zeď zrcadlo,
 Emi D Emi D
 vidím se vedle ní politej červení,
 G D G D
 kouknu jí do očí, v krku mi zaskočí,
 Emi D Emi D
 zkouším se nadechnout, hlas nechce poslechnout.

C D G
 Jsem tý holce k smíchu v tomhletom tichu, úplným tichu.

3. Colu, pijeme colu, není to náhoda že u jednoho stolu,
 hlavu, ztratil jsem hlavu,
 jestli nic neřeknu, tak rozplyne se v davu.

Jsem tý holce nejspíš k smíchu v tomhletom tichu, úplným tichu.
 Jsem tý holce nejspíš k smíchu v tomhletom tichu, úplným tichu.

R.

Jsem tý holce nejspíš k smíchu v tomhletom tichu, úplným tichu.

R. (souběžně s Colu, pijeme colu)

Decibely lásky

Hudba Michal David, text Richard Bergman

C G Ami F C G Ami F C
 Ó, ó, ó .....

C G Ami F G
 1. Čas je bit díky naší touze,
 C G Ami F G
 chladnej pot teď po tvářích nám stéká,
 C G Ami F G
 reflektor, ten umí stovky kouzel,
 C G Ami F G
 tak se dá žít jenom v diskotékách.

2. Diskžokej zas má nás všechny v hrsti,
 pouští nám to, co se nejvíc líbí,
 muzikou nás neúnavně hostí,
 hraje dál ty písne, co nám slíbil.

B^b F G
 R. Ten, kdo sem dneska přišel, ten se nenapálil,
 Ami G
 dneska to tu prostě žije!

B^b F G
 Udělal by chybu, kdo by se hned vzdálil,
 Ami C G
 kdo by tuhle diskotéku míjel.

C F G C F G
 Ó, ó, ó decibely lásky, ó, ó, ó to je muzika,
 C F G C F G C
 ó, ó, ó decibely lásky, ó, ó, ó zbytečně se neříká.

3. Je to fajn a má to atmosféru,
 muzika sem proudem řeky vtéká,
 do uší, pak někam do éteru,
 tak se dá žít jenom v diskotékách.

4. = 2.

R.
 Ó, ó, ó decibely lásky, ó, ó, ó to je muzika (do ztracena)

Děti ráje

Michal David

- G** **Emi** **C** **D**
1. S láskou kráčíme jak blázni létem,
G **Emi** **C** **D**
den je bez problému, náš je čas,
G **Emi** **C** **D⁷**
stále se nám nechce stát a stárnout,
G **Emi** **C** **D**
víme, co říct, když se ptáte nás.
- G** **Emi**
R. Nám to vyjde, co chcem máme, s větrem v zádech počítáme,
C **D** **G**
máme vůli, nám to vyjde, všechno vyjde nám,
Emi
nám to vyjde, máme zájem, nejsme zlí, jsme děti ráje,
C **D** **G**
dětem ráje, těm to vyjde, jako vám, tak nám.
2. = 1.
R.
R. (do ztracena)

Discopříběh

Michal David

- E** **A** **E**
1. Ať je třicet pod nulou a táta naštvanej, to nevadí,
A **E**
můžu místo průsvihů a bejt i nešťastnej, to nevadí,
A **H** **C[#]mi** **A**
jen když jsem teď šťastnej, že ty tu jseš,
H **C[#]mi** **A** **H**
mně vážně je krásně, že se mnou jdeš, kam já chci.
- E** **A**
R. Áááá, žiju si svůj discopříběh,
E **A**
jéjéjéje, všechno se nám otevírá,
E **A**
nánánána, všechno je to správně načatý.
- E** **A**
Áááá, žiju si svůj discopříběh,
E **A**
jéjéjéje, už nám jede naše tramvaj,
E **A**
nánánána, ve který jsme jenom já a ty.
2. Je mi krásně, že mi teď nic vůbec nevadí, nic nevadí,
můžu ztratit občanku a slítnout ze střechy, to nevadí,
jen když jsem teď šťastnej, že ty tu jseš,
mně vážně je krásně, že se mnou jdeš, kam já chci.
- R.
R. (do ztracena)

My máme prima rodiče

Michal David

- G** **Emi**
1. My máme prima rodiče, nebudou volat hasiče,
C **E**
když oknem vyvalí se sloup dýmu,
Ami **D**
tuší, že máme zkoušky z nikotinu.
2. Až budem desky obracet, omládnou nejmíň o dvacet,
na sebe klidně můžou vzít džíny,
i když jsou z jejich písni evergreeny.
- G** **Emi**
1.. Mejdan, mejdan podle plánu,
C **D**
podobá se flámu a tak skončí k ránu, za úsvitu.
- G** **Emi**
2.. Mejdan, mejdan skončí k ránu
C **D** **E**
a tak podle plánu, za úsvitu oslavíme maturitu.
- A** **F#mi**
3. My máme prima rodiče, nekoukaj dírkou na klíče,
D **F#**
vědí, že semtam pusu dát zvládnem,
Hmi **E**
zas jeden předmět, kdy snad nepropadnem.
4. Nosí nám další chlebičky, v kuchyni mejou skleničky,
přitom si připomenou pár fórů,
kterým se tenkrát smály v Semaforu.
- 1..
R2.
H
1.. 3x ...do ztracena

Největší z nálezů a ztrát

Michal David

- C** **C/G#(E)** **Ami** **C**
1. Neboj se, to neskončí, já se s ničím neloučím,
F **Dmi** **C** **C/G#**
jsem rád, že s tebou jsem.
- C** **C/G#** **Ami** **C**
Nemám život přečtenej a netuším, co lidi chtěj,
F **Dmi** **F** **G**
jen vím, co od něj teď čekám já.
- C** **E7** **E**
R. Nesnáším loučení, jsem dál a v hlavě mě máš,
Ami **Gmi** **C7**
mně na tom záleží, to zlý a hloupý smaž,
F **G**
já už přišel na to, proč mám tě rád,
Emi **Ami** **Dmi** **C** **F** **G** **C**
na to, že láska je největší z mých ná - le - zů a ztrát.
2. Vozíme se po schodech, líbáme se v podchodech,
jdem dál svou pasáží.
Jezdím s tebou tramvají a v automatu s tebou jím,
jsme pár, těch co láskou hladoví.
- R.
R.

Nonstop

Michal David

D A
1. Tátovi nesmím zkřížit krok, pro něj jsem pouhej diskocvok,
D
pro mámu pořád jen dítě jsem, brácha ten, hlídá jen svůj job,
A D
stál se zněj velkej pán a snob, kdo jsem já, to nemaj ponětí.

Hmi G A
Nemůžou znát mý nápady, ty pěkně v sejfu mám,
Hmi G A
jen tobě můžu vážně říct, jsem vítr hurikán,
D A
já chci žít nonstop, krásně a nonstop
G A D
a s tím, co přijde mám chuť se rvát.

D A
R. Nonstop, já chci žít nonstop,
G A D
a s tím, co přijde mám chuť se rvát.

2. Život je senza dívání, jenomže dá to koumání,
vymyslet, jak by se zmáknout dal, nejsem už dítě mejdanů,
teď jsem svůj, tím už zůstanu, jenomže, to právě jen ty víš.

Už nejsem dítě mejdanů, už nejsem módní hit,
láká mě vůně prima dnů a chci je nonstop žít,
já chci žít nonstop, krásně a nonstop
a s tím, co přijde mám chuť se rvát.

R.
R.
R.

Šoumen

Michal David

C Ami
Stalo se to patýho září, můj brácha s vážnou tváří,
F G
přišel mi sdělit zprávu, že je táta a já, že jsem strejc.

C
1. To je teda věc, stal se ze mě strejc,
brácha mi řek', tenhle malej je tvůj synovec,
F C
to je zázrak, to je zázrak.

2. Dělán na něj kuk, ty seš hezkej kluk,
čím se stane, co z něj bude, to mi není fuk,
to je zázrak, je to zázrak.

C F C
R. [Šoumen, tohle dítě bude teda šoumen,
F
kterej lidem padnout nedá,
C F C F G
šoumen, kterej bude lidi z trablů zvedat.:]

C
3. Je to senzace, má sklon k muzice,
nechce kaši, nechce dudlík, jenom zpívat chce,
to je zázrak, je to zázrak.

4. Jednou kritici, smeknou čepici,
před klukem, co stal se přes noc hvězdou stálicí,
to je zázrak, je to zázrak.

R.

R. (do ztracena)

Variace na renesanční téma

Vladimír Mišík / Václav Hrabě

Ami F G Ami
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
F G Ami
zavřete dveře na petlice, zhasněte v domě všechny svíce
F G Ami C G/H Ami C/G D
a opevněte svoje těla, vy, kterým srdce zkameněla.
F D F

Ami F G Ami
Láska je jako krásná loď, která ztratila kapitána,
F G Ami
námořníkům se třesou ruce a bojí se, co bude zrána,
F G Ami
láska je jako bolest z probuzení a horké ruce hvězd,
F G Ami C G/H Ami C/G
které ti oknem do vězení květiny sypou ze svatebních cest.
D F

Ami F G Ami
Láska je jako večernice plující noční oblohou,
F G Ami
naš život hoří jako svíce a mrtví milovat nemohou,
G Ami C G/H Ami C/G D F Ami
mrtví milovat nemohou ...-

Jez

Ivan Mládek

- A E⁷ A E⁷
1. Na vodu už jezdím jenom s Vendou, s Vendou,
A E⁷ A
do kanoe nevlezu už s Bendou, s Bendou,
Hmi E⁷ A F^{#7}
Jenda Benda nemožný je zadák,
H⁷ E⁷
nemá vlohy a je laj-, laj-, lajdák,
A F^{#7}
von ví, že šumí les, že kvete bílý bez,
H⁷ E⁷
že v dáli hárá pes, že vysouší se mez
A F^{#7}
a že mostem cloumá rez, že říčka jde skrz ves,
H⁷ F⁷ E⁷ A
ale nevšimne si, že se blíží jez, jez, jez.
2. Jel jsem tuhle Ohři s Jendou Bendou, Bendou,
proč já, houska, nejel radši s Vendou, Vendou,
Jenda Benda sjel na vodu mělkou,
spáchal v lodi díru vel-, vel-, velkou,
já měl náladu zlou, von zničil keňu mou,
už nikdy, houpy hou, s ní nepoplují mhou,

tedy šetřím na novou, na laminátovou,
už ji chci mít v létě na dovolenou, -nou, -nou.

Jožin z bažin

Ivan Mládek

1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
Řádí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky a jmenuje se Jožin.

R: Jožin z bažin močálem se plíží,
Jožin z bažin k vesnici se blíží,
Jožin z bažin už si zuby brousí,
Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.
Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
platí jen a pouze práškovací letadlo.

2. Projížděl jsem Moravou směrem na Vizovice,
přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
Živého či mrtvého Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!

R:

3. Říkám: Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček.
Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

R: Jožin z bažin už je celý bílý,
Jožin z bažin z močálu ven pílí,
Jožin z bažin dostal se na kámen,
Jožin z bažin - tady je s ním amen!
Jožina jsem dostal, už ho držím, johoho,
dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

Láďa jede lodí

Ivan Mládek

1. Láďa jede lodí, tou lodí výletní,
k Lídě, co s ní chodí, zkrátka Láďa jede k ní.
Jestli s sebou hodí, ten parník výletní,
Lída bude překvapena, že je Láďa s ní.

R: V podpalubí topič přikládá,
na lodi je skvělá nálada.

G⁷ C G⁷
 A celý kraj, kraj,
C G⁷ C G⁷ C G⁷
 kraj to cítí, že je máj,
C G⁷ C Ami Dmi G⁷ C
 Láďa Lídu překvapí a pak si pusů daj
G⁷ C G⁷
 A celý kraj, kraj,
C G⁷ C G⁷ C G⁷
 kraj to cítí, že je máj,
C G⁷ C Ami Dmi G⁷ C
 Láďa Lídu překvapí a pak si pusů daj

2. Lída jede lodí, tou lodí výletní,
 k tomu, co s ní chodí, ale ten zas jede k ní.
 A tak se vlastní vinou dvě srdce dychtivá
 nešťastně se minou, zkrátka tak to chodívá.
 R:
 R:

Medvědi nevědí

Ivan Mládek

- Ami Dmi Ami E**
 1. Medvědi nevědí, že tůristi nemaj' zbraně,
Ami Dmi Ami E Ami E Ami
 až jednou procitnou, počíhají si někde na ně.
 2. Výpravě v doubravě malý grizly ukáže se,
 tůristé zajisté rozutíkají se po lese.

G C
 R: Na pěšině zbydou po nich tranzistoráky
G C
 a dívčí dřeváky a drahé foťáky,
G C C⁷
 medvědi je v městě vymění za zlaťáky,
F Fdim C Ami Dmi G C
 za ty si koupí maliny, med, a slané buráky.

Prachovské skály

Ivan Mládek

Hmi
 Zavři svoje oči Hano
F^{#7} Hmi H⁷
 rozyázalo se ti lano.
Emi
 Padej trochu doprava,
H⁷ Emi C^{#7}
 pod námi jde výprava.
F^{#7} Hmi
 Buch, tentokrát to dobře dopadlo.
C^{#7} F^{#7}
 Sehrálas jen turistům
Emi F^{#7} Hmi A⁷
 hrozné divadlo.
Hmi
 Je mi podezřelé Hano
F^{#7} Hmi H⁷
 že ti povolilo lano.

Emi
 Že jsi něco vypila?
           H⁷ Emi C^{#7}
 Málem jsi se zabila!
 F^{#7}   Hmi
 Ach, dříve, než tě vezmu do věži
 C^{#7}   F^{#7}
 foukneš si do balónku,
 Emi F^{#7} Hmi A⁷
 on tě prověří.

D
 Co bychom se báli
 A⁷
 na Prachovské skály,
 D   A⁷   D A⁷
 dudlaj, dudlaj, dá.
 D
 Do českého ráje
 A⁷
 cesta příjemná je,
 D   A⁷   D D⁷
 dudlaj, dudlaj, dá.
 G   D   H⁷
 Horolezci, horolezkyně, horolezčata
 E⁷   A⁷
 nelezte na skálu co je hodně špičatá
 D
 Spadnete do písku
 A⁷
 a svou rodnou vísku
 nespatříte více,
           D F^{#7}
 dudlaj dá.

Nebude to ľahké

Richard Müller

Ami   G
 Vraj zmenila si číslo
 Ami   G   Ami G
 A do zámku nepasuje viac môj kľúč
 Ami   G
 Hlavou mi blyslo
 Ami   G   F
 Asi chceš aby som bol už fuč. Óu óuu
 C   G   F
 R: Nebude to také ľahké drahá
 C   G   F
 Mňa sa neznavíš s tým sa lúč
 C   G   F
 Nebude to také ľahké drahá
 G   F   G
 Nemôžeš ma vymeniť ako rúž
                   Ami
 Som tvoj muž
 Vraj koketuješ s iným
 Dolámem mu kosti, nos a sny
 Tak dopúšťaš sa viny
 Tak vprav, povedz čo máš s ním. Óu óuu

R:

Vraj trháš moje fotky
Majetok náš rozdelí až súd
Ja exujem veľké vodky
A márne sa snažím zachovať klud. Óu óuu

R:

Predsa sme si súdený
Ja nemôžem žiť bez ženy
Ja nemôžem žiť bez teba to mi ver, Oú
A v kostole pred pánom
Sľubovala si nám dvom
Nekonečnú lásku, vernosť, nie, nie, nie, Óu óuu

R:

Vraj zmenila si číslo a do zámku nepasuje viac môj

Po schodoch

Richard Müller

Dmi **C**
1. Výťah opäť nechodí tak zdolať 13 poschodí
B^b **C** **Dmi**
zostáva mi znova po svojich
na schodoch čosi šramotí a neón kde tu nesvieti
ešte že sa po tme nebojím

2. Počuť hlasné stereo aj výstrahy pred neverou
ktosi čosi vrta v paneloch
tatramatky ródeo sa mieša kde tu s operou
všetko počuť cestou po schodoch

Dmi **C**
R: Cestou po schodoch, po schodoch
Dmi **C**
poznávam poschodia
Dmi **C**
poznám po schidoch, po zvukoch
B^b **A** **Dmi**
čo sme to za ľudia

3. Štekot smutnej kólie za premárnené prémie
vyhráža sa manžel rozvodom
Disko tenis árie kritika televízie
oddnes chodím iba po schodoch

Srdce jako kníže Rohan

Richard Müller

F **C**
1. Měsíc je jak Zlatá bula sicilská
Ami **G**
Stvrzuje že kdo chce ten se dopíská
F **C**
pod lampou jen krátce v přítmí dlouze zas
Ami **G** **F** **C** **Ami** **G** **F** **C** **Ami** **G**
Otevře ti Kobera a můžeš mezi nás.
F **C**
2. Moje teta, tvoje teta, parole
Ami **G**
dvaatřicet karet křepčí na stole

F C
měsíc svítí sám a chleba nežere
Ami G
Ty to ale koukej trefit frajere. Protože

F C
R: Dnes je valcha u starýho Růžičky
Ami G
dej si prachy do pořádný roličky
F C
Co je na tom že to není extra nóbl byt
Ami G F C Ami G
Srdce jako kníže Rohan musíš mít.

3. Ať si přes den docent nebo tunelář
herold svatý pravdy nebo jinej lhář
tady na to každej kašle zvysoka
pravda je jen jedna - slova proroka říkaj že:

R: Když je valcha u starýho Růžičky
budou v celku nanic všechny řečičky
Buď to trefa nebo kufr - smůla nebo šnit
jen to srdce jako Rohan musíš mít.

4. Kdo se bojí má jen hnědý kaliko
možná občas nebudeš mít na mlíko
jistě ale poznáš co si vlastně zač
svět nepatřil nikomu kdo nebyl hráč. A proto

R: Ať je valcha u starýho Růžičky
nebo to udáš k tváři Boží rodičky
Ať je válka, červen, mlha, bouřka nebo klid
Srdce jako kníže Rohan musíš mít.

R: Dnes je valcha u starýho Růžičky
když si malej tak si stoupni na špičky
malej nebo nachlapenej cikán, prdák, žid
Srdce jako kníže Rohan musíš mít.

Mezihraha

R: Dnes je valcha u starýho Růžičky (to víš že jo ..)
dej si prachy do pořádněj roličky
Co je na tom že to není extra nóbl byt
Srdce jako kníže Rohan musíš mít.

R: Dnes je valcha u starýho Růžičky
dej si prachy do pořádný roličky
Co je na tom že to není extra nóbl byt
Srdce jako kníže Rohan musíš mít.

R: Ať je valcha u starýho Růžičky
nebo to udáš k tváři Boží rodičky
Ať je válka, červen, mlha, bouřka nebo klid
Srdce jako kníže Rohan musíš mít.

Štěstí je krásná věc

Richard Müller

C G⁷ C G⁷

C E⁷mi F Dmi G⁷

1. Například východ slunce a vítr ve větvích

C E⁷mi F Dmi G

anebo píseň tichou jak padající sníh

D⁷mi G⁷ C F

tak to prý nelze koupit za žádný peníze

C F C D⁷ G

jenže zbejvá spousta věcí a ty koupit lze

G⁷ C E⁷mi F D⁷mi

R: Jó vždyť víš štěstí je krásná věc

G⁷ C E⁷mi F D⁷mi G

vždyť víš štěstí je krásná věc

D⁷mi G⁷ C F

štěstí je ta krásná a přepychová věc

C G⁷ C G⁷

ale prachy si za něj nekoupíš

2. Jó kartón malborek a taky porcelán

s modrejma cibulkama - tapety, parmazán

pět kilo uheráku nebo džínsy Calvin Klein

tak možná že to není štěstí - ale je to fajn

R:

3. Například východ slunce a vítr ve větvích

anebo píseň tichou jak padající sníh

tak to prý nelze koupit za žádný peníze

jenže zbejvá spousta věcí a ty koupit lze

4. Takovej východ slunce je celkem v pořádku

peníze mám ale radši - ty stojej za hádku

a proto když se dočtu o zemětřesení

nebo o bouračce - no tak řeknu: K neuvěření!

R:

R:

R:

Láska je tu s nami

Peter Nagy

Ami F Dmi G

1. Kadekto súťaží o rýchlejší úder

C F Dmi G

Zbitý a bez lásky ťažko niekto zmúdrel

Ami F Dmi G⁷

Povolte myšlienky zovreté do pästí

F G C Ami

R. Láska je tu s vami, budte s ňou

F G C C⁷

Láska je tu s nami, budme s ňou

F G C Ami

Láska je tu s vami, budte s ňou

Dmi G

Chce sa nás dotknúť

2. Kadekto hovorí, je to zlé a vie čím

Láska však vraví že niet sa z čoho liečiť

Povolte myšlienky zovreté do pästí
R.

3. Ved' láska nenosí nikdy žiaden nápis
Rozdá sa pre všetkých s tým sa darmo trápiš
Povolte myšlienky zovreté do pästí
R.

Lékořice

Václav Neckář

F
Láska to je nemoc zlá, každý na ní svůj lék má,
C⁷
poslechnete jak jsem na to od lesa šel já

F **B^b** **F**
Rozhod jsem se léčit lásku lékořicí,
C⁷ **F** **C⁷**
objednám si aspoň tisíc odnoží a-a-á

Pak si svařím soudek vína se skořicí
a počkám až se ten plevel rozmnoží.

B^b **F** **F⁷**
Lékořicí - cesta ke mně ti zaroste jednou pro vždycky
B^b **F** **G⁷mi** **C⁷**
Lékořicí po víně se skořicí bývám cynický, ale fakticky.

I své okno nechám zarůst lékořicí,
neuvidíš jak se trápím nelidsky.

La-la ...

Lékořicí - cesta ke mně ti zaroste jednou pro vždycky
lékořicí - jsi mé prokletí naprosté což je nelidský, ale prakticky.

Kdybych věděl, že tě získám lékořicí
nemuselo by to končit tragicky.

Dal bych rázně vale vínu se skořicí
F **Dmi** **H** **C⁷**
a za všechny svoje prachy:
nakoupil bych hlínu a pěstoval inu
jenom tu květinu tu a žádnú inú
rostlo by napravo, rostlo by na levo
pro tebe má děvo jen to sladký dřevo

B^b **F**
lékořice samá lékořice, lelele
lékořice samá lékořice.

Ze soboty na neděli

Václav Neckář

- C** **F** **C**
1. Znáám kout, tam je louka a na louce tůň,
Ami **D7** **G**
a stáj odkud kouká a řehtá se kůň,
C **C7** **F**
a sůva tam houká a hedvábnu tmou,
Emi **F** **C**
ta louka si brouká tu mou.
- C7** **F** **C**
R. V hrstích mám koltu pár ze tmy smrt na mě zuby cení,
F **C**
banditi nocí jdou krást,
F **Emi** **Ami**
taky snad račte znát tyhle příběhy vážení,
Dmi **G** **C**
i vám jednou bylo sedmnáct.
2. Stan mám vedle ranče, kde chodí jak páv,
můj bůh, jménem Anča, co do ní jsme pať,
když spím, slyším v ranču houf Komančů výt,
a sám jdu se pro Anču bít.
R.
3. Znáám kout, tam je louka a říčka a háj,
a písek jak mouka a rybářskej ráj,
a sůva tam houká a hedvábnu tmou
ta louka si brouká tu mou.
R.
+ i vám jednou bylo sedmnáct.

Albatros

Nedvědi

- Hmi**
1. Totemy malovaný se sovými křídly
E
a stopou z vlčích drápů
Hmi **D**
a křeslo pro šerifa, to pro jeho vážnost,
A
když se zasedá,
Emi
a hlína bez trávy a z blížký skály kámen,
Hmi
co v kruhu oheň chrání,
G **A**
lampičky na chatách, když prší a je ti smutno,
Hmi
abys' viděl, kam se dát.
2. Všude dobří lidé žijí,
ale na osadách dobro je jak zákon,
i když, jako všechno na hodnotách ztrácí,
i dobro odřenej má hřbet,
to jak se unavení lidé v pátek
zpátky na osady vrací
a ještě chvíli trvá, než si zvyknou,
že vyměnili svět.

3. A starý tepláky a konzervy a košile
 a kytary a lásky
 a písničky, co neztratily nikdy
 moudrost ani klid,
 [: chraňte tu nádheru, vy romantičtí blázní,
 už pro to věčný mládí,
 ten, kdo si umí hrát, ten stárnout nemá čas,
 a kdo by nechtěl žít? :]

Bible

Nedvědi

1. Mámo, řekni, co to máš, jakou knížku v rukách máš,
 černej obal s křížkem v dlaních schováváš,
 řekni, proč s ní chodíš spát, chci to tajemství tvé znát,
 dospělý jsem, už nemusíš se bát.

R: Zákon dnů, co kolem nás dával svět a dával čas,
 bible skrývá to, co měl by nosit den,
 zanechá ti v duši pláč, proč to všechno je a nač,
 pomáhá, když na dně zmírání touhy sen.

2. Staré listy otvírám, čtu si slova, vždyť je znám,
 kdo to psal, řekni, mámo, kdo to psal,
 ten nás musel dobře znát, život žít snad tisíckrát,
 zas ji schovej, mámo, každej by se smál.
 R:

Brdskej kemp

Nedvědi

1. Každěj má tichej kout, kam chodívá,
 když toulavý boty z kůže vyloví,
 každěj má tichej kout, co zakrývá
 smutek, pláč a kupu hloupejch starostí,
 starej vak si vezme pak, odřený džíny,
 neslyší, míří sám jenom tam,
 kde ohně zář zastaví tvůj všední den,
 je to fajn, takhle se toulat bílým dnem.
2. To se stává, že nákej vlak, že nechytíš,
 když chvilku jen jsi zůstal stát na rozcestí,
 to se stává, však mně se zdá, marná sláva,
 že všechny vlaky, co kolem jedou, ujíždí,
 to se stává, a co pak s tím, co dělat dál,
 na prázdným nádraží jen málokdo by se smál,
 život běží, jenom pozor, tenkrát nastal už čas,
 kdy pobořil tenhleten svět i kousek z nás.

3. I já měl kout, kde každej volnej čas jsem pobyl,
 měl jméno snad, to nevím sám, však něco znám,
 měl tisíc krás a tisíc kouzel, hezkejch chvil,
 však jenom pro ty, co mu říkali Brdskej kemp ,
 jednou zrána zmizel náhle, co naděláš,
 někdo má rád, někdo nemá, vždyť to znáš,
 život běží, jenom pozor, tenkrát nastal už čas,
 [: kdy pobořil tenhleten svět i kousek z nás. :]

Copánek

Nedvědi

A

1. Cesty bez konce, co maj' svůj řád,

H⁷

a kluky-blázny, co uměj' si hrát,

D

a holky copatý s řemínkem ve vlasech,

A

jak mám rád.

2. Jak je mně cizí protivnej svět
 barevnejch světél a řev diskoték,
 hučících ulic a špinavejch hospod,
 kde člověk člověkem není snad.

A

D

A

R: Po lese vítr s kouřem vál, písničku smutnou ve skalách hrál

E

A

o touze přežít náš podivnej svět tak, jak by sis přál.

3. Řeky stočený okolo měst,
 palce zalomený bez velkejch gest,
 a ohně s hranicí větší než dům,
 jak mám rád.

4. = 1.

R:

Cos' mi chtěl

Nedvědi

C

1. Do očí se dívej dál

F

C

(C⁷)

a řekni znovu, cos' mi chtěl,

F

B^b

F

že to, co děláš, děláš rád,

B^b

C⁷

že ti to stačí, aby ses měl,

tak to je málo, to je málo.

2. Zapomněls', že tu nejsi sám,
 jsou lidi, co chtěj' o schod vejš,
 podívej, básníci, jak hledaj',
 chtějí být o pár veršů dál,
 to není málo, to není málo.

F

C

R: Zhasněte světla, rozsviňte lásku,

G

C

kamenným mostem můžeme jít,

pro dobrý bydl zapomněl svět
na krásu ducha, svobodu, klid.

3. Do očí se dívej dál
a řekni znovu, cos' mi chtěl,
mlčíš, a takovejch jsou mračna,
účel se mění na úděl,
a to je málo, a to je málo.
R:
R:
R:

Co týden dal

Nedvědi

1. Řeka líně se loudá
a kameny v ní dělají, že jako nic,
v meandrech kolem chat se plíží
a kouká, kdo přijel a kdo co zase přišel říct,
z okenic do tmy chaty svítá,
voní tu petrolej a vůně dřeva z vlhkejch stěn,
narezlý panty zvedneš, otvíráš
a na chvíličku pouštíš z oken chatu ven.

R: Bude se zpívat a povídat,
co novýho nám tejden zase dal a vzal,
a z korun stromů bude Manitu se dívat,
jak to vedem a jak vést to chceme dál.

2. A klacík ke klacíku,
co děti přes den v lese našly, do kamenů poskládáš,
na dekách, na lavičkách kolem ohně zpěvníky,
to pro jistotu, vždyť to všechno znáš,
taková doba je, že každěj hledá,
kam by schoval na chvíli svůj smutnej svět,
jak panenka mít myšlenky
prostě zapomenout, vynechat, nic nevědět.
R:

3. Když bílý saze padaj' do tváře
a z čerstvejch větví syčí pára, kdo by smutnej byl,
to asi zůstalo nám z dávnejch dob,
že když se lidi, sejdou je jim líp, jako bys je pohladil.
R:

Čárky

Nedvědi

1. Máš v sobě světlo snad všech hvězd,
jak krásně umíš hlavu splést,
tak něžně jde čas, když blízko tvých řas
svou pusu nechám ve tvé kvést.

2. Tajně poslouchám tvůj dech a tep,
zrychlí se, když dlaně mám
tam okolo spánku blízko tvých řas,
když zhasnem, touha ztiší hlas.

R: Probuzená rána, když se dotknete jen,
v koutku pusy zůstal vlas,
vůně mýdla na rukách, jak zastih' tě den,
a vyrovnaný čárky řas.

3. Ještě nevstávej, já chci to hrát,
teď je ta správná chvíle na písničku,
jak panenku měl, měl Janíček rád
tam u Hradišťa na trávníčku.

R: + [: a v-yrovnaný čárky řas ... :]

Číše

Nedvědi

1. Když naplní se číše a kapku přidáš jen,
tak přes okraj ti přetéká,
tak nějak je to s náma, i pro nás skončil den
a smutnej kabát obléká.

2. Já nejsem tvoje všechno tak, jak jsi to chtěl mít,
služka, holka jenom tak,
vem si svoje věci a už můžeš jít,
stejně jseš jak černej mrak.

R: Odnáší tenhle čas, smutnej čas všechny věci pryč,
vždyť i láska, city, všechno mizí pryč,
každý z nás myslí jen na svý já a zapomíná.

3. Ty kašleš na to, co já, tak jsi to chtěl mít,
bez starostí v pohodlí si žít,
za rohem si randit a do noci pít,
tak to ne, to klidně můžeš jít.

4. = 1.

R:

Čtyřlístek

Nedvědi

1. Cestou na nádraží natrhal jsem kytek pár,
to tobě, lásko, asi by tam u kolejí zvadly,
až by přišel další vlak,
a pak jsem v trávě hledal čtyřlístek,
to tobě, lásko, pro štěstí, víš,
co je dneska dobře mi, co zítra bude, nevím,
no, jsem jen chlap,
ale mám rád, mám rád, tebe mám rád.

2. Cestou na nádraží zpíval jsem si písničky,
ty tvoje, lásko, o Moravě a o tuláckým ránu,
když se v trávě probouzí,
a pak jsem do studánky u tunelu hodil peníz,
víš, to se často stává,
že se potom na ta místa lidé spolu navrací,
[: protože mám rád, mám rád, tebe mám rád. :]

Dobrej den

Nedvědi

1. Ubývá dnů a noci dlouhý, a l-éto už dávno nechce hřát,
na cestách klid se s tichem snoubí, co víc si tulák může přát?

R: Dobrej den, dobrej den, dobrou noc, dobrou noc,
pár kamarádů dříví posbírání,
dobrej den, dobrej den, dobrou noc, dobrou noc,
ještě do spánku ti někdo zazpívá.

2. Na čele ještě chladí tráva, zítra jak člověk zsediví,
počítáš kroky nočních pražců, dávno už dehtem nešpiní.

R: + ještě do spánku ti někdo zazpívá ...

Frankie Dlouhán

Hudba Glen Cambell, slova Jan Nedvěd

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou
lidem nad hlavou, smutnou dálavou,
já slyšel příběh, který velkou pravdu měl
za čas odletěl, každý zapomněl.
- R. Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po státech toulal se jen sám a že byl veselej,
tak každej měl ho rád,
tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
a každej, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.
2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl,
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát
a když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
- R. Měl kapsu prázdnou .....
3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít,
jeho srdce spí, tiše klidně spí,
Bůh ví jak, za co tenhle smíšek konec měl,
farář píseň pěl, umíráček zněl.
- R. Měl kapsu prázdnou .....

Generační

Nedvědi

1. Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
tak pět křížků moudrosti měl,
někde se rozdat chtěl,
když opustil ves a poslední dům,
tak oheň v dálce uviděl,
a tam se rozdat šel.
- R: Jste proradná banda bláznivejch lidí,
na který my se dřem,
člověk se za vás červená, stydí
a diví, co nosí den.
2. Tam uprostřed trampů byl i jeho kluk
a ten se pomalu zved':
táto, prosím tě, mlč,
když dostal facku, tak neřek' ani muk,

jen olíz' rozbitej ret:
táto, prosím tě, mlč.

R: Kdo z nás je proradná banda bláznivejch lidí
a kdo se na nás dře,
kdopak se za nás červená, stydí
a diví, co nosí den?

Ami

3. Šel průzračnou nocí a táhl z něj rum,
E⁷ **Ami**
tak pět křížků moudrosti měl ...

Hance

Nedvědi

1. Ještě máš pod kůží smích,
C C⁷ F
C G⁷
ještě pod mou hlavou ruku máš,
C C⁷ F
tiše pod závěsy vklouznul nám den
C G⁷
zeptat se, kolik si mě ještě dáš,
F G
a než ti pod nos sedne z verandy kouř,
C C⁷ F
pomalu sprcha smývá dnešní noc,
C
ne, nejsem nešťastnej, vždyť mám tě,
F G⁷ C
mám tě rád, a to je tak moc.
2. Žádný velký slova, sliby a nic,
objetí, něha, pomoc, činy jsou víc,
plujeme po řece, kde není snad břeh,
myšlenkám poroučíme: jen žádnéj spěch!
Tak hezky zvolna, jednou ty, jednou já,
už se mi po nocích, už o tobě zdá,
tak jenom opatrně, zvolna,
po špičkách, jak v lásce se má.
3. Ještě mám pod kůží smích,
ještě od snídaně mléka chuť,
a den na mě přes tvý mávnutí dých',
dneska se stýskat bude, buď jak buď,
Jakub si někde brumlá to svoje dáda ,
až ho oblíkneš, tak pusu mu dej,
a řekni, že mě máš ráda,
že nám bude ve čtyřech hej.
4. Žádný velký slova, sliby a nic,
objetí, něha, pomoc, činy jsou víc,
plujeme po řece, kde není snad břeh,
myšlenkám poroučíme: jen žádnéj spěch!
Tak hezky zvolna, jednou ty, jednou já,
už se mi po nocích, už o tobě zdá,
tak hezky opatrně, zvolna,
po špičkách, jak v lásce se má,
[: tak hezky opatrně, zvolna,
po špičkách, jak v lásce se má ... :]

Hanka

Nedvědi

A

1. Na rameno ruku ti dám,
   D **A**
 hlavu k ní skloníš, dotknout se chceš,
 něha přišla po kůži k nám,
   D **A**
 o svatbě zpívá kostelní věž.
   D⁷ **E⁷**
 R: Hledám slova, jak to jen říct,
   A
 že tak tě mám rád,
   H⁷ **E⁷**
 až nad tím vším, co dělám, jak myslím,
   A
 rozum zůstává stát.
2. Včera ráno dopis jsem psal
 na úřad kamsi, a byl samej verš,
 pak do kafe jsem sůl nasypal
 a česat se chtěl, to protože jseš.
 R:
 R:

Hejna včel

Nedvědi

Hmi

Hmi/A

1. Nějak umírá nám láska,
   Hmi/G **Hmi/F[#]**
 my jako hejna divejch včel
   Hmi Hmi/A **Hmi/G** **Hmi/F[#]**
 jdeme dál.
2. Každěj vztah je vlastně sázka
 a každý ráno může zmizet,
 my jdeme dál.
- Hmi** **Hmi/A**
 R: Řekněte, kdopak za to může,
   Hmi/G **Hmi/F[#]**
 kdo z nás má právo něco brát,
   Hmi **Hmi/A**
 kdo učil lidi zlobu dýchat,
   Hmi/G **Hmi/F[#]** **Hmi** **Hmi/A** **Hmi/G** **Hmi/F[#]**
 kdo na vojáky chce si hrát.
3. Už zase bohatejch je spousta,
 a čím víc peněz, lásky míň,
 my jdeme dál.
4. A tak nám zbývá jenom doufat,
 že už zítra, že už zítra snad
 budeme dál.
 R:
5. Už zase umírá nám láska,
 my jako hejna divejch včel
 jdeme dál...

Hlídej lásku, skálo má

Nedvědi

- G** **D⁷** **G**
1. Jak to v žití chodívá, láska k lidem přichází,
C **G**
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,
C **G**
já ji potkal ve skalách, šla bosá, jenom tak,
D⁷ **G**
měla džíny vybledlý, na zádech starej vak.
- G** **D⁷** **G**
R: Hlídej lásku, skálo má, než se s ránem vytratí,
C **G**
čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí,
C **G**
mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí,
D⁷ **G**
víš, co umí člověk, pojď, než se s ránem vytratí.
2. Když mi ahoj povídá, úsměvem mě pohladí,
tak zas jedna z mála snad, co jí tulák nevadí,
sedli jsme si na stráni, dole zpíval řeky proud,
den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichý kout.
R:

Honzík

Nedvědi

- C** **Ami** **G** **C**
C **G⁷**
1. Prsty otačený od řemínků, náplast na patách,
C **Ami** **G**
prach až pod víčkama, sluncem znavený,
F
čekaj' na nádražích na lavičkách,
C **Ami** **G**
až pojede jim ten správnej vlak.
2. Šátky na krku a širáky a páry těžkejch bot,
podle doby název pionýr či skaut,
co je po jménu, chtěj' na chvilku
si vlastní život do svejch rukou vzít.
- Ami**
R: Přišli zpívat jen a hrát,
G **F** **C**
trochu si postěžovat, že se jim moc stejská,
Ami
že tak strašně máme práce,
G **F** **C**
že už nezbývá nám na ně vůbec čas.
3. Vážný, až by člověk brečel, čelem do zdi narážej',
potom s natlučeným nosem zase dál,
s léty mnohý člověk pochopí
a radši zapomene to, co tolik chtěl.
R:

Hopsinky

Nedvědi

A

1. Sundej kabát, sedni si sem k nám

E⁷

a mlč a poslouchej a vem si hopsinku, co mám,
my jsme se sešli, abysme si hráli,
to víš, co starostí je teď,

A

tak jestli chceš si s námi hrát, dej ruce na stůl a sed'.

A

R: V kytarách zapláčou si Bílý skály
a na nich pampelišek žlutěj květ,

D⁷

přijde i kovboj, co mu bůhvíproč říkaj', že už je poslední,
tak na zdraví a na umění brečet,

A

aby nám Montgomery zpíval dál,

E⁷

je lepší protloukat se, nežli někde brečet,

A

A⁷

prosit o kostku cukru, co dá král.

2. Když neumíš zpívat, pískej nebo tluč,
nebo si do kuchyně skoč a dvě lžíce si puč,
v Rikatádu dělej třeba koně,
v Panence řetízky a tak,
nebo si lehni na stůl, zavři oči, spi a dělej Mrtvej vlak.

R:

A E⁷ A

R:

R:

Hrášek

Nedvědi

E

1. Jak v mořích slunce s tmou se ztrácí
a pokřik racků šel už spát,

A

E

tak utekla nám láska, jó, to se stává,

F^{#7}

H⁷

a najednou tě, holka, nemám rád.

E

Mám dost už těch tvejch věčnejch nářků
a prožárlenejch hloupejch scén,

A

E

tak někdy zase brnkni, jó, to se stává,

H⁷

E

prostě táhne mě to z kruhu ven.

E

R: Já půjdu až tam na místa, kde už to znám,

A

E

pár stromů, ohniště a tunel a trať,

a kašlu na celej svět, v něm v tobě zas jsem se splet',

A

E

a postý řeknu sobě: hloupneš, tak plať.

2. Jak nabobtnalý klíčky hrášku

byly cíle tvý, a já chtěl víc,

já předělat chtěl svět, jó, to se stává,
kolik bylo nás, a stále nic.
Tak pozdravuj ty svoje šminky, lásko,
a do zrcadla zkoušej řvát,
jó, utekla nám láska, jó, to se stává,
a najednou tě, holka, nemám rád.
R:

Hráz

Nedvědi

G **G⁷maj/F[#]** **Emi**
1. Stál tam na stráni dům, v něm židle a stůl,
G **Ami**
pár kůží a krb, co dřevo z něj voní,
D⁷
s jarem, když máj rozdá barvy svý,
G **D⁷**
tu sosna krásná nad chajdou se skloní,
G **G⁷maj/F[#]** **Emi**
a říčka, když stříbrným hávem se přikryje s ránem,
G **E**
svý ahoj jí dáš a pak je tu den,
C **Emi**
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
D⁷ **G** **D⁷**
svět s ním, svět s ním.

2. Touláš se po lese, touláš a jenom tak bloumáš
a koruny stromů tě uvítaj' rosou,
víš, že času je dost, to znáš,
a možná potkáš někde dívku bosou,
po slůvkách, který se říkaj', po dnech něžných stisků
vás uvítá chajda a pak je tu den,
zazní údolím kytara tvá, ta píseň ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním.

3. Však náhle volání táhlé ti přeruší snění
a oznámí všem: je poslední den,
voda zaplaví údolí,
sosnu, chajdu, pohled zabolí,
ta hráz je potřebná všem, však zabíjí den,
co nosil tě v náručí romantickém,
zazní údolím bolest tvá, ta bolest ráno uvítá,
svět s ním, svět s ním ...

Igelit

Nedvědi

G **D** **C** **G**
1. Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť,
D **G**
pod hlavou boty, nůž, tátovu bundu šitou z maskáčů,
D **C** **G**
k ránu se mlhy zvednou a ptáci volaj': hele, lidi, svítá,
D **G**
pak větvičky si nalámou na oheň, aby uvařili čaj.

R: A všichni se znaj', znaj', znaj' a blázněj' a zpívaj'
 Emi D⁷ G C G
 Emi D⁷ G Ami G
 a po cestách dál, dál, dál hledaj' normální svět.

2. Ukrytý v stínu lesa, kvečeru znavený nohy skládaj',
 kytara zpívá o tom, jak dřív bylo líp,
 ten, kdo neví, nepochopí, nepromíjí čas nic, všechno vrátí,
 ta chvilka, co máš na život, ti uplyne jak od ohýnku dým.
 R:

G D C G
 *: Ukrytý v stínu lesa, igelit, to kdyby přišel k ránu déšť ...

Jarní tání

Nedvědi

1. Když první tání cestu sněhu zkříží
 Hmi Emi D
 G Emi F[#] Hmi
 a nad ledem se voda objeví,
 Emi D
 voňavá zem se sněhem tiše plíží,
 G Emi F[#] Hmi
 tak nějak líp si balím, proč, bůhví.

R. Přišel čas slunce, zrození a tratí,
 G D F[#]
 na kterejch potkáš kluky ze všech stran,
 Hmi Emi
 [: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
 G F[#] Hmi
 oživne kemp, jaro, vítej k nám. :]

2. Kdo ví, jak voní země, když se budí,
 pocit má vždy, jak zrodil by se sám,
 jaro je lék na řeči, co nás nudí,
 na lidi, co chtěj' zkazit život nám.
 R.

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo,
 srdce těch pánů, co je jim vše fuk,
 pak bych měl naději, že i příští jaro
 bude má země zdravá jako buk.
 R.

G F[#] Hmi
 + oživne kemp, jaro, vítej k nám ...

Jaro

Nedvědi

1. Přišlo se jaro ptát, co dělám a která se mi líbí,
 Ami G
 Ami G
 jestli jsem pod rozkvetlým stromem už pusu dal,
 C D⁷ G
 řek' jsem mu o tobě, a ono přikývlo, jako že prima,
 C D⁷ G
 do vůně zrození o našem chození jsem mu hrál.

G F# F E A7 D7 G
 R: Mám rád, mám rád, co víc si můžu přát,
F# F E A7 D7
 mám rád, mám rád, co víc si můžu,
A7 D7 A7 D7 G
 co víc si můžu, co víc si můžu přát.

2. Přišlo se jaro ptát, jestli, když umím brát, umím i dávat,
 jestli jsem hodnej, něžnej, milej, jak mám bejt,
 řek' jsem mu o tobě, a ono přikývlo, jako že příma,
 do vůně zrození o našem chození jsem mu hrál.
 R:

Ještě ne

Nedvědi

- C**
 1. Jak by z dálky dým šel k nám
 a bílým plátnem skrýval svět,
G D G
 tichým nářkem, bídou hnán,
G7 C
 ještě ne, ještě ne.
2. Ještě sílu mám, a dost,
 ještě vidím, co bych vidět měl a mám,
 ještě neoslep' jsem touhou vrátit zlost,
 ještě ne, ještě ne.
- Ami E7**
 R: Nenechte mě tak blízko tý špíny stát,
F C
 copak člověk může z víry jen žít,
Dmi Ami
 k tomu ještě o své milé mít věčný strach,
D7 G
 pomozte mi dotknout se, být.
3. Jak by z dálky dým šel k nám
 a bílým plátnem skrýval svět,
 snad toho pláče, snad, už bylo dost,
 ještě ne, ještě ne.
4. To z nevíry, jak je snadná, já vím,
 už jednou chodil poutník, říkal, kdo jsme,
 dali jsme ho na kříž právě jak dnes,
 ještě ne, ještě ne.
 R:
 5. = 1.
 6. = 2.

Jižní kříž

Nedvědi

D

1. Spí Jižní kříž,
Hmi A
jak říkali jsme hvězdám kdysi v mládí,
Emi
to na studený zemi
D Hmi A
ještě uměli jsme milovat a spát.

2. Dál, však to znáš,
světem protloukal ses, jak ten život pádí,
dneska písničky třeba vod Červánku
dojmou tě, jak vrátil bys' to rád.

Emi

D

- R: Zase toulal by ses Foglarovým rájem
Hmi A
a stavěl Bobří hráz,
Emi
se smečkou vlků čekal na jaro,
D Hmi A
jak stejská se, až po zádech jde mráz.

3. Spí Jižní kříž,
vidí všechna místa, kde jsi někdy byl,
to když, naplněnej smutkem,
jsi plakal, plakal nebo snil.
R:

Johanka

Nedvědi

Emi Dmi

Ami

1. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
Emi Dmi G Ami
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
Emi Dmi Ami
jenom s vírou svou stojí dívka plavá, bílá,
Emi Dmi G Ami
oheň nad hlavou, jenom s pravdou dál.

E⁷

Ami

- R. Hej, muži, přidej ohni sílu,
E⁷ Ami
vždyť lidé se nudí jen,
E⁷ F
ať plameny nesou zprávu zlou,
C G Ami
jak skončil soudný den s Johankou.

2. Dík svůj dal ti král, celá Francie si zpívá,
to se osud smál, smutek utíká,
s pannou Johankou ke štěstí se země dívá,
vítr zprávu vál, že se dýchat dá.
R.

3. S hlavou skloněnou lidí zástup se tu dívá,
nebe nad hlavou, slyšíš dětskej pláč,
popel s vánkem ví, co se v dívčím srdci skrývá,
hra se zastaví, jiná začíná.
R.

Kahánek

Nedvědi

Dmi

1. Obrisy domů ztrácí stín, po loukách bloudí mlhy dým
a z černých krovů větví hvězdy chtěj' jít k nám,
tak ještě pod zadek si dát pár dek, co v noci budou hřát,
a za ruku tu svou, bez níž by stejskalo se, až začnete hrát.
2. Podivná vůně z blízkých chat, dřevo je krása, co máš rád,
když smůla z ulomených větví zdobí kmen,
do láhve z limonády dát něco, co zmírní žízeň, hlad,
a za ruku tu svou, bez níž by stejskalo se, až začnete hrát.

Dmi

- R: Písnička je lék, člověk by povstat chtěl a smeknout,
když doba na kahánku pláče smutek má,
čistá jak studánka, když zní, nocí když rozhněvaně hřmí,
a vůbec nejhezčí je, když smíchem zazvoní.
3. Naposled podívat se jsou mámy, zda děti ještě spěj',
ještě se marně ladí, však taky ne moc,
a pak už cosi uvnitř rozplyne se, jen oči hledaj' dál,
tam v ohni kdesi uprostřed je všechno, co sis odjakživa přál.
- R: **Dmi C F A B^b Gmi A Dmi**
- R:

Kamarád

Nedvědi

D

1. Měsíc cestou svojí nad řekou když hvězdy provází,
každej kamarád si s kytarou svý tóny nachází,
lajlalaj ...,
jdeme spolu cestou dál, aby oheň věčný kamarádství plál.
  2. Někde v dálce život probouzí se, jinej umírá,
ještě dneska patnáct let ti bije, zejtra šedesát,
lajlalaj ...,
každou vteřinu se usmívej a v duši pláč a smutek ukrývej.
  3. A když vlasy tvoje šediví, tvá píseň utichá,
můžeš s klidem říct svý poctivý jen ahoj do ticha,
lajlalaj ...,
přijdou tuláci ti sbohem dát, pak šeptem řeknou: byl to kamarád.
- R: Lajlalaj .-..
- R: Lajlalaj ...
- R:

Kamínky

Nedvědi

- D G D A⁷
1. Bláznivý rána a bez hříchů noc
D G A⁷
a den, co se zdá jako sen,
D G D
a pořád se zpívá a vypráví jen
A⁷ D
a přezdívky zní místo jmen.
2. A ohýnky k ránu a k obědu zas
a věčně se jí, co kdo vzal,
pak uklidit trávu a sbalit a jít,
kouknout se o kousek dál. G D A⁷ D
3. Bláznivý rána a bez hříchů noc
a říčky a útesy skal
a na stráni chajda a pod chajdou břeh,
kde kamínek z vody sis vzal.

Kočovní herci

František Nedvěd

- G Ami
1. Laciné šminky, přilepený nos, budka s nápovědou,
C D⁷ G
To pro ty co zapomněli jak svou roli mají správně hrát.
- C D C G
R. Kočovní herci tu jsou, máky kvetou, principál je pán,
C D C G
kočovní herci tu jsou s nimi léto přijelo k nám.
2. A když lidi nejdou - prázdný mají sál, tak zas popojedou,
stejně musí na neděli paní principálka prádlo prát.
R.
3. Všichni jsme herci, jenom někdo víc nebo míň umí hrát,
naše trapné komedie nikdo nechce ale vážně brát.
R.

Kroužek

Nedvědi

- E A
1. Rozhozený vlasy, v trávě chvíli spí,
H⁷ E
nohy unavený z těžkejch bot,
A E A E
kdo ví, co zdá se jí, co se jí zdá,
F[#] H⁷
co tam za víčkama schováno má.
2. Na zápěstí z kůže kroužek skrývá dlaň,
tak nechte ji tu chvílku spát,
ať pocit jen má bezpečí odevzdaná,
šla s námi přes den všechno stejně jak kluk.

R: Podívej, ^Ausmívá se, ^Etiše, ^{H⁷}vždyť spí,
^Aco kdo z nás ^Evlastně ^{H⁷}jeden o druhým ví,
^Etak pojdte hrát.

3. Ať probudí ji písnička, ať zpívá s ní,
 ještě než otevře oči, hraj,
 počkej, ta bude koukat, než zjistí, kde je,
 do kolen opře hlavu vykulená.

R:

R:

4. = 1.

Křeček

Nedvědi

Emi

1. Pár starejch věcí vezmem na sebe

Ami **H⁷**

a na záda zelenej dům

Ami **H⁷**

a jedem se toulat někam za nebe,

Ami(C)

Emi(H⁷)

kde vale dáme obyčejnejm dnům.

2. A po nás nikdy nikde nezbejvá
 sta konzerv a papírovej sad,
 pro zvalenej kus trávy, co nás ukrejvá,
 nadáváte, chcete se smát.

E

R: Půjdeme dál, a s námi ti, co chtějí v lese žít,

A

půjdeme dál, když řeka v peřejích nám nese klid,

F[#]

půjdeme dál, a ten, kdo bránit nám chce, musí říct,

H⁷

co děláme špatně, musí říct.

3. Pro pár kovbojíčků slyším každej den:
 co tremp, to chuligán,
 a když pozvu někoho, ať přijde jen,
 je línej a nechce se mu k nám.

4. Těžko se autem dostaneš,
 pane Křečku, do skal sem k nám,
 ty, co jsi řek', že s trampy zameteš,
 znáš je vůbec, slyšíš, já se ptám.

R:

R:

Křížek

Nedvědi

D D⁷maj D⁷ G Emi H⁷ Emi A⁷

- D D⁷maj
1. Neptej se mě na nic, když tě blízko mám,
D⁷ G
nestačí jen být, jen být,
Emi H⁷ Emi
kdyby život náš byl jenom dým a klam,
A⁷
tak ty jsi to, v co uvěřím.
2. Víš, jak člověk někdy bývá strašně sám,
smutnej ze svých vlastních vin,
s tebou vždycky pocít, že i žiju, mám,
že nejím, jenom spím a bdím.

D D/C[#] D/H
R: Jsi můj proud, co někam odnese mě, jedno je kam,
D/A D/G D/F[#]
jsi můj rým, já verše další vždycky u sebe mám,
Emi A⁷
co zapadnou, když napadnou.

3. Udělám ti křížek palcem na čelo,
jak dělávala bába nám,
aby žádný pokušení nesmělo
přes práh dveří nikdy k nám.
4. Aby bída, co se o svět pokouší,
s kosou chodí duše brát,
utekla, a nikdy ať to nezkouší,
miluješ mě, mám tě rád.

R: D D/C[#] D/H D/A D/G D/F[#] Emi A⁷
R:

Kyjov

Nedvědi

- E Hmi
1. V posledních tónech cimbálu bloudí
A
nad Kyjovem písnička má,
H⁷
ještě poslední sklínku, než si paličky bílý,
E
než si kamarád do kapsy dá.
2. Ještě nechce se domů, ještě člověk by zpíval,
pojdte Jarošov ještě si dát,
jak dvě voděnky kolem, tam kolem něj tečou
a drobné rybky nedaj' milencům spát.

E
R: Ještě nepůjdem domů, že ne, že budem zpívat,
F[#] H⁷ E
než ty hvězdičky sejdú s tmú,
tolik písniček krásných a ještě hezcích nám zbývá,
F[#] H⁷ E
ať nás k radnici dovedú.

3. V posledních tónech cimbálu bloudí
nad Kyjovem písnička má,
už hvězdy se pletou a o spánek loudí
a chvilka něco se zdá.
4. Je smutno a veselo a mlčí se spíš,
slunéčko, chvíli počkej malinkou jen,
než řeknem: spánembohem, hele, a je tu písnička,
co pozdraví kyjovskej den.
R:
5. = 1.
R:
R:

Kytka

Nedvědi

- D G D
1. Otvírám lásku na stránce rád ,
A D
přišel jsem, milá má, něco ti dát,
G D
zeptat se, co děláš a jakej byl den,
A D
pohládit tvář, tu kytku si vem.
- D G D
R: Ty jsi tak jiná, tak jiná, kdo ví,
A D
jestli má touha tě neporání,
G D
ty jsi tak jiná, pojd', ruku mi dej,
A D
s tebou je celej svět jak vyměněnej.
2. Sedíme tu spolu a slova si jdou,
propletený prsty leží na kolenou,
oči jako čert a malinkej nos,
ze všech je nejhezčí, tiše, už dost.
R:

Luka pod Medníkem

Nedvědi

- A
1. Když má člověk v kapse spoustu let
C#mi
a nic neví a vlastně hledá svět,
D
tak se mu lehce ještě začíná
A
a každý ráno znovu a zas.
2. Lehce přejde každěj pláč a vztek,
nic není tabu, nic není na zámek,
her, malin nezralejch krásnej čas,
to každý ráno začne zas.
- A D A
R: Taky jsem bláznil a utrácel si čas,
D A
nádherně netušil, že jak voda klouže

Hmi **E⁷**
životem, jak hřebenem vlas,
A **D** **A**
těch krásnejch lásek, písniček u ohňů a hvězd,
D **A**
jak je to dávno ...

3. Na stráních Medníka je spousta chat,
když někdo stavěl, pomáhal každěj chlap
a ženský vařily a balily prsty,
to když se někdo do ruky sek’.
4. Večer se sneslo dříví, větve a tak,
občas nám k práci zahoukal na páru vlak,
my jako děti dřív jsme museli jít spát,
hádejte, co se zdálo nám.
D **A**
R: + jak je to dávno ...

Manitu

Nedvědi

- E**
1. Měsíc trpělivě poslouchal to,
A
čemu ještě včera říkali jsme zpívání,
H⁷
už nás zůstalo tak na trojhlas
E
a ptáci oznámili, že brzy přijde svítání.
2. Ještě do žhavýho přidej trochu jehličí,
ať naposled to zavoní,
a na hodinky nekoukej,
spát půjdeme, až zvony ze vsi zazvoní.

E⁷
R: A pěkně podle starých zvyků,
A
i když je skoro ráno, dobrou noc si popřejem
H⁷
a poděkujem k východu,
E
že Manitu nám dopřál ještě jeden den.

3. Spousta obyčejnejch věcí tady kolem
ještě dovede nás za srdce vzít,
starý pádlo, bůhví odkud,
a bílej šátek holky, co hledala v řece klid.
4. A ranní slunce, když se korunami stromů
v mlze mezi kmeny prodírá,
a šerif, že nemůže spát, tak vezme kytaru
a něco naschvál zazpívá.
R:
R:
R:

Mayovky

Nedvědi

Dmi

1. Dávno už v polích ztichnul pokřik vran,
měsíční záře, vločky poletují tu a tam,

Gmi

to jednou večer přišla paní Zima

Dmi Ami Dmi

pozeptat se, co a jak se mám.

2. Dřevěný teplo voní po trámech,
nechal jsem vodu ohřát na čaj, na grog na kamnech,
pak v rohu u skleničky začal jsem si zpívat
o tom, jak dřív bylo líp.

Dmi F

R: Asi už stárnu nebo hloupnu snad,

C Gmi

já jsem měl mayovky a Wolkera rád,

Dmi F

a než jsem šel s holkou, řek' jsem stokrát snad,

C Gmi A

jak je mi milá, něžná, hezká, a jak bych chtěl ji mít rád.

3. Najednou všechno se to zvrtilo tak,
na pramen žába sedla a na helmy černej pták,
a já si myslím,

že na tenhle podivnej svět asi nepatřím.

4. Jen ta má Sázava mi občas vrátí chuť se smát,
někdy se zastaví tam přítel, děvče, kamarád,
pak v rohu u skleničky zpíváme si o tom,
jak dřív bylo líp.

R:

5.=1.

Mrazík

Nedvědi

Ami

1. Příroda se k spánku chystá,
hnědne listí, zima jistá,

G Ami

přesto slyšíš na cestách tulácký písně hrát.

2. Sutr navíc, rána studí,
když tě první mrazík vzbudí,
teplej čaj, než rozhlédneš se, a zas o kousek dál.

C G

R: Tak jako vítr, trochu jak blázen,

Dmi Ami

ženeš to nocí, ostatní spí,

C G

nevidíš nebe, nevidíš na zem,

F Ami

vidíš pár lidí, co pochopí.

3. Z poezie paneláků,
šedejch zdí a metra vlaků
na nádraží pospícháš, aby sis spravil chuť.

4. Když se mlhy v lese zvednou,
známé tváře k ohni sednou,
ze smutného Babylonu zbyde jenom suť.

R:

Nad Sázavou

Nedvědi

Emi

1. Do noci před tunelem zahouká

poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát,
H⁷

zhasni tu písničku a napít mi dej,

před spaním chci si ještě přecíst pár hvězd,
Emi Emi/D Emi/C Emi/H

Ami

ta řeka je jak pohádka,

H⁷

Emi

co vyprávěli naši v chajdě, kde byl klid.

2. Mravenčí skála plná našich jmen

a pražce plný hřebů, z kterých jsi si letopočet přecíst moh',
viadukt, kam ses chodil učit bát,
jak strašně duní, když projíždí vlak,
a táta s mámou, co foukali nám rány,
když chodili jsme domů spát.

E⁷ Ami

D⁷ G

C

R: Nad Sázavou, nad Sázavou, občas vzpomene si člověk asi

Ami

H⁷

Emi

na ty časy krásný, kdy zpívali jsme Brontosaurusy, Spirituál.

3. Do noci před tunelem zahouká

poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát,
u trati ostružiny vykvetly zas,
v Sázavě zase prej je hromada ryb,
a dokonce prý indiánský teepee se tu objevilo,
bude líp.

R:

R:

Na kameni kámen

Nedvědi

C

1. Jako suchej, starej strom,

F⁷maj

jako všeničící hrom,

C

jak v poli tráva

F⁷maj

připadá mi ten náš svět, plnej řečí,

Ami

G

C

a čím víc, tím líp se mám.

F⁷maj

R: Budem o něco se rvát,

Ami

G

až tu nezůstane stát

C

na kameni kámen,

F⁷maj

a jestli není žádněj Bůh,

Ami

G

tak nás vezme země - vzduch,

C

no, a potom amen.

2. A to všechno proto jen,
že pár pánů chce mít den
bohatší králů,
přes všechna slova, co z nich jdou,
hrabou pro kuličku svou, jen pro tu svou.
R:

3. Možná jen se mi to zdá,
a po těžký noci přijde,
přijde hezký ráno,
jaký bude, nevím sám,
taky jsem si zvyk' na všechno kolem nás.
R:

C F⁷ maj Ami G C
Laj la laj ...

Občanka

Nedvědi

Ami Dmi
1. Do kapsy občanku a k tomu korun pár,
Ami Dmi
uprostřed přírody přijímat ticha dar,
E⁷ Ami
to všechno přes škleby lidí, co nechápou nic.

2. Nechápou, že chcem jen, jenom v klidu žít,
svět je nám těsnej, když musíme jít
a říkat někde něco, co svírá nám rty.

Ami Dmi E⁷
R: Otřelý fráze a sliby do očí
Ami Dmi E⁷
známe už, známe, vždycky se otočí
F G Ami
jen proti nám, vyrost' z nich tuláckej kříž.

3. Nervózní města, hádky a štvance,
děla a zmatky, naftový pranice,
to pro nás máte, tak pěkně děkujem, ne!
4. = 1.

R:
R:

Obrázek - oblázek

Nedvědi

E
1. Než poslední ti sbohem dám, tak musím něco říct:
H⁷ E
v kartách žití, jak víš, se švindl nesmí hrát,
máš možná krásy trochu víc než jiná holka snad,
H⁷ E
to nic není, však víš, já nechci s tebou hrát.

E A E
R: Co je platný, že jsi jako obrázek,
A E
že máš kůži jako z řeky oblázek,
H⁷ E
věř, holka, nechci si tě vitríny dát,

nevím, co máš se mnou asi za plány,

A

ale teď už je to fuk,

E

H⁷

E

svět se mění, tak pal, a ani muk.

2. Tak obrať list a pozor dej na to, co jsem ti řek',
v tuhle chvíli, však víš, ti nepomůže vztek,
máš možnost vrátit všechno zpět, vždyť stačí jenom chtít,
kdo se snaží, však víš, kam chce, tam může jít.

R:

Toronto - Osadní píseň

Nedvědi

Dmi

A

1. Na břehu řeky Sázavy je tichý klidný kraj,

Dmi

A

na břehu řeky modravý, tam osadu prej maj',

Gmi

Dmi

když měsíc kraj ten ozáří a peřej zašumí,

A

A⁺

D

tu kamarádi z osady si s lesem rozumí.

D

D⁷ G

D

- R: Každý, kdo patříš mezi nás, v-íš, co je kamarád,

E⁷

A

každý, kdo musel odejít, tak vrátil by se rád,

G

D

Toronto, má osado, svým krajem kouzelným,

G

A

A⁺

D

A

A⁺

říčko moje, Sázavo, jen u vás je dobře, to já vím-.

2. Ozvěna hlasy navrátí, když soumrak přišel tam,
tu kamarádi z osady nechtěj' být nikdo sám,
oheň zaplál černou tmou a píseň lesem zní,
mraky letí oblohou, jen stromy tiše spí.

R:

3. Na břehu řeky Sázavy akáty zašumí,
tu kamarádi z osady i skálám rozumí,
když vláček nocí zahouká, jdem všichni domů spát,
jen vlajka s listem javoru tu bez nás bude vlát.

R:

Ostružiny

Nedvědi

Dmi

Ami

1. Když zavíráme oči jenom na pár chvil,

Dmi

Ami

to písnička ňák nechtělo se spát,

Gmi

A⁷

a ptáci trochu naschvál zpívaj': prospíš den,

Gmi

A⁷

a člověku se za nic nechce vstát.

2. Když první rosa padá po zdech tunelů,
koleje teplem pražce roztáhnou,

vezmeš si pár ostružin a s pusou červenou

hledáš tichej opuštěnej klín.

Dmi

A⁷

R: Toulání je názor a přesvědčení z lásky

C F
 a trochu z nelásky, co život někdy dal,
 B^b Gmi
 a odpověď na stesky, na otázky
 A⁷ Dmi
 a na mládí a na kdejakej žal.
 3. Možná ti chybí táta, možná jinej cit,
 třeba holka, kterou měl jsi strašně rád,
 na kolejích v ruchu, smíchu zapomeneš snad,
 když kolem ramen vezme kamarád.
 R:
 R:

Petrolejky

Nedvědi

C F
 1. K rytmu starejch kolejnic si písničku zpívám,
 C G C
 mám před sebou pár volnejch dnů a na Sázavě srub,
 F
 tam rozsvítím si petrolej, pavouky z koutů vysbírám
 C G C F C F G C
 a v kamnech dřevo zavoní, mám akáty a dub-
 2. Až na verandu slyším reku, někdo u ní zpívá,
 to trampíci si vyjeli a pěkně jim to zní,
 můry přišly za světlem a myš se ze tmy dívá,
 máš smůlu, holka, nepůjdu spát, než se rozední.

Písek

Nedvědi

D A
 1. Když do těch tvých vln, co nosíš nad obočím, když přijde den,
 D A
 a vymaže vrásky, to že přišel jsem já, že jsem,
 G
 mám chuť křičet z lásky nebo probourat zed'
 D A
 nebo postavit ti velkej dům,
 G
 víš, nosíš mi sílu, víru, že smysl má
 D A
 věřit jako dítě představám, snům.
 2. Láska je písek, každé zrnko je touha a cit,
 písnička krásná, něco, z čeho se dá klidně žít,
 ať doba se zmítá nebo plyne jak proud,
 stále někdo čeká, blízký jak stín,
 když tě ve dveřích svírá, že se nemůžeš hnout,
 ruce zapletou se jak veršů rým.
 3. Když do těch tvých vln, co nosíš nad obočím, když přijde noc,
 E H
 E H
 člověk najednou cítí, jak to, co v sobě máme, má moc,
 A
 zlehka dotknout se kůže, mužem stal jsi se teď,
 E H
 teď právě dokázal bys' zastavit vlak,

A
tak to je láska, ale kdo už ji zná,
E **H**
bez křídel nevzlétne, je smutná, a jak.

Písnička na dobrou noc

Nedvědi

- D** **A⁷**
1. Když zavíráš oči, má lásko, víš,
G **A⁷**
tuhle chvíli mám strašně rád,
D **A⁷**
když spánek ti stoupá až k víčkům,
G **A⁷**
na ruku mou ještě chceš svoji dát.
D **Emi**
R: Pak už touláš se, touláš v představách snů,
A⁷ **D**
a snad možná v nich žiju i já,
Emi
někde před vaším domem či u řeky snad
A⁷ **D**
mě vidíš s kytarou stát.
2. Když zavíráš oči, má lásko, víš,
tuhle chvíli mám strašně rád,
když zhasnem a oknem k nám proklouzne noc,
s mými vlasy si chvílku chceš hrát.
R:
3. Když zavíráš oči, má lásko, víš,
tuhle chvíli mám strašně rád,
když poslední pusou mi dobrou noc dáš,
noční ticho nám začíná hrát.
R: Pak už touláš se, touláš v představách snů,
a snad možná v nich žiju i já,
někde před vaším domem či u řeky snad
mě vidíš na kytaru hrát.
R:

Piškotka

Nedvědi

- D G D G A D**
- D** **G** **A**
1. Strání se plíží noční stín - to jsem já,
G **A** **D**
každou chvíli se v trní zamotám,
G **A**
měsíc ne a ne svítit, jen podle hlasů, jak se zdá,
G **A** **D**
a podle hvězd mířím, bráškové, k vám.
- D**
R: Už se odraz světla míhá
Hmi
na kmenech stromů, padá, zdvihá,
A **D**
už vidím Jima, jak sekerou čistí les,
Piškotka s Flintem větve táhnou,

Hmi
u ohně zasyčí a lístky zvadnou,
A
já trouba zakopnul a spadnul níž, zas mám to dál. **D**

D **G** **A**
2. Možná jsem asi blázen nebo zůstal ve mně kluk,
G **A** **D** **A**
ale když plamen mi sáhne teplem na mou tvář,
D **G** **A**
vidím indiánský teepee a kukly šamanů a bubnů zvuk,
G **A** **D**
nebo od Bobří hráze ohně zář.

R: **D G A G A D A D G A G A D**
R:

Plakát

Nedvědi

Emi
1. Až tam k vám, kde spíš, kde po nocích stýská se ti snad,
Ami **Hmi** **Emi**
v paneláku pod plakátem srdce moje slyšet musí být,
hlavu dám si pod polštář a v tichu noci zapomenou,
Ami **Hmi** **Emi**
kde jsem včera s tebou stál a tolik tě chtěl mít.

R: **A** **Ami** **Emi**
Kde brát, kde brát sílu pro další rána,
A **Ami** **Hmi** **Emi**
mám rád, mám rád, lásku pokryly stíny, je polekaná.

2. Neklid můj a tvůj a první pusa naposledy,
panelák, kde zhasíná se, když hlasatel řekne dobrou noc ,
pak tam u vás, kde spíš, kde na sídlišti všem se stejská,
volat budeš jméno můj na vyvěšenej tichej telefon.

R:
R:

Podvod

Nedvědi

Emi **Ami**
1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
D **G C G**
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,
Ami **Ami/C** **Emi**
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
Ami **H⁷**
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,
je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?

R: **Ami**
Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,
Emi
ti říct, že už ti nezavolám,
Ami **D**
pro jednu pitomou holku, pro pár nocí touhy

stud jí sluší, tak jako všem holkám,
co na svou krásu nevěří.

R:
E H⁷ A E A H⁷ E H⁷ A E A H⁷ E
R:

3. Z odpadlýho kousku starý kůry
srdce jsem jí udělal
a večer, když už začly lítat můry,
tajně jí ho do spacáku dal.

R: + [: jedna holka, co mám rád ... :]

Ptáci

Nedvědi

1. Měsíc z potoka se dívá, na obrázku byl by to asi kýč,
stínům stromů voda zpívá, mraky ve tmě mizí pryč,
a bílej oheň sepne ruce k nebi, a s ním dým,
plameny kreslí na skály mihotavej stín.

R: Hejna ptáků, co krouží a nic víc,
jen tak jít, něco si s kamarádem říct.

2. A do písniček zahoukal v dálce noční vlak,
to tuláci se sešli zpívat, hrát si jenom tak,
oddechnout a odpočinout, v trávě slyšet dech,
obyčejný dny vyměnit za chvíle jak mech.

R:

3. A starý prázdný lomy s vodou průzračnou jak sklo,
a bunkry plný slámy, kudy válka šla a zlo,
a horský boudy na hřebenech, chajdy v údolí,
a večery, kdy vypráví se smutek, pláč a smích.

R:

R:

R:

Ptáčata

Hudba i text Jan Nedvěd

1. Na kolejích stála, za uchem květ,
vlasy trávou zavázaný,
s kytarou na zádech, strun už jen pět,
hezký oči uplakaný.

G

Opuštěnejch ptáčat plnej je svět,
hnízda hledaj, neví, co dál.

C

Vyšlápli jsme ránem a v neděli zpět,

D⁷

za týden jsem u trati stál.

C **G**
R. Víš, holky těžký to maj,
AmiC **G**
víš, holky těžký to maj.

2. Říkal jsem jí štístko zatoulaný,
vždycky smála se a začala hrát,
o potocích, trávě a o znameních,
co lidi uměj ze zloby dát.
R.

Puškin

Nedvědi

Emi **Ami** **Emi**
1. Pro kus pohlazení přišel jsem si, lásco má,
Ami **H⁷**
já vím: host a ryba a třetí den,
Emi **Ami** **Emi**
jen si zapálím než kabát zchladne, lásco má,
Ami **H⁷**
zavřu dveře z druhý strany ven.

Emi **Ami**
R: Víš, třetí jaro přichází a já ňák ztrácím chuť,
D⁷ **G**
známých mám, až hanba, ale přítel chybí, buď tak hodná,
C **Emi**
zhasni a pojď ke mně nejbliž, jak jenom to jde,
H⁷ **Emi** **Ami** **H⁷** **Emi**
tvýmu chlapovi je zase jednou zle.

2. Mně ten handl se vším, holka, nějak uniká,
ten měl pro radost být, navíc, a tak,
nikdo nevidí, jak život, jak nám utíká,
peníze a peníze jak v hnízdech divejch strak.

R:
Emi **Ami** **H⁷** **Emi** **Ami** **H⁷** **C**
R:

Razítka

Nedvědi

A
1. Nikdy nežil jsem moc pěkně, hříchů mám,
E
že kdybych spočítat je chtěl, sčítal bych možná i pár dnů,
mý generaci zpíval Gott, nás zdobil na hranicích plot,
A
přes kterej všechno přišlo pozdějc o pár let.

A
2. Beatles už slyšel celej svět, nám samej pochod hlavy plet'
E⁷
a vlasy rozkazem jsme měli, jak kdo písk',
po sklepích třískali sme rock, pokrok jen v sobě, uvnitř jen,
A
kdepak se ozvat, to hned byl doktor dělníkem.

3. Kdejaký majáles a slávu vždycky někdo nějak odnes',
vylít' ze školy, šel stavět v Praze most,
a Beatles zpívali si dál a svět se točil, točil, hrál,
a my jsme doufali, že jednou, že bude líp.

D

R: Teď je nám čtyřicet a víc, konečně chtěli bysme říct,
A
něco v tom smyslu, že nám někdo hodně vzal,
H⁷
že chceme vidět jeho tvář, razítka, kancelář, a tak,
E⁷
když už to není pravda, tak ať je to aspoň sranda.

4. Nikdy nežil jsem moc pěkně, hříchů mám,
že kdybych spočítat je chtěl, sčítal bych možná i pár dnů,
dokážu začínat snad znovu, jen kdybych záruky tu měl,
že nákej úředník mně neotočí svět.

5. Aspoň mé děti ať se maj', vždyť to hned nemusí bejt ráj,
tak něco mezi tím, pokoj, mír a klid,
pokoj, ať myslej' si, co chtěj', mír, ať se nikdy nestřílej',
klid, v němž se milovat dá, pracovat a žít.

R: Teď je nám čtyřicet a víc, konečně chtěli bysme říct,
něco o tom smyslu, že nám někdo hodně vzal,
že chceme vidět jeho tvář, razítka, kancelář, a tak,
když už to není pravda, tak ať je to aspoň legrace.

A

*: Nikdy nežil jsem moc pěkně, hříchů mám,
E⁷ A
že kdybych spočítat je chtěl, sčítal bych možná i pár dnů ...

Růže z papíru

Nedvědi

Dmi E⁷ Gmi

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
Ami Dmi
hlava třestí, asi tě mám rád,
E⁷ Gmi
stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,
Ami Dmi
studenou sprchu měl bych si dát.

D⁷ Gmi

R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
C⁷ F A⁷
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
Dmi Gmi
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
Ami Dmi
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

Dmi E⁷ Gmi Ami Dmi E⁷ Gmi Ami Dmi

R:
R:

Říp

Nedvědi

E

1. Vždycky ráno, když mám bohatě sil,
říkám, že jednou, jednou bude nám líp,
E⁷ **A**
že je to představa krásná,
H⁷
tak jasně vidím to, jak od nás z oken horu Říp,
E
když obloha modrá je šťastná.

2. A všem těm můrám, co nás po nocích tlačí,
dojde zákonitě dech,
a v sedmikrásce spočítaná láska
pokorně zastaví náš spěch.

E

- R: Vždyť tolik trápení sám život přináší, sám,
E⁷ **A**
všechny ty bolesti a rány,
H⁷
jeden život je málo, tak nestálo by to za to,
E
trochu oťukat hrany?

3. To není rada, to je touha,
vždyť dobro nestojí nic,
jen myslet na druhý víc než na ten svůj klid,
já vím, ta cesta je dlouhá, tak strašlivě dlouhá.

4. Ale ta setba vyplatí se, věř
vždyť dneska dávno je zítra
a zloba nelítostná a chytrá,
a některý lidi horší než zvěř.

R:

R:

R:

Sedmikráska

Nedvědi

Hmi

1. V řece plavou bílý lístky, sedmikrásky někdo blízký
Emi **Hmi** **F^{#7}** **Hmi**
druhému se ptal, zda na něj myslí, vzpomíná, má-nemá rád.
2. Smutně plavou květy vodou, rozum pláče nad náhodou,
nemá, nemá, řeko nemá, pospíchej, ať nebolí to tak.

H⁷

- R: Chvíli si myslíš, že svět stratil tvar,
Emi
prostor se zúžil na má dáti - dal,
A
jak mokrá sirka připadáš si zbytečná,
D **F^{#7}**
jak zapálený trsy trav.

3. Uchla kytky na kamenech, vezmi ji a v knížce nech ji,
pro vzpomínku u básniček, ze kterých ti po večerech čet'.

R:

4.=1.

Sílu mi dej

Nedvědi

Zatím chvílky jsou to jen, kdy moje duše klesá,
a já přestávám doufat, a snad mám se za to i stydět,
a tak obracím se kamsi ke hvězdám a prosím o odpuštění
a o sílu líp naslouchat a všechno jinak vidět,
sílu mi dej dívat se na strach a pláč,
vědět, že svoboda je drahá a trestat je zač,
a naději a víru, že umím být lepší, sílu mi dej ,
pochopit, co rozumu se vzpírá, sílu mi dej,
uvěřit, že pravda bude vítěz, sílu mi dej,
že ponížení povýšení budou, sílu mi dej,
že od zrna oddělí se plevel, sílu mi dej,
překročit řeku plnou špíny sílu mi dej
a nemyslet jen na sebe a svou malost sílu mi dej,
dokázat odpustit svým nepřátelům sílu mi dej
a neklesat ve víře a naději sílu mi dej,
abych nesoudila, a když, tak jenom sebe, sílu mi dej,
aby svoboda a láska nade všemi byla, sílu mi dej,
aby pomsta nezaslepila mé oči, sílu mi dej,
abych snesla všechno, co mě ještě čeká, sílu mi dej,
abych unesla tíhu svobody, sílu mi dej,
sílu mi dej , sílu mi dej ...

Skládanka

Nedvědi

1. Tak od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám,
jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl,
snad se mi zdáš, nebo nechápu nic,
snad jsem jen blázen, co chtěl bych víc,
ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných chvil.
2. Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc,
cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc,
poprvé blízko, blízko tě mám

a tvoje tvář je plná stop mých,
začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.

3. A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít,
uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dám,
ruce si chvíli nebudu mít,
pel z tvojí kůže nechci si vzít,
tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.

A

4. = 1. + milovaná ...

Slunovrat

Nedvědi

- Ami Ami/G H⁷ Emi Ami
1. Stíny nad obzorem pomalu jdou, noc se snáší,
Ami/C Ami Emi
paseky osvítil zář z borovejch klád zapálenejch.
Ami C G Dmi
R: Sešli se zapomenout a zvednout hlavu, to stačí,
Ami Emi Ami
jen trochu popadnout dech, než půjdou zas dál.
2. Ohnutý lžice a nůž, dům z igelitu, lístek zpátky,
boudy na zastávkách, kde potkáváš lidi, co potkat jsi chtěl.
R:
3. Stíny nad obzorem pomalu jdou, právě svítá,
šlápoty, ohniště, klid, smutnej je kemp opuštěnej.
R:

Spánembohem

Nedvědi

- C G C F C
1. Spánemboh-em idem od vás,
G C F C
spánemboh-em idem od vás,
G F C G C
neublížil jsem, neublížil jsem žádnému z vás,
G F C G C
neublížil jsem, neublížil jsem žádnému z vás.
2. Ni mladému, ni starému,
ni mladému, ni starému,
neublížil jsem, neublížil jsem z vás žádnému,
neublížil jsem, neublížil jsem z vás žádnému.

Splav

Nedvědi

- D
1. Z teplýho hnízda je proud vody zdvih',
vyšli brzo ráno stihnout den,
Hmi F[#] G
v tramvajích s nápisem Marlboro snít,
Gmi D
roztoulanej pěknej den.
2. Nádražím blouděj' a hledaj' si kout,
ahoj, jak se máš, tak dneska kam,

to neptáš se na nic, jen tak chceš si říct,
že zase je ti dobře, fajn.

G

R: Na kameni vprostřed splavu sám si sed'

D

a proti proudu rukou vodu hnal,

F

C

F

je studená, až bolí, dlaň si k puse zved'

G

A

a zvědavě ji ochutnal.

3. Zahřát se písničkou, nádherou hvězd,
vyšli brzo ráno stihnout den,
potkat se, zbláznit a po nebi svézt,
bezstarostně hrát si jen.

Gmi

D

R: + [: roztoulanej pěknej den ... :]

Sponky

Nedvědi

G

1. Snad ses mi zdála, písničko krásná,

D⁷

do spánku zněl mi tvůj tón,

až ráno proud vlasů a mír našich hlasů

G

a v koupelně vůně a shon.

2. Mě přesvědčil vážně, že jsi, a jen z bázně
se člověk bojí skutečnejch rán,
hvězdy když zhasnou, vzpomínku krásnou
smaže světlo, když přijde k nám.

C

R: Ale ty skutečná jsi, dotknout se tě můžu,

G

a tak začíná mi pěknej den,

F

na tvářích se slunce snaží

C

G

zamalovat unavenej noční sen.

3. Na rtech mi zůstal jeden z tvých vlasů,
směješ se a chceš mi ho vzít,
ruku pokládáš vedle, vedle mě na stůl,
ještě dotknout se, a už musíš jít.

4. Sbíráám pár věcí, co zbylo tu po nás,
pár sponek, vlasy budou ti vlát,
ještě skleničky s tácem a zmuchlanej polštář,
než vrátíš se zas, budeš se mi zdát.

R:

5. = 1.

Stánky

Hudba i text Jan Nedvěd

- G C
1. U stánků na levnou krásu
G Cmi
postávaj a smějou se času,
G D⁷ G
s cigaretou a holčkou, co nemá kam jít.
C G
Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den,
C G
jak večerní zprávy, neuměj žít
D⁷ G
a bouřej se a neposlouchaj.

- C D⁷
R. Jen zahlídli svět, maj' na duši vrásky,
G Cmi
tak málo je, málo je lásky,
G D⁷ G
ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

2. U stánků na levnou krásu
postávaj a ze slov a hlasů poznávám,
jak málo jsme jim stačili dát.
R.
R.

Stloukám den

Nedvědi

- C
1. Stloukám den, jen žít chci, žít,
G C
mně prší pláč, jen být, jen být,
to nejsem já, ne já, já ještě sílu mám,
G C
to uvnitř blázen, on, a já mu utíkám.
C F C
R: Já říkám: ne, to ne, nač je ti pláč a vztek,
G C
a on jen blátem dál žene mě, dál,
F C
on je má tma a noc, k zoufání stres a stesk,
G C
on nezná naději, smích, a já bych se tak smál.
2. Stloukám den, já vím, že bude líp,
a říkám: snad stačí jen chtít, jen chtít,
jednou je hvězdná noc, pak přijdou mraky, mráz,
za oknem těchhle změn utíká vzácnej čas.
R:
C
*: Stloukám den jen žít chci, žít,
G C
mně prší pláč jen být, jen být ...
R:

Střecha

Nedvědi

G

1. Do dřevěný střechy začal padat hustej déšť,
Ami **G**
ty vzbudila ses, asis' měla strach,
pohládl jsem vlásky a řek': lásko, tiše lež,
Ami **G**
to jen Pán Bůh myje Zemi práh.

C **G**
R: Proto já, já, jsem tu já,
Ami **D⁷** **G**
abys mohla snít a v noci v klidu spát.

2. Všechno беру za svý, ale chlap musí bejt chlap,
aby se holka žádná nemusela bát,
možná nepostaví dům a někdy trochu bude lhát,
ale když zavoláš, tak blízko musí stát.
R:

Šňůrky

Nedvědi

- Hmi** **E**
1. Pod strání v skále schovaný, přečkávaj' právě první déšť,
A **D** **F[#]**
brnkaj' si pár písniček, co znaj',
Hmi **E**
nad ohněm visí na šňůrkách pár věcí, na něž déšť si sáh',
A **D** **F[#]**
ruce hřeje jahodovej čaj.

Hmi
R: Tak ahoj! zazní z dálky, to zahlédli je kluci,
E **D** **F[#]**
co jsou vedle v nějaký stodole, taky zastavil je hrom,
Hmi
tak ahoj! - pozdrav bez obálky, večer budou asi sedět spolu,
E **A** **Hmi**
když už se tak sešli a jsou správně v tom.

2. Potok se trochu rozpíná, zaplavil už dost nízký břeh,
kamarádi, jde se trochu výš,
když voda oheň zhasíná a úeska je na zádech,
vystupujou k nebi trochu blíž.
R:

Táta

Nedvědi

G
Rec: Často vrací se mí dětství, to jak stárnu, je to tak,
Emi
časy prázdnin kdesi na Sázavě, ohýnek a vlak,
C
a písničky, co naučil mě táta, na to si vždycky našel čas,
G **D⁷**
a máma věčně ustaraná, šedivá, to z nás,
G
a tóny levnejch kytar, pár akordů, nic moc,
Emi
a rozzářené dětský oči, jaký tajemství dovede bejt noc,
C
a mexikánský hranice a indiánská čest
G **D⁷**
a na každý, každý bezpráví výstřel nebo pěst.

- G**
1. A jen fotek pár a letmý dotyk mládí,
A
to když z beden vyndám rekvizity snů,
C
co už nevrátěj' se, jen tak mile hladí,
G
vracej' myšlenky mý zpátky,
D⁷ **G**
kamsi na osadu do šťastnejch dětskejch dnů.
2. A je mi líto všech těch zatoulanejch ptáčat,
holek, kluků, na něž nikdo nemá čas,
přes den učeť se a večer jenom stárnou,
aspoň v Boha věřit nebo v lásku,
v lásku k národu, či milovat svou vlast.
3. Ale když v době mizej', mizej' kdesi cíle
a mnozí zvykaj' si už na zpáteční vlak,
tak nikdo neví nic, jen přežít tyhle chvíle,
to pak se stejská všem, nejen ptáčatům,
a každěj čeká na nějakej zázrak.
4. = 1.

Tma

Nedvědi

- Emi**
1. To bys nevěřila, jak, jak sluší ti noc,
Ami **H⁷** **Emi**
čtyři světýlka očí a tma,
tenhle zapadlej kout, jinak smutnej až moc,
Ami **H⁷** **Emi**
tebou voní a směje se snad.
- G** **D**
R: Jen se schovej sem ke mně, já sílu teď mám,
F **C**
že bych rozbíjel skály a vlaky táh' sám,
Ami **Emi**
a když po tváři bříšky svých prstů mi jdeš,
H⁷ **Emi**
málem váhám, zda skutečně jseš.

2. To bys nevěřila jak, jak sluší ti noc,
v tichu myšlenkám daří se líp,
víc tě vnímám, co chceš mlčky beze slov říct,
ve světle stud tvůj neřek' by nic.

R:

Emi Ami H⁷ Emi Ami H⁷ Emi

R:

Toronto - Osadní píseň

Nedvědi

1. Na břehu řeky Sázavy je tichý klidný kraj,
na břehu řeky modravý, tam osadu prej maj',
když měsíc kraj ten ozáří a peřej zašumí,
tu kamarádi z osady si s lesem rozumí.

R: Každý, kdo patříš mezi nás, v-íš, co je kamarád,
každý, kdo musel odejít, tak vrátil by se rád,
Toronto, má osado, svým krajem kouzelným,
říčko moje, Sázavo, jen u vás je dobře, to já vím-.

2. Ozvěna hlasy navrátí, když soumrak přišel tam,
tu kamarádi z osady nechtěj' být nikdo sám,
oheň zaplál černou tmou a píseň lesem zní,
mraky letí oblohou, jen stromy tiše spí.

R:

3. Na břehu řeky Sázavy akáty zašumí,
tu kamarádi z osady i skálám rozumí,
když vláček nocí zahouká, jdem všichni domů spát,
jen vlajka s listem javoru tu bez nás bude vlát.

R:

Toulám se klínem skal

Nedvědi

1. Toulám se klínem skal s tou rukou tvou a s kytarou,
písně, co jsem ti hrál, zní údolím ozvěnou.

R: Ty chvíle mám rád, když jde den, den už spát,
stín tuláků, ohňů dým,
pláč stromů na stráních, když je vítr ohýbá,
jako nás divná doba bláznivá.

2. Mávám ti, láska má, zbývá už jen, jen pár chvil,
na kámen teď napíšem pár řádek kdo, kdo tu byl.

R:

Tulácký ráno

Hudba i text Jan Nedvěd

Ami

1. Posvátný je mi každý ráno,
Emi **Ami**
když ze sna budí šumící les,
a když se zvedám s písničkou známou
Emi **Ami**
a přezky chřestí o skalnatou mez.

Ami

- R. Tulácký ráno na kemp se snáší,
F **G** **C**
za chvíli půjdeme toulat se dál
Ami
a vodou z říčky oheň se zháší,
F **G** **Ami**
tak zase půjdeme toulat se dál.

2. Posvátný je mi každý večer,
když oči k ohni vždy vrací se zpět.
Tam mnohý z pánů měl by se kouknout,
a hned by viděl, jaký chcem svět.
R.

3. Posvátný je mi každý slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš.
Bobříků sílu a odvahu touhy,
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá?
R.

Valčíček

Hudba i slova Jan Nedvěd

- R. Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
G **D**
D⁷ **G**
ať ti každéj den připomíná,
G⁷ **C** **G**
/:toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád
D **G**
ať ti každéj den připomíná:/

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
D⁷ **G**
takový trošku trhlý mí já,
G⁷ **C** **G**
dej mi ruku, pojď, půjdeme šlapat náš svět,
D **G**
i když obrovskou práci to dá.

- R. Tuhle písničku .....

2. Fakt mi nevádí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádněj ideál,
hlavně, co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

- R. Tuhle písničku .....

Večerka

Nedvědi

G

1. Dřív, než půjdeš večer, má milá, spát,
D⁷
vzpomeň na to, že jsem a že mám tě rád
a že písnička, co si tu zpívám, tobě patří,
G
je z lásky a na dobrou noc.
  2. Aby, až usneš, s tebou jsem chvíli byl,
když už skutečnej svět nás dva rozdělil,
aspoň ve spánku ruku tvou do dlaní vezmu,
budu hladit ji, tisknout a hřát.
  3. Svět je podivně hnutej, láska na něj ví, jak,
stačí naplno milovat a žít, je to tak,
v tu ránu nevidíš, neslyšíš, rád máš jen, rád,
všechno stranou jde, nebo to zůstane stát.
- 1.=1.
5. Věčný kompromis mezi tím, zda s tebou být,
nebo dělat to, co člověk by měl, když chce žít,
žádná povinnost není tak důležitá,
abych kvůli ní kazil si svět.
- 1.=1.
7.=1.
8.=1.

Vlasy

Nedvědi

D

1. Chvilku tu zůstaň, ty vlasy z čela nedávej si,
G
vítr už ví, kam je dát,
A
a povídej mi o tom, co mezi námi může se stát,
co pro tebe to znamená, když jeden chce tě mít rád.
  2. Chvilku tu zůstaň a beze slov mi namaluj
sem na dlaň, jak vypadá smích,
je to bílá rovná čára, nebo srdíčko a na něm sníh,
nebo smutek, kterej nepláče, jen kapky nosí na očích.
  3. Chvilku tu zůstaň, já zkusím se tě dotknout,
uvidíš, co to s tebou udělá,
jestli vůbec nic, nebo husí kůže naskočí a proč,
kouř parníku uvidíš, nebo slunce jako jabko a proč.
4. = 1.

Vodník

Nedvědi

D

1. Posvěcený deštěm, který padá z nebe,
A
vlasy jako vodník, pod šosem to zebe,
Emi **A⁷**
z kůže břízy když narodil se oheň,
D **Hmi** **A⁷**
vysuší jim promáčený den.
  2. Malovaný sluncem, hnědou barvou klasů,
indiánský hrátky starejch dobrejch časů,
večer zvedaj' hlavu do rozsvícenejch hvězd,
lesem zazní písně dlouhejch cest.
  3. Na krku svý znamení: raka, kotvu, list,
na rukávech domovenky, z kterejch můžeš číst,
na srdci sem-tam záplata, jak život šel,
mlčej' k ohni, když se rozhořel.
D **A**
- R: Krásný noci plný bílejch hvězd a kamarádů,
D **A**
vyzpíváný touhy kluků z měst plný bláznivejch snů.
4. Jiný písně zazněj', než učili se zpívat,
jinak viděj' svět než učili se dívat,
v celý přírodě se nenajde tak hned
tolik hrůzy, co už stvořil ten náš svět.
  5. A tak vyšlápli si ránem a první listy stránek
popisujou písmem, co poslal z lesů vánek,
hledaj' na slunci si místo, kdo z nich ví,
co zítra na ně svět zas vymyslí.
R:

Všechno nejlepší

Nedvědi

E

1. Hádej, proč přišel jsem dneska k vám,
A
proč za záda schovávám květ,
E
dvakrát jsem dneska si ruce myl,
H⁷ **E**
abych popřál ti k věnečku let.
  2. Nastav pusku a do vázy kytku dej,
postav na kafe, dva cukry mám rád,
koupil jsem Člověče, nezlob se ,
budem do rána bláznit a hrát.
A
- R: Tak všechno nejlepší, zdraví a klid,
E **H⁷**
ať všechno ti jde tak, jak chceš,
E
sám nejlíp víš, co se má ti přát,
H⁷ **E**
a nám stačí, že žiješ, že jseš.

3. Hele, neděkuj, kytka není až zas tak moc,
to, co uvnitř mám, neumím říct,
jako kostky je život, jak den a noc,
věčně střídá se mít-nemít nic.

E A H⁷ E

R:
R:
R:
R:

Výroční oheň

Nedvědi

Hmi

1. S tmou, nocí zablácenou, podivný postavy jdou,
pod mrakem ztratily stín, za skálou mihnul se blesk,
výroční oheň je dnes a kroky tuláků z cest
sešly a mířejí sem přidat svou vlajku a stesk.

F[#]mi Hmi

F[#]mi Hmi

A D

R: Potkáš svý známý a palce si zalomí,

F[#] G

stále je na co se ptát,

Emi Hmi

až oheň svou labutí píseň vám zazpívá

F[#] Hmi

k ránu, tak půjdete spát.

2. Jak někdy člověk je sám, tak se to nahne, znám to,
a pak neví už, kam, kam by se obrátit měl,
zazvoní telefon, hej, věci si do rance dej,
pojď a nepospíchej, budeš mít to, co jsi chtěl.

R:
R:

Zeptej se mě

Nedvědi

C C/H Ami

1. Zeptej se mě na cokoliv,

D⁷/F[#] G

jen ne na to, co je ve mně, jak tě mám rád,

C C/H Ami

to jako kdybys modrý z nebe

D⁷/F[#] G

chtěla stočit do ruličky a do kapsy dát.

Ami D⁷/F[#]

R: Někde uvnitř cosi zvoní, začne hrát,

G C

stačí sponka, hřeben či vlas,

Ami D⁷/F[#]

vůně svetru, cos' mi dala, všechno snad,

G C G C

čeho rukou tvou dotk' se čas-

2. Zeptej se mně na cokoliv,
jen ne na to, co je ve mně, jak tě mám rád,
proč růže voní, vždyť to je div,

pár lístků, stonek, ty si těchhle růží sad.

R:

3. Zeptej se mně na cokoliv,
jestli chceš, tak vymyslím si několik vět,
o lásce se povídat dá,
ale co to je, to marně hledá léta svět.

R:

Ráno bylo stejný

Nezmaři / Žalman

1. Stál na zastávce s vypůjčenou kytarou,
v druhý ruce holku, to zavazadlo svý,
a tý holce v sáčku řek': Dobrýtro, miláčku,
podívej se do dále, uvidíš dvě smutný koleje n-a silnici.

2. Ráno bylo stejný, stejný pivo, stejný blues,
ospalí a nudní byli po flámu,
kouřili partyzátku, dým foukali do vánku,
dívali se do dále, viděli dvě smutný koleje na silnici.

- R: Ráno bylo stejný, nesváteční,
na tvářích počasí proměnlivý,
rádio hlásilo: na blatech svítá,
každej byl tak trochu sám, hm.

3. Holka, zvedej kotvy, nikdo nás už nebere,
pojedeme po svejch do podnájmu žít,
koupíme na splátky jízdenku tam a zpátky,
až omrzí nás dálky, budem jak dvě smutný koleje na silnici.
- R: